د شمېر کِتاب

د بنی اِسرائیلو اوله مردم‌شماری

۱ [۱]د دویم کال د دویمې میاشتې په وړومبۍ ورځ د بنی اِسرائیلو د مِصر
وطن پرېښودُو نه پس، د سینا په بیابان کښې مالِک خُدائ د خپل حضُور
په مُقدسه خېمه کښې مُوسیٰ ته ووئیل، [۲]"تهٔ اؤ هارُون د ټولو بنی اِسرائیلو د
قبیلو اؤ کورنَو مردم‌شماری وکړئ. د هغه ټولو سړو نومُونه ولیکئ [۳]چې عُمر
یې شل کاله یا د دې نه زیات وی اؤ چې جنګ کولے شی. [۴]د هرې قبیلې نه
یو یو مشر راوغواړه چې ستا مدد وکړی." [۵-۱۶]دا هغه سړی دی چې د خپلو
قبیلو مشران دی، کُوم چې ستاسو د ملګرتیا د پاره د قوم نه خوښ کړے شوی
دی: د روبین د قبیلې نه الیصور د شدیُور زوئ، د شمعُون د قبیلې نه سلومی‌اېل
د صوری‌شدی زوئ، د یهُوداه د قبیلې نه نحشون د عمیناداب زوئ، د یساکار
د قبیلې نه نتنی‌اېل د ضُعر زوئ، د زبولون د قبیلې نه اِلیاب د حیلون زوئ،
د اِفرائیم د قبیلې نه الیسمع د عمیهود زوئ، د منشه د قبیلې نه ګملی‌اېل د
فداهصور زوئ، د بنیامین د قبیلې نه ابِدان د جدعونی زوئ، د دان د قبیلې نه
اخیعزر د عمی‌شدی زوئ، د آشر د قبیلې نه فجعی‌اېل د عکران زوئ، د جاد
د قبیلې نه اِلیاساف د دعواېل زوئ، د نفتالی قبیلې نه اخیرع د عینان زوئ.
[۱۷]د دې دولسو سړو د مدد سره مُوسیٰ اؤ هارُون، [۱۸]د دویمې میاشتې په اوله
ورځ د بنی اِسرائیلو ټول قوم راغونډ کړو اؤ د ټولو خلقو نومُونه یې د قبیلو اؤ
کورنَو په مُطابق ولیکل. د هغه ټولو سړو نومُونه ولیکلے شول اؤ وشمېرلے شول
چې عُمر یې شل کاله یا د دې نه زیات وُو، [۱۹]هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم کړے وو. د سینا په بیابان کښې، مُوسیٰ خلق وشمېرل. [۲۰-۴۶]هغه
ټول سړی چې عُمر یې شل کاله یا د شلو کالو نه زیات وو اؤ چې جنګ یې
کولے شو نو د هغوئ نومُونه د قبیلو اؤ کورنَو په مُطابق ولیکلے شول، شروع
د روبین د قبیلې نه وشوه، چې د یعقُوب مشر زوئ وو. ټول شمېر دا دے: د
روبین اولاد شپږ څلوېښت زره اؤ پینځهٔ سوه کسان وُو، د شمعُون اولاد یو کم

شپېتهٔ زره اؤ درې سوه کسان وُو، د جاد اولاد پينځهٔ څلوېښت زره شپږ سوه
اؤ پنځوس کسان وُو، د يهُوداه اولاد څلور اؤيا زره اؤ شپږ سوه کسان وُو، د
يساکار اولاد څلور پنځوس زره اؤ څلور سوه کسان وُو، د زبولون اولاد اووهٔ
پنځوس زره اؤ څلور سوه کسان وُو، د اِفرائيم اولاد څلوېښت زره اؤ پينځهٔ سوه
کسان وُو، د منشه اولاد دوه دېرش زره اؤ دوه سوه کسان وُو، د بنيامين اولاد
پينځهٔ دېرش زره اؤ څلور سوه کسان وُو، د دان اولاد دوه شپېتهٔ زره اؤ اووهٔ سوه
کسان وُو، د آشر اولاد يو څلوېښت زره اؤ پينځهٔ سوه کسان وُو، د نفتالی اولاد
درې پنځوس زره اؤ څلور سوه کسان وُو. دا ټول په شمېر کښې شپږ لاکهه درې
زره اؤ پينځهٔ سوه پنځوس کسان وُو. [۴۷] د ليويانو نومُونه د نورو قبيلو سره نهٔ وُو
ليکلے شوی، [۴۸] ځکه چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته وئيلې وُو چې، [۴۹] ”کله چې
تهٔ د هغه سړو مردُم شماری کوې چې جنګ کولے شی، نو د ليوی قبيله په کښې
مهٔ شامِلوه. [۵۰] خو ليويان زما د حضُور مُقدسې خېمې اؤ د دې د ټول سامان
مشران مُقرر کړه. هغوئ به خېمه اؤ د دې سامان وړی، خِدمت به کوی اؤ د
دې نه ګېرچاپېره به خېمې لګوی. [۵۱] هر کله چې تاسو خېمې بل ځائ ته وړئ
نو ليويان به مُقدسه خېمه راټولوی اؤ په هر يو نوی ځائ کښې به يې لګوی.
بل هر څوک چې مُقدسې خېمې ته ورنزدې شی نو وبه وژلے شی. [۵۲] اؤ نور
بنی اِسرائيل به ډله په ډله خېمې ودروی، هر يو سړے به د خپلې ډلې سره وی
اؤ د خپلې جنډې لاندې به وی. [۵۳] خو ليويان به د مُقدسې خېمې د حِفاظت
د پاره د دې نه ګېرچاپېره خېمې ولګوی، چې څوک نزدې رانهٔ شی، هسې نه
چې د بنی اِسرائيلو قوم ته زهٔ په قهر شم.“ [۵۴] نو بنی اِسرائيلو هم هغه شان وکړل
څنګه چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم کړے وو.

د خېمو د پاره قبيلو ته خپل خپل ځايُونه ښودل کېدل

۲ [۱] بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته دا اصُول وښودل: [۲] کله چې بنی
اِسرائيل کېمپ جوړوی، نو هر سړے به د خپل لښکر د جنډې لاندې
خېمه ودروی. خېمې به د مُقدسې خېمې نه ګېرچاپېره لګولے شی. [۳-۹] نمرخاتهٔ
طرف ته، چې څوک د يهُوداه د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو
ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبيلو د مشرانو نومُونه دا دی: د يهُوداه

قبیلې مشر نحشون زوئ د عمیناداب، د ډلې شمېر څلور اؤیا زره اؤ شپږ سوه
کسان دی، د یساکار قبیلې مشر نتنی‌اېل زوئ د ضُعر، د ډلې شمېر څلور پنځوس
زره اؤ څلور سوه کسان دی، د زبولون قبیلې مشر اِلیاب زوئ د حیلون، د ډلې
شمېر اووۀ پنځوس زره اؤ څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو لاکھ
شپږ اتیا زره اؤ څلور سوه کسان دی. د یهُوداه لښکر به مخکښې روان وی.
[10–16]جنُوب طرف ته، څوک چې د روبین د لښکر د جنډې لاندې وی نو
هغوئ به په خپلو ډلو کښې خېمې ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومُونه دا
دی: د روبین قبیلې مشر الیصور زوئ د شدیُور، د ډلې شمېر شپږ څلوېښت زره
اؤ پینځۀ سوه کسان دی، د شمعُون قبیلې مشر سلومی‌اېل زوئ د صوری‌شدی،
د ډلې شمېر یو کم شپېتۀ زره اؤ درې سوه کسان دی، د جاد قبیلې مشر اِلیاساف
زوئ د دعواېل، د ډلې شمېر پینځۀ څلوېښت زره شپږ سوه پنځوس کسان دی.
دا ټول په شمېر کښې یو لاکھ یو پنځوس زره څلور سوه پنځوس کسان دی.
دویم به د روبین لښکر روان وی. [17]بیا دې د اولنو دوه لښکرو اؤ د وروستنو
دوه لښکرو په مېنځ کښې لیویان روان شی چې مُقدسه خېمه یوسی. هر یو
لښکر به هم په هغه ترتیب روان وی چې څنګه خېمې ودروی، هر یو به په
خپل خپل ځائ د خپلې جنډې لاندې وی. [18–24]نمرپرېواتۀ طرف ته، څوک
چې د اِفرائیم د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو ډلو کښې خېمې
ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومُونه دا دی: د اِفرائیم قبیلې مشر الیسمع
زوئ د عمیهود، د ډلې شمېر څلوېښت زره اؤ پینځۀ سوه کسان دی، د منشه
قبیلې مشر ګملی‌اېل زوئ د فداهصور، د ډلې شمېر دوه دېرش زره اؤ دوه سوه
کسان دی، د بنیامین قبیلې مشر ابِدان زوئ د جدعونی، د ډلې شمېر پینځۀ
دېرش زره اؤ څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو لاکھ اتۀ زره اؤ
سل کسان دی. دریم به د اِفرائیم لښکر روان وی. [25–31]شمال طرف ته، څوک
چې د دان د لښکر د جنډې لاندې وی نو هغوئ به په خپلو قبیلو کښې خېمې
ودروی، د هغوئ د قبیلو د مشرانو نومُونه دا دی: د دان قبیلې مشر اخیعزر زوئ
د عمی‌شدی، د ډلې شمېر دوه شپېتۀ زره اؤ اووۀ سوه کسان دی، د آشر قبیلې
مشر فجعی‌اېل زوئ د عکران، د ډلې شمېر یو څلوېښت زره اؤ پینځۀ سوه کسان

دی، د نفتالی قبیلې مشر اخیرع زوئ د عینان، د ډلې شمېر درې پنځوس زره
اؤ څلور سوه کسان دی. دا ټول په شمېر کښې یو لاکهـ اووهٔ پنځوس زره اؤ
شپږ سوه کسان دی په آخِر کښې به د دان لښکر روان وی. [32]د بنی اِسرائیلو د
ټولو لښکرو شمېر شپږ لاکهـ درې زره پینځهٔ سوه اؤ پنځوس کسان وُو چې ډله
په ډله د هغوئ نومُونه ولیکلے شول. [33]هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ
مُوسیٰ ته حُکم کړے وو، لیویان د نورو بنی اِسرائیلو سره یو ځائ ونهٔ شمېرلے
شول. [34]نو بنی اِسرائیلو هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ ته
حُکم کړے وو. هغوئ هر یو د خپلې جنډې لاندې خېمې ودرولې اؤ هر یو د
خپلې قبیلې سره روان وو.

د هارُون زامن

۳ [1]دا د هارُون اؤ د مُوسیٰ د کورنئ د هغه وخت خبره ده کله چې مالِک
خُدائ د سینا په غرهٔ باندې د مُوسیٰ سره خبرې وکړې. [2]د هارُون څلور
زامن وُو: ندب چې د ټولو مشر وو، ابیهُو، اِلعازر اؤ اِتمر. [3]د هغوئ سرونه غوړ
کړے شول اؤ د اِمامانو په توګه مُقرر کړے شول، [4]خو ندب اؤ ابیهُو هغه وخت
ووژلے شول چې کله هغوئ د سینا په بیابان کښې مالِک خُدائ ته هغه اور پېش
کولو چې د هغې اِجازت نهٔ وو. د هغوئ هیڅ اولاد نهٔ وو، نو اِلعازر اؤ اِتمر د
خپل پلار هارُون په ژوندُون کښې د اِمامانو په توګه خِدمت کولو.

د لیویانو ذِمه واری

[5]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [6]"د لیویانو قبیله نزدې راوله اؤ هغوئ د
هارُون اِمام د پاره خِدمتګاران مُقرر کړه. [7]هغوئ به زما د حضُور په مُقدسه
خېمه کارکوی اؤ د اِمامانو اؤ د ټول قوم د پاره به ذِمه واری پُوره کوی. [8]هغوئ
به د مُقدسې خېمې د ټول سامان خیال ساتی اؤ د نورو بنی اِسرائیلو د پاره به
ذِمه واری پُوره کوی. [9]لیویان د هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو د خِدمت د پاره وقف
شوی دی. [10]تهٔ به هارُون اؤ د هغهٔ زامن مُقرر کړې چې د اِمامانو په توګه ذِمه
واری پُوره کړی، بل هر څوک چې مُقدسې خېمې ته د ورنزدې کېدلو کوشش

وکړی نو هغه به ووژلے شی." [11]نو مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [12-13]"لیویان دې اوس زما شی. کله چې ما د مِصریانو وړومبی پیدا شوی نران ووژل، نو د اِسرائیلیانو د هرې کورنۍ مشر زوئ اؤ وړومبے پیدا شوے څناور وقف کړے شول چې زما شی. خو د بنی اِسرائیلو د مشرانو زامنو په ځائ لیویان به زما شی. زۀ مالِک خُدائ یم."

د لیویانو مردُم شماری

[14]مالِک خُدائ د سینا په بیابان کښې مُوسیٰ ته حُکم وکړو [15]چې د لیویانو د قبیلو اؤ کورَنو نومُونه ولیکی، هغه هر یو نر دې وشمېری چې عُمر یې د یوې میاشتې یا د دې نه زیات وی، [16]اؤ مُوسیٰ د مالِک خُدائ د حُکم په مُطابق د هغوئ نومُونه ولیکل. [17-20]د لیوی درې زامن وُو: جیرسون، قُهات اؤ مراری، هغوئ د هغه قبیلو پلارنیکۀ وُو کومی قبیلی چې د هغوئ په نومُونو یادېږی. د جیرسون دوه زامن وُو: لِبنی اؤ سِمعی، د قُهات څلور زامن وُو: عُمرام، اِضهار، حبرون، عُزئیل، اؤ د مراری دوه زامن وُو: محلی اؤ موشی. هغوئ د هغو قبیلو پلارنیکۀ وُو چې د هغوئ په نومُونو یادېږی. [21]لِبنی اؤ سِمعی دواړه د جیرسون قبیلې وې. [22]هغه ټول نران په شمېر کښې اووۀ زره اؤ پینځۀ سوه کسان وُو چې عُمر یې یوه میاشت یا د دې نه زیات وو. [23]جیرسونیانو نمرپرېواتۀ طرف ته د مُقدسې خېمې نه وروستو خېمې ودرولې، [24]سره د اِلیاساف چې د لاایِل زوئ اؤ د قبیلې مشر وو. [25]هغوئ د مُقدسې خېمې دننۍ پړدې، پاسنۍ پړدې، د ننوتلو دروازې د پړدې د خیال ساتلو ذِمه وار وُو، [26]د هغه پړدو چې د خېمې د دربار اؤ د قُربانګاه نه ګېرچاپېره وې اؤ دربار ته د ننوتلو د دروازې پړدې. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذِمه وار وُو چې د دې د څیزُونو سره یې تعلُق لرلو.
[27]عُمرام، اِضهار، حبرون اؤ عُزئیل څلور واړه کورنۍ د قُهات د قبیلې نه وې.
[28]د هغه ټولو نرانو شمېر اتۀ زره اؤ شپږ سوه کسان وو چې د هغوئ عُمر یوه میاشت یا د دې نه زیات وو. [29]قُهاتیانو د مُقدسې خېمې جنُوبی طرف ته خېمې ودرولې، [30]د اِلیاساف سره چې د عُزئیل زوئ اؤ د قبیلې مشر وو. [31]د هغوئ ذِمه واری د دې څیزُونو خیال ساتل وُو: د تړون صندُوق، مېز، ډیوټ،

قُربان‌ګاه، د هغه لوښو چې اِمامان يې په مُقدس ځائ‌کښې استعمالوی اؤ زيات مُقدس ځائ ته د ننوتلو پړده. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذِمه وار وُو چې د دې څيزُونو سره يې تعلُق لرلو. [32]د ليويانو مشر د هارُون اِمام زوئ اِلعازر وو. د هغهٔ مشرى په هغه‌کسانو باندې وه چې کُومو په مُقدس ځائ‌کښې کار کولو. [33]د محلى اؤ موشى دواړه کورنۍ د مرارى د قبيلې نه وې. [34]د هغه ټولو نرانو شمېر شپږ زره اؤ دوه سوه کسان وو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. [35]مراريانو د مُقدسې خېمې شمالى طرف ته خېمې ودرولې، د صورى‌اېل سره چې د ابى‌خېل زوئ اؤ د قبيلې مشر وو. [36]هغوئ د مُقدسې خېمې د چوکاټُونو، دُرشلو، ستنو، خپو اؤ د دې په نورو ټولو څيزُونو ذِمه وار مُقرر شول. هغوئ د هغه ټول خِدمت ذِمه وار وُو چې د دې څيزُونو سره يې تعلُق لرلو. [37]هغوئ د ستنو، خپو، موږو اؤ د دربار د بهرنۍ رسو د خيال ساتلو ذِمه وار وُو. [38]مُوسىٰ، هارُون اؤ د هغهٔ زامنو نَمرخاتهٔ طرف ته د مُقدسې خېمې په مخکښې خېمې ودرولې. هغوئ د هغه خِدمت ذِمه وار وُو چې د بنى اِسرائيلو د پاره په مُقدس ځائ‌کښې کېدلو. بل هر چا چې د دې د کولو کوشش کړے وے نو هغه به وژلے شو. [39]د مالِک خُدائ په حُکم باندې چې مُوسىٰ اؤ هارُون د ليويانو کُوم شمېر وکړو هغه ټول نران دوه ويشت زره وُو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو.

د ليويانو د مشرانو زامنو په ځائ مُقرر کېدل

[40-41]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ”د اِسرائيليانو ټول مشران زامن زما دى. نو د بنى اِسرائيلو د هر مشر زوئ نُوم وليکه، چې عُمر يې يوه مياشت يا د دې نه زيات وى. خو د هغوئ په ځائ زهٔ دا د دعوې سره وايم چې ټول ليويان زما دى! زهٔ مالِک خُدائ يم. زهٔ دا هم وايم چې د ټولو وړومبو پيدا شوو څاروو په ځائ د ليويانو څاروى زما دى.“ [42]مُوسىٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو اؤ د بنى اِسرائيلو ټول مشران زامن يې وشمېرل [43]چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو، هغوئ ټول په شمېر کښې دوه ويشت زره دوه سوه اؤ درې اوْيا کسان وُو. [44]بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته

ووئيل، ۴۵”اوس د بنی اِسرائيلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ ليويان وقف کړه
چې زما شی اؤ د بنی اِسرائيلو د وړومبو پېدا شوو څاروو په ځائ د ليويانو
څاروی وقف کړه. زهٔ مالِک خُدائ يم. ۴۶خو د بنی اِسرائيلو مشران زامن
د ليويانو نه دوه سوه اؤ درې اوْيا کسان زيات دی، نو تهٔ به هغه زيات زامن
واپس اخلې. ۴۷د هر يو د پاره د منلے شوی معيار په مُطابق پينځهٔ د سپينو
زرو سيکې ورکړه، ۴۸اؤ دا پيسې هارُون اؤ د هغهٔ زامنو ته ورکړه.“ ۴۹–۵۰مُوسیٰ
هم هغه شان وکړل اؤ د سپينو زرو سيکې يې واخستلې چې يو زر درې سوه
اؤ پينځهٔ شپېته وې ۵۱اؤ د مالِک خُدائ د فرمان په مُطابق يې هغه هارُون اؤ د
هغهٔ زامنو له ورکړې.

د قُهات د قبيلې د ليويانو ذِمه واری

۴ ۱بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې، ۲”د ليويانو مردم‌شماری وکړه
چې هغوئ قُهاتيان دی. هغوئ دې قبيله په قبيله اؤ کورنۍ په کورنۍ
وشمېرلے شی، ۳اؤ د هغه ټولو سړو نومُونه دې وليکلے شی چې د هغوئ عُمر
د دېرشو کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی اؤ چې د مالِک خُدائ د حضُور په
مُقدسه خيمه کښې کار کولے شی. ۴د هغوئ خِدمت به د ډېرو مُقدسو څيزُونو
خيال ساتل وی.“ ۵مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل: ”کله چې د کېمپ
د وړلو وخت شی، نو هارُون اؤ د هغهٔ زامن به مُقدسې خېمې ته ننوځی، د تړون
صندُوق په مخکښې پړده به راکُوزه کړی اؤ د تړون صندُوق به ورباندې پټ
کړی. ۶هغوئ به په دې باندې د څرمنې يوه ښهٔ ټوټه واچوی، د آسمانی رنګ
کپړه به د پاسه ورباندې خوره کړی اؤ د وړلو د پاره به بازوګان وردننه کړی.
۷هغوئ به په مېز باندې د آسمانی رنګ کپړه خوره کړی چې په کُوم مېز باندې
د مالِک خُدائ ډوډۍ وی اؤ په دې به لوښی، د خوشبويۍ جامُونه، د نذرانو
جامُونه اؤ د څښلو نذرانو د پاره منګی کېږدی. په مېز به همېشه ډوډۍ پرته
وی. ۸هغوئ به په دې هر څهٔ باندې يوه سره کپړه خوره کړی، د څرمنې يوه ښه
ټوټه دې ورباندې واچوی اؤ د وړلو د پاره به بازوګان وردننه کړی. ۹هغوئ به

د آسمانی رنګ یوه کپړه واخلی اؤ ډيوټ، ډيوې، چمچې، مجمعې اؤ د زيتُونو
تېلو ټول لوښی به ورباندې پټ کړی. [۱۰]هغوئ به دا اؤ د دې ټول څيزُونه د
څرمنې په يوه ښۀ ټوټه کښې تاؤ کړی اؤ په وړُونکی چوکاټ باندې به يې کېږدی
چې په کُوم باندې وړلے شی. [۱۱]بيا به هغوئ د سرو زرو په قُربانګاه باندې د
آسمانی رنګ کپړه خوره کړی، د څرمنې يوه ښه ټوټه به ورباندې واچوی اؤ د
وړلو د پاره بازوګان به وردننه کړی. [۱۲]هغوئ به په مُقدس ځائ کښې هغه ټول
لوښی واخلی چې په خِدمت کښې اِستعمالېږی، د آسمانی رنګ په يوه کپړه
کښې به يې تاؤ کړی، د څرمنې يوه ښۀ ټوټه به ورباندې واچوی اؤ په وړُونکی
چوکاټ باندې به يې کېږدی. [۱۳]هغوئ به د قُربانګاه نه ايره لرې کړې اؤ په
قُربانګاه به د بانجانی رنګ کپړه خوره کړی. [۱۴]هغوئ به په دې باندې هغه
ټول سامان کېږدی چې د قُربانګاه په خِدمت کښې اِستعمالېږی. لکه د اور
لوښی، د غوښې د پاره درې غاښې، بېلچې اؤ ښانکُونه. بيا به هغوئ په دې
باندې د څرمنې يوه ښۀ ټوټه واچوی، د وړلو د پاره به بازوګان وردننه کړی.
[۱۵]کله چې د خېمو د وړلو وخت راشی اؤ هارُون اؤ د هغۀ زامن دا اؤ د دې
ټول سامان راونغاړی نو قُهاتيان به د مُقدس سامان وړلو د پاره راشی. قُهاتيان
به مُقدس سامان له ګوتې نۀ وروړی، ګنی مړۀ به شی. دا هغه څيزُونه دی چې
د هغې د وړلو ذِمه واری د قُهاتيانو ده، په کُوم وخت کښې چې مالِک خُدائ د
حضُور خېمه وړلے شی. [۱۶]د هارُون اِمام زوئ اِلعازر به د ټولې مُقدسې خېمې
اؤ د ډيوو د پاره د تېلو، د خوشبويۍ، د غلې نذرانو، د غوړولو تېلو اؤ په خېمه
کښې د نورو ټولو څيزُونو ذِمه وار وی کُوم چې مالِک خُدائ ته وقف شوی
دی.“ [۱۷]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئيل چې، [۱۸]”قُهاتيان مۀ پرېږدئ
[۱۹]چې ډېرو مُقدسو څيزُونو ته نزدې راشی هسې نه چې مړۀ شی. د هغوئ د
بچ کېدو د خاطره هارُون اؤ د هغۀ زامن به دننه ځی اؤ هر سړی ته به خپل کار
حواله کوی چې څۀ څيز به وړی. [۲۰]خو کۀ قُهاتيان مُقدسې خېمې ته دننه لاړل
اؤ اِمامان يې وليدل چې د مُقدسو څيزُونو د وړلو تيارے کوی، نو دوئ به مړۀ
شی.“

د جيرسونيانو د قبيلې ذِمه وارى

[21] بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل چې، [22] "د هغه ليويانو مردمشمارى وکړه
چې جيرسونيان دى، هغوئ دې قبيله په قبيله اؤ کورنۍ په کورنۍ وشمېرلے
شى، [23] اؤ د هغه ټولو سړو نومُونه دې وليکلے شى چې عُمر يې د دېرشو کالو نه
تر پنځوسو کالو پورې وى اؤ چې د مالِک خُدائ د حضُور په مُقدسه خېمه کښې
کار کولے شى. [24] هغوئ به د دې سامان د وړلو ذِمه وار وى: [25] مُقدسه خېمه،
د دې دننه اؤ بهر پړده، د دې د پاسه د ښې څرمنې ټوټه، د مُقدسې خېمې
پړده، [26] د مُقدسې خېمې اؤ قُربانګاه نه ګېرچاپېره د دربار پړدې اؤ رسۍ،
دربار ته د ننوتلو د دروازې پړدې اؤ هغه ټول سامان چې د دې په ودرولو کښې
اِستعمالېږى. هغوئ به هغه ټولې ذِمه وارۍ سر ته رسوى چې د دې څيزُونو
سره تعلُق لرى. [27] مُوسىٰ اؤ هارُون به هغه هر څۀ وګورى چې جيرسونيانو سر ته
رسولې وى اؤ هغه هر څۀ يې راوړى وى چې هارُون اؤ د هغۀ زامنو ورته حواله
کړى وى. [28] په مُقدسه خېمه کښې د جيرسونيانو ذِمه وارۍ دا دى: هغوئ به دا
د هارُون اِمام زوئ اِتمر د ښودنې لاندې تر سره کوى."

د مراريانو قبيلې ذِمه وارى

[29] مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل چې، "د هغه ليويانو مردُم شمارى وکړه چې د
مراريانو ډلې دى، هغوئ قبيله په قبيله اؤ کورنۍ په کورنۍ وشمېره، [30] اؤ د هغه
ټولو سړو نومُونه وليکه چې د هغوئ عُمر د دېرشو نه تر پنځوسو کالو پورې وى
اؤ چې د مالِک خُدائ د حضُور په خېمه کښې کار کولے شى. [31] هغوئ به د
مُقدسې خېمې د چوکاټُونو، دُرشلو، ستنو اؤ د خپو وړلو ذِمه وار وى، [32] اؤ د
ستنو، خپو، موږو اؤ د خېمې د ګېرچاپېره د دربار د پړدو رسو، سره د هغه ټول
سامان د وړلو ذِمه وار وى چې د دې په ودرولو کښې اِستعمالېږى. هر يو سړے
به د هغه څيزُونو ذِمه وار وى کُوم چې ورته حواله شوى وى. [33] دا د مراريانو
د مُقدسې خېمې د خِدمت ذمه وارۍ دى: هغوئ به د هارُون اِمام زوئ اِتمر د
ښودنې لاندې دا کار تر سره کَوى."

د لیویانو مردُم شماری

[۳۴–۴۸]مُوسیٰ، هارُون اؤ د بنی اِسرائیلو نورو مشرانو د مالِک خُدائ حُکم ومنلو اؤ لیویان یې قبیله په قبیله اؤ کورنۍ په کورنۍ وشمېرل، چې معلُوم کړی چې څومره سړی شته چې عُمر یې د دېرشو کالو نه تر پنځوسو کالو پورې وی اؤ چې په مُقدسه خېمه کښې کار کولے شی. دوه زره اووهٔ سوه اؤ پنځوس قُهاتیان وُو، دوه زره شپږ سوه اؤ دېرش جیرسونیان وُو اؤ درې زره اؤ دوه سوه مراریان وُو. دا ټول په شمېر کښې اتهٔ زره پینځهٔ سوه اؤ اتیا کسان وُو. [۴۹]هر یو سړے د هغه حُکم په مُطابق وشمېرلے شو چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته کړے وو، اؤ د هغه حُکم په مُطابق چې مالِک خُدائ مُوسیٰ له ورکړے وو نو هر یو ته د وړلو اؤ خِدمت کولو ذِمه وارۍ حواله شوې.

ناپاکه خلق

۵ [۱]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [۲]"بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې هر هغه څوک چې د جُذام بیماری لری یا یې د بدن د یو ځائ نه اوبهٔ ځی اؤ هر څوک چې د مړی سره د لګېدلو په وجه ناپاک شوے وی نو هغوئ دې هغه د خېمو نه وشړی. [۳]نر یا ښځه چې ناپاکه وی نو هغوئ بهر ولېږه، چې خېمې پلیتې نهٔ کړی، چرته چې زهٔ د خپلو خلقو په مېنځ کښې اوسېږم." [۴]بنی اِسرائیلو هم هغه شان وکړل اؤ داسې خلق یې د خېمو نه بهر کړل.

د جُرم په وجه جُرمانه کېدل

[۵]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل چې، [۶]"بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه. کله چې یو نر یا ښځه د چا خِلاف جُرم وکړی نو هغه د مالِک خُدائ نافرمانی کوی نو هغه کس به قصُوروار وی، [۷]هغه دې خامخا د خپلې ګُناه اِقرار وکړی اؤ چې د چا خِلاف یې جُرم کړے وی نو هغه کس له دې پُوره تاوان ورکړی اؤ شل فی‌صده دې زیات هم ورکړی. [۸]کهٔ د مظلُوم کس نزدې خپلوان نهٔ وی چې د جُرم تاوان ورته مِلاؤ شی، نو د جُرم تاوان به د مالِک خُدائ په نُوم اِمام له

ورکړے شی، د دې سره به د مُجرم د کفارې د پاره یو ګډه هم وی. [9] بنی اِسرائیل چې هره یوه خاص برخه مالِک خُدائ ته پیش کوی نو هغه به د اِمام وی. [10] هر یو اِمام هغه ټولې نذرانې د ځان د پاره ساتلے شی چې کُومې ورکړے شوی وی.

یو شکمن خاوند

[11] بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو [12-14] چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښائی: کهٔ یو سړے شکمن شی چې خپلې ښځې ورسره بې وفائی کړې ده اؤ د بل سړی سره یې زنا کړې ده اؤ د خپل ځان بې عِزتی یې کړې ده، خو کهٔ د خاوند یقین پوخ نهٔ وی، او کیدے شی چې د هغهٔ ښځې دا خبره پټه ساتلې وی، ګواه هم نهٔ وی اؤ په دې کار پورې نیولے شوې هم نهٔ وی، یا داسې وشی چې یو خاوند په خپله ښځه باندې هسې شکمن شی، کهٔ هغې بې وفائی هم نهٔ وی کړې. [15] په داسې دواړو حالتُونو کښې سړے به خپله ښځه اِمام له بوځی. هغه به یو کیلو د اوربشو اوړهٔ هم یوسی، خو هغه به په دې باندې د زیتُونو تېل نهٔ اچوی اؤ نهٔ به ورباندې خوشبوئی اچوی، ځکه چې دا نذرانه د شکمن خاوند د طرف نه ده، دا د دې د پاره پیش کیږی چې حقیقت ښکاره شی. [16] اِمام به هغه ښځه وړاندې راولی اؤ د مالِک خُدائ د قُربانګاه په مخکښې به یې ودروی. [17] هغه به په کنډول کښې څهٔ مُقدسې اوبهٔ واچوی اؤ د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسې خېمې د دربار نه به لږه خاوره واخلی اؤ په اوبو کښې به یې واچوی چې ترخې شی. [18] بیا به هغه د ښځې وېښتهٔ خوارهٔ کړی اؤ د اوړو نذرانه به د هغې په لاس کښې کیږدی. اِمام به هغه جام په خپلو لاسُونو کښې ونیسی چې ترخې اوبهٔ په کښې دی. دا د دې د پاره چې په هغه کس باندې لعنت راولی چې کُوم ګُناهګار وی. [19] بیا به اِمام هغه ښځه دې ته راضی کړی چې داسې قسم وخوری: "کهٔ تا زنا کړې نهٔ وی، نو چې دا اوبهٔ کُوم لعنت راولی نو هغه به تا ته نُقصان نهٔ رسوی. [20] خو کهٔ تا زنا کړې وی، [21] نو مالِک خُدائ دې ستا نُوم ستا په خلقو کښې لعنتی کړی. تا دې شنډه کړی اؤ ستا خېټه دې وپړسوی. [22] دا اوبهٔ به ستا خېټې ته ننوځی اؤ ستا خېټه دې وپړسوی اؤ تا دې

شنډه کړی.“ نو ښځه به په جواب کښې داسې ووائی، ”آمین! هم داسې دې
وشی.“ ۲۳بیا به اِمام دا لعنت په یو کاغذ باندې ولیکی اؤ دا لیکل به د ترخو
اوبو په جام کښې ووینځی. ۲۴د هغې نه مخکښې چې په ښځه باندې دا اوبۀ
وڅښی، چې په هغې باندې سخت درد راولی، ۲۵اِمام به د ښځې د لاسُونو نه د
اوړو د شک نذرانه واخلی، مالِک خُدائ ته وقف کولو د پاره به یې پورته کړی
اؤ په قُربان‌ګاه باندې به یې پېش کړی. ۲۶بیا به اِمام د دې نه یو مُوټے واخلی،
دا به د نذرانې د یوې نښې په شان وی اؤ په قُربان‌ګاه باندې به یې وسوزوی.
په آخِر کښې به هغه په ښځه باندې اوبۀ وڅښوی. ۲۷کۀ هغې زنا کړې وی، نو
اوبۀ به په هغې باندې سخت درد راولی، د هغې خېټه به وپړسېږی اؤ هغه به
شنډه شی. د هغې نُوم به په خپلو خلقو کښې لعنتی شی. ۲۸خو کۀ هغه بې‌ګُناه
وی، نو نُقصان به ورته نۀ رسېږی اؤ د هغې به بچی پېدا شی. ۲۹-۳۰دا قانُون
د داسې واقعو د پاره دے کۀ چرې یو سړے غېرت وکړی اؤ شکمن شی چې د
هغۀ ښځې زنا کړې ده. ښځه به د مالِک خُدائ په حضُور کښې د قُربان‌ګاه په
مخکښې ودرولے شی اؤ اِمام به دا رسم ادا کړی. ۳۱خاوند به د ګُناه نه خلاص
وی، خو کۀ ښځه ګُناهګاره وی، نو هغې ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاؤ
شی.

د وقف کېدو د پاره اصُول

۶ ۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو ۲چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول
وښائی. کۀ یو سړے یا ښځه د خاص مقصد د پاره د خپل ځان وقف
کولو قَسم وکړی اؤ خپل ځان مالِک خُدائ ته وقف کړی ۳نو هغوئ به د انګُورو
شرابو نه اؤ تېزو شرابو نه ځان وساتی. هغوئ به داسې یو قِسم شربت هم نۀ
څښی چې د انګُورو نه جوړ وی اؤ نۀ به کچه انګُور اؤ نۀ وچ انګُور خوری.
۴چې تر کُومې پورې هغوئ وقف شوی وی، نو هغوئ به داسې یو څیز هم
نۀ خوری چې د انګُورو د باغ نه راځی، د انګُورو پوستکے یا تُخم به هم نۀ
خوری. ۵چې تر کُومې پورې هغوئ د قَسم لاندې وی، نو وېښتۀ به نۀ واړۀ

کوی. تر څو چې د هغوئ د قَسم نيته پوره شوی نۀ وی، هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی اؤ وېښتۀ به پرېږدی چې لوئ شی. ۶–۷د هغوئ وېښتۀ د دې نښه ده چې هغوئ خُدائ پاک ته وقف دی، نو هغوئ به مړی ته نزدې کېدو په وجه خپل ځانُونه نۀ ناپاکوی، کۀ هغه يې پلار، مور، ورور يا خور هم وی. ۸چې تر کُومې پورې هغوئ د قَسم لاندې وی، نو هغوئ مالِک خُدائ ته وقف دی. ۹کۀ د هغۀ وقف شوی وېښتۀ داسې ناپاک شی چې هغه د يو داسې کس په خوا کښې وی چې ناڅاپه مړ شی، نو هغه به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار وکړی اؤ بيا به خپل وېښتۀ کل کړی، اؤ هغه به پاک شی. ۱۰په اتمه ورځ به هغوئ دوه ګُوګُوشتکې يا دوه کونترې د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسې خېمې په دروازه کښې اِمام ته راوړی. ۱۱اِمام به يوه د ګُناه د نذرانې په توګه پېش کړی اؤ بله د سوزېدُونکې نذرانې په توګه اؤ د هغوئ د پاره به کفاره ادا کړی ځکه چې هغوئ مړی ته د نزدې کېدو په وجه ګُناه کړې ده. هم په هغه ورځ به د هغوئ وېښتۀ بيا پاک شی ۱۲اؤ خپل وخت به مالِک خُدائ ته وقف کړی. تېر شوے وخت نۀ حِسابېږی، ځکه چې د هغوئ وقف شوی وېښتۀ ناپاک شوی وُو. د تاوان نذرانې د پاره به هغوئ د يو کال ګډُورے راولی. ۱۳کله چې هغه کس خپل قَسم پوره کړی، نو هغوئ به دا رسم ادا کوی. هغوئ به د مُقدسې خېمې دروازې ته ورشی ۱۴اؤ مالِک خُدائ ته دې درې داسې ځناور قُربانی کړی چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی: د سوزېدُونکې نذرانې د پاره يو کالن ګډُورے، يوه کالنه ګډُورۍ د ګُناه نذرانې د پاره اؤ د سلامتۍ نذرانې د پاره يو ګډ. ۱۵هغوئ به د پتيرې ډوډۍ يوه ډکه ټوکرۍ هم پېش کړی: د اوړو ډبلې ډوډۍ چې د زيتُونو تېل په کښې ګډ وی اؤ نرۍ نرۍ ډوډۍ چې د زيتُونو تېل ورباندې لګولے شوی وی اؤ د دې نه علاوه د غلې اؤ د څښلو نذرانې به هم ورسره وی. ۱۶اِمام به دا ټولې مالِک خُدائ ته حاضرې کړی اؤ د ګُناه نذرانه اؤ سوزېدُونکې نذرانه به پېش کړی. ۱۷هغه به ګډ د سلامتۍ نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته قُربانی کړی اؤ د هغه پتيرې ډوډۍ سره به يې پېش کړی کُومه چې په ټوکرۍ کښې ده، هغه به د غلې اؤ د څښلو نذرانې هم حاضرې کړی. ۱۸هغه کس به د مُقدسې خېمې

په دروازه کښې خپل وېښتهٔ کل کړی اؤ په هغه اور کښې به يې واچوی چې په
کُوم د سلامتىٔ نذرانه سوزولے شی. [19]بيا کله چې د ګډ د اُوږې غوښه وېشولے
شی، اِمام به دا راواخلی اؤ په ټوکرىٔ کښې چې کُومې ډوډۍ دی د يوې ډبلې
اؤ د يوې نرىٔ ډوډۍ سره به يې د هغه کس په لاسُونو کښې کېږدی چا چې
قَسم کړے وو. [20]بيا به اِمام دا د يوې خاص تُحفې په توګه مالِک خُدائ ته
حاضرې کړی، دا د اِمام د پاره يوه مُقدسه نذرانه ده، د دې نه علاوه د ګډ سينه
اؤ پتُون د قانُون په مُطابق د اِمام دی، نو بيا، هغه کس چې قَسم يې خوړلے
وو د انګُورو شراب څښلے شی. [21]دا اصُول د هغه کس د پاره دی کُوم چې د
يو مقصد د پاره مالِک خُدائ ته قَسم وکړی. د دې نه علاوه نورې نذرانې هم
پېش کولے شی کهٔ د هغهٔ وس وی. خو هغوئ چې کُومه وعده کړې وی نو هغه
به خامخا پُوره کوی.

د خلقو د پاره د اِمامانو برکت

[22]بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل [23]چې هارُون اؤ د هغهٔ زامن دې د بنی
اِسرائيلو د برکت غوښتلو د پاره داسې وائی: [24]"مالِک خُدائ دې تاسو له برکت
درکړی اؤ ستاسو خيال دې وساتی، [25]مالِک خُدائ دې په تاسو باندې رحيم
اؤ مِهربانه وی، [26]مالِک خُدائ دې ستاسو مل وی اؤ تاسو له دې سلامتی
درکړی." [27]اؤ مالِک خُدائ ووئيل، "چې هغوئ په بنی اِسرائيلو باندې د برکت
د پاره زما نُوم اخلی، نو زهٔ به هغوئ له برکت ورکړم."

د مشرانو نذرانې راوړل

7 [1]په هغه ورځ مُوسىٰ د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسه خېمه ودرول
پُوره کړل، هغهٔ مُقدسه خېمه د دې ټول سامان، قُربانګاه اؤ د هغې ټول
سامان په تېلو غوړ کړل اؤ وقف يې کړل. [2]بيا د اِسرائيليانو د قبيلو مشران، کُوم
چې د مردُم شمارىٔ مشران وُو [3]هغوئ خپلې نذرانې مالِک خُدائ ته راوړلې:
شپږ لوئې ګاډۍ اؤ دولس غوَيی، د دوه مشرانو د پاره يوه ګاډۍ اؤ د هر مشر

د پاره يو غوَيے. کله چې هغوئ دا حاضر کړل، [۴] نو مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، [۵] "دا تُحفې قبُولې کړه چې د مُقدسې خېمې په خِدمت کښې اِستعمال شي، دا ليويانو ته د هغه خِدمت د پاره ورکړه کُوم چې هغوئ کوی." [۶] نو مُوسىٰ ګاډۍ اؤ غوَيان ليويانو له ورکړل. [۷] هغۀ دوه ګاډۍ اؤ څلور غوَيی جيرسونيانو له ورکړل، [۸] اؤ څلور ګاډۍ اؤ اتۀ غوَيان يې مراريانو له ورکړل. دا ټول خِدمت د هارُون زوئ اِتمر د رهنمايۍ لاندې وشو. [۹] خو قُهاتيانو له يې ګاډۍ يا غوَيان ورنۀ کړل، ځکه چې هغوئ د کُومو مُقدسو څيزُونو ساتنه کوله هغه د هغوئ په اُوږو باندې وړلے شول. [۱۰] مشرانو د قُربانګاه وقف کولو د پاره هم نذرانې راوړې. کله چې هغوئ خپلې نذرانې په قُربانګاه باندې پېش کولو ته تيار شول، [۱۱] مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، "مشرانو ته ووايه چې دولس ورځې به هره ورځ يو يو مشر د قُربانګاه د وقف کولو د پاره خپلې نذرانې پېش کوی."
[۱۲–۸۳] هغوئ به په دې ترتيب باندې خپلې نذرانې پېش کړې: په وړومبۍ ورځ د يهُوداه قبيلې مشر نحشون زوئ د عميناداب، په دويمه ورځ د يساکار قبيلې مشر نتنى‌اېل زوئ د ضُعر، په دريمه ورځ د زبولون قبيلې مشر اِلياب زوئ د حيلون، په څلورمه ورځ د روبين قبيلې مشر اليصور زوئ د شديُور، په پينځمه ورځ د شمعُون قبيلې مشر سلومى‌اېل زوئ د صورشدى، په شپږمه ورځ د جاد قبيلې مشر اِلياسف زوئ د دعواېل، په اوومه ورځ د اِفرائيم قبيلې مشر اليسمع زوئ د عميهود، په اتمه ورځ د منشه قبيلې مشر ګملى‌اېل زوئ د فداهصور، په نهمه ورځ د بنيامين قبيلې مشر ابِدان زوئ د جدعونى، په لسمه ورځ د دان قبيلې مشر اخيعزر زوئ د عمى‌شدى، په يولسمه ورځ د آشر قبيلې مشر فجعى‌اېل زوئ د عکران، په دولسمه ورځ د نفتالى قبيلې مشر اخيرع زوئ د عينان. هره يوه نذرانه چې راوړلے شوه مِقدار يې دا وو: يو د سپينو زرو جام يو نيم کيلو اؤ يو د سپينو زرو ښانک اتۀ سوه ګرامه، دا د منلے شوی معيار په مُطابق وُو، دا دواړه د اوړو نه ډک وُو اؤ تېل ورسره ګډ وُو، دا د غلې نذرانې د پاره وُو، يو د سرو زرو لوښے يو سل اؤ لس ګرامه د خوشبويۍ نه ډک وُو، يو څخړے، يو ګډ اؤ د يو کال ګډُورے، دا د سوزېدُونکې نذرانې د پاره وُو، يو د چېلۍ بچے د ګُناه نذرانې د پاره وو، اؤ دوه غوَيی، پينځۀ ګډان، پينځۀ چېلی اؤ پينځۀ يو

کالن ګډُوری د سلامتۍ نذرانې د پاره وُو. [۸۴–۸۸]هغه دولسو مشرانو چې کُومې
نذرانې راوړې چې په قُربانګاه باندې یې وقف کړې هغه ټولې دا دی: دولس
د سپینو زرو جامُونه اؤ دولس د سپینو زرو ښانکُونه، دا ټول اتۀویشت کیلو وُو،
دولس د سرو زرو لوښی، دا ټول یو نیم کیلو وُو چې د خوشبویۍ نه ډک وُو،
دولس غوَیی، دولس ګډان اؤ دولس یو کالن ګډُوری، ورسره د غلې نذرانې هم
یوړلے شوې، دا د سوزېدُونکې نذرانو د پاره وُو، دولس چېلی د ګُناه نذرانو د
پاره وُو اؤ څلیریشت غوَیی، شپېتۀ ګډان، شپېتۀ چېلی، شپېتۀ یو کالن ګډُوری،
دا د وقف کولو نذرانې د پاره وُو. [۸۹]کله چې مُوسیٰ مُقدسې خېمې ته دننه لاړو
چې د مالِک خُدائ سره خبرې وکړی، هغۀ د مالِک خُدائ خبرې واؤرېدلې
چې د تړون صندُوق د سر د پاسه اؤ د دوه وزرو والا مخلُوق د مېنځ نه یې د
هغۀ سره کولې.

د ډیوو کېښودل

۸ [۱]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل چې، [۲]"هارُون ته ووایه چې کله
هغه اووۀ ډیوې په ډیوټ باندې بږدی، نو هغه به یې داسې بږدی چې
د ډیوټ مخې ته رڼا ورکوی." [۳]هارُون هم هغه شان وکړل اؤ ډیوې یې داسې
کېښودې چې د ډیوټ مخې ته رڼا وه. [۴]د سر نه تر بېخه پورې ډیوټ د ټکولو
شوو سرو زرو نه جوړ وو، هم د هغې نقشې په مُطابق چې مالِک خُدائ مُوسیٰ
ته ښودلې وه.

د لیویانو خِدمت اؤ وقف کېدل

[۵]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [۶]"لیویان د نورو بنی اِسرائیلو نه جُدا کړه اؤ
هغوئ پاک کړه، [۷]طریقه دا ده: په هغوئ باندې د پاکوالی اوبۀ وشینده اؤ هغوئ
ته ووایه چې ټول بدن کل کړی اؤ خپلې جامې ووینځی. نو هغوئ به پاک
شی. [۸]بیا یو څخرے اؤ د غلې نذرانې د پاره اوړۀ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ
وی دا به هغوئ واخلی، اؤ د ګُناه نذرانې د پاره به تۀ یو بل غوَیے بوځې. [۹]بیا

د بنی اِسرائیلو ټول قوم راغونډ کړه اؤ لیویان زما د حضُور خېمې په مخکښې
ودروه. ۱۰بنی اِسرائیل دې خپل لاسُونه د لیویانو په سرُونو کېږدی، ۱۱اؤ بیا به
هارُون لیویان د بنی اِسرائیلو نه د خاص تُحفې په توګه ما ته وقف کړی، چې
هغوئ زما خِدمت وکړی. ۱۲لیویان به بیا خپل لاسُونه د دوو غوَیانو په سرُونو
کېږدی، یو به د ګُناه نذرانې په توګه اؤ بل د سوزېدُونکې نذرانې په توګه مالِک
خُدائ ته پېش کېږی، د دې د پاره چې د لیویانو کفاره ادا شی. ۱۳لیویان ما ته
د خاص تُحفې په توګه وقف کړه اؤ هارُون اؤ د هغهٔ زامن د هغوئ مشران جوړ
کړه. ۱۴نو لیویان د نورو بنی اِسرائیلو نه جُدا کړه چې هغوئ زما شی. ۱۵کله
چې تهٔ لیویان پاک اؤ وقف کړې، نو هغوئ د خِدمت د پاره مُقدسې خېمې
ته دننه تلے شی. ۱۶د بنی اِسرائیلو د ټولو مشرانو زامنو په ځائ لیویان زما دی
اؤ هغوئ صِرف زما دی. ۱۷کله چې ما د مِصر په وطن کښې ټول مشران زامن
ووژل، ما د بنی اِسرائیلو د هرې کورنۍ مشر زوئ اؤ هر یو وړومبے پېدا شوے
ځناور خپل ځان ته وقف کړو. ۱۸اوس زهٔ د بنی اِسرائیلو د ټولو وړومبو پېدا
شوو زامنو په ځائ لیویان اخلم، ۱۹اؤ لیویان د بنی اِسرائیلو نه د خاص تُحفې
په توګه د هارُون اؤ د هغهٔ زامنو په حواله کوم چې په مُقدسه خېمه کښې د بنی
اِسرائیلو د پاره خِدمت وکړی اؤ هغوئ به د بنی اِسرائیلو د پاره کفاره ادا کوی
چې کله هغوئ مُقدس ځائ ته ډېر نزدې راشی نو چې وبا یې هلاک نهٔ کړی.“
۲۰نو مُوسیٰ، هارُون اؤ ټولو بنی اِسرائیلو لیویان وقف کړل، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم کړے وو. ۲۱لیویانو خپل ځانُونه پاک کړل
اؤ جامې یې ووینځلې اؤ هارُون هغوئ مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې په توګه
پېش کړل. هارُون د هغوئ د پاره د پاکوالی کفاره ادا کړه. ۲۲خلقو هم هغه
شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ د لیویانو په باره کښې مُوسیٰ ته حُکم کړے
وو. نو لیویان په مُقدسه خېمه کښې د خِدمت کولو د پاره د هارُون اؤ د هغهٔ
زامنو د مشرۍ لاندې لاړل. ۲۳بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ۲۴”د پینځهٔ
ویشتو کالو عُمر نه واخله هر یو لیوے به زما د حضُور په خېمه کښې خپله د
خِدمت ذمه واری ادا کوی، ۲۵اؤ چې عُمر یې پنځوس کاله شی نو هغه به نور
خِدمت نهٔ کوی. ۲۶د هغې نه پس، هغه د خپل هغه لیوی سره مدد کولے شی

کُوم چې په خېمه کښې خپله ذِمه واری ادا کوی، خو په خپله به هيڅ خِدمت نۀ
کوی. نو داسې به تاسو ليويانو ته ذِمه وارئ حواله کوئ.“

د فسحې اختر په باره کښې اصُول

۹ [۱] د بنی اِسرائيلو د مِصر وطن نه د وتلو نه پس، د دويم کال په اولنئ
مياشت مالِک خُدائ د سينا په بيابان کښې د مُوسیٰ سره خبرې وکړې.
مالِک خُدائ ورته ووئيل، [۲-۳]”د دې مياشتې په څوارلسمه ورځ، د نمرپرېواتو
په وخت، بنی اِسرائيل به د ټول قانُون اؤ اصُولو په مُطابق د فسحې اختر کوی.“
[۴]نو مُوسیٰ بنی اِسرائيلو ته ووئيل چې هغوئ د فسحې اختر وکړی، [۵]اؤ د اولنئ
مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام بنی اِسرائيلو د سينا په بيابان کښې هغه
هر څۀ وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړے وو. [۶]خو څۀ خلق
ناپاک وُو ځکه چې هغوئ د مړی سره لګېدلی وُو اؤ هغوئ په هغه ورځ د
فسحې اختر نۀ شو کولے. هغوئ مُوسیٰ اؤ هارُون له لاړل [۷]اؤ ورته يې ووئيل،
”مُونږ ناپاک يُو ځکه چې مُونږ د مړی سره لګېدلی يُو، خو مُونږ د نورو بنی
اِسرائيلو سره ولې نۀ شُو شريکېدلے چې مالِک خُدائ ته نذرانه پېش کړُو؟“
[۸]مُوسیٰ ورته ووئيل، ”تر هغې پورې صبر وکړئ! چې ما ته د مالِک خُدائ نه
ستاسو په باره کښې حُکم مِلاؤ شی.“ [۹]نو مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې
[۱۰]بنی اِسرائيلو ته ووايه، ”کله چې تاسو يا ستاسو اولاد د مړی سره لګېدلو په
وجه ناپاک يئ يا په لرې سفر کښې يئ، خو بيا هم د فسحې اختر کول غواړئ،
[۱۱]نو تاسو ته اِجازت دے چې دا يوه مياشت وروستو وکړئ، يعنې د دويمې
مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام. دا اختر د پتيرې ډوډئ اؤ ترخو بُوټو
سره وکړئ. [۱۲]د هغه خوراک نه هيڅ هم د بل سحر پورې مۀ پرېږدئ اؤ چې
د هغه قُربانئ د ځناورو هډُوکی مات نۀ کړئ. د فسحې اختر د ټولو اصُولو په
مُطابق وکړئ. [۱۳]خو چې څوک پاک وی اؤ لرې سفر کښې نۀ وی اؤ هغه د
فسحې اختر ونۀ کړی، نو هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے، ځکه چې
هغۀ ما ته په مُقرر وخت باندې نذرانه پېش نۀ کړه. هغۀ ته به خامخا د خپلې

ګناه سزا مِلاؤ شی. [14]ستاسو سره چې کُوم مُسافر اوسېږی کۀ هغوئ د فسحې
اختر کول غواړی، نو هغوئ به دا د ټول قانُون اؤ اصُولو په مُطابق کوی. هر
څوک چې د بل وطن وی يا په دې وطن کښې پېدا شوے وی نو د دواړو د پاره
يو شان قانُون دے."

د وريځې ستن اؤ د اور ستن

(د هِجرت کِتاب ۴۰:)

[15-16]په کُومه ورځ چې د مالِک خُدائ د حضُور خېمه ودرولے شوه، نو
وريځ راغله اؤ خېمه يې پټه کړه. وريځ به د شپې د اور په شان ښکارېده.
[17]چې کله به هم وريځ د خېمې نه اُوچته شوه، نو بنی اِسرائيل به روان شول اؤ
بيا به يې په هغه ځائ کښې خېمې ودرولې چرته به چې وريځ راکُوزه شوې وه.
[18]بنی اِسرائيلو به د مالِک خُدائ په حُکم خېمې وړلې اؤ د هغۀ په حُکم به يې
ودرولې. کُومه پورې به چې وريځ په مُقدسه خېمه باندې ولاړه وه، نو هغوئ به
په خپلو خېمو کښې ايسار وُو. [19]کله به چې وريځ په مُقدسه خېمه باندې د ډېر
وخت د پاره ولاړه وه، نو هغوئ د مالِک خُدائ حُکم منلو اؤ د هغه ځائ نه
به نۀ تلل. [20]کله کله به وريځ صِرف يو څو ورځې د خېمې د پاسه ايساره وه،
نو په هر حالت کښې، هغوئ د مالِک خُدائ د حُکم په مُطابق په خپلو خېمو
کښې ايسارېدل يا به يې سفر کولو. [21]کله به وريځ صِرف د ماښام نه واخله تر
سحره پورې ايساره وه، چې څنګه به وريځ اُوچته شوه نو هغوئ به سفر شروع
کړو. [22]کۀ وريځ به دوه ورځې، مياشت، کال، يا زياته د مُقدسې خيمې د پاسه
ولاړه وه، نو هغوئ به سفر نۀ کولو، خو چې کله به وريځ اُوچته شوه، نو هغوئ
به سفر کولو. [23]کُوم حُکمونه چې مالِک خُدائ د مُوسیٰ په ذريعه ورکړی وُو
هغوئ د هغه په مُطابق خېمې ودرولې اؤ وړلې.

د سپینو زرو بیګل

۱۰
۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ۲"د ټکیدلے شوو سپینو زرو
نه دوه بیګلې جوړې کړه چې د خلقو په یو ځائ راغونډولو اؤ د
خېمو د وړلو د خبر د پاره اِستعمالېږی. ۳کله چې دواړه بیګلې وغږېږی، نو ټول
قوم به زما د حضُور د مُقدسې خېمې په دروازه کښې ستا نه ګېرچاپېره راغونډ
شی. ۴خو چې کله صِرف یو بیګل وغږېږی، بیا به صِرف د قبیلو مشران ستا نه
راغونډېږی. ۵کله چې بیګل په لنډ آواز وغږېږی، نو د نَمرخاتهٔ په طرف قبیلې
به خېمې وړی. ۶کله چې په دویم ځل بیګل وغږېږی، نو د جنُوب طرف ته
قبیلې به خېمې یوسی. چې بیګل په لنډ آواز غږېږی نو خېمې به وړلے شی،
۷د قوم د راغونډولو د خبر د پاره به دواړه بیګلې غږولے شی. خو دا آواز به لنډ
نهٔ وی. ۸د هارُون اِمامان زامن به بیګل غږوی. دا قانُون به په راتلُونکی ټولو
وختُونو کښې منلے شی. ۹کله چې ستاسو په وطن کښې جنګ وی اؤ دُښمن په
تاسو باندې حمله کوی، نو په لنډ آواز به د خطرې بیګل وغږوئ. زهٔ، مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک، به ستاسو مدد وکړم اؤ ستاسو د دُښمنانو نه به مو بچ
کړم. ۱۰د خوشحالئ په ورځو کښې، د میاشتې په لیدو اؤ ستاسو په نورو مُقررو
اخترُونو کښې، کله چې تاسو سوزېدُونکې نذرانې اؤ خپلې د سلامتئ نذرانې
پېش کوئ نو تاسو به دې باندې بیګلې غږوئ. د بیګل آواز به ما ته ستاسو
سره لوظ راپه یاد کړی، زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم."

د بنی اِسرائیلو د سینا بیابان نه سفر شروع کول

۱۱د دویم کال د دویمې میاشتې په شلمه ورځ د هغې نه پس چې بنی اِسرائیل
د مِصر وطن نه راوتلی وُو، د مالِک خُدائ د حضُور د خېمې نه وریځ اُوچته
شوه، ۱۲اؤ بنی اِسرائیل د سینا د بیابان نه په سفر روان شول. وریځ د فاران په
صحرا کښې ایساره شوه. ۱۳هغوئ د مُوسیٰ په ذریعه د مالِک خُدائ د حُکم
په مُطابق سفر شروع کړو، ۱۴اؤ هر ځل چې هغوئ تلل، نو هغوئ به هم په
هغه ترتیب باندې وُو. ځوک چې د یهُوداه قبیلې د لښکر د جنډې لاندې وُو

هغوئ ډله په ډله اول روان شول، د هغوئ مشر نحشون زوئ د عميناداب وو.
۱۵نتنی‌اېل زوئ د ضُعر د يساکار قبيلې مشر وو، ۱۶اؤ اِلياب زوئ د حيلون
د زبولون قبيلې مشر وو. ۱۷بيا به خېمه راکُوزه کړے شوه اؤ د جيرسون اؤ
مراری قبيلې به روانې شوې، چې هغوئ به خېمه وړله. ۱۸بيا، څوک چې د
روبين قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، هغوئ به ډله په ډله، روان شول، د
هغوئ مشر اليصور زوئ د شديُور وو. ۱۹د شمعُون قبيلې مشر سلومی‌اېل زوئ
د صوری‌شدی وو، ۲۰اِلياسف زوئ د عواېل د جاد قبيلې مشر وو. ۲۱بيا به
قُهاتيان روان شول، هغوئ به مُقدس سامان وړلو، چې هغوئ به کُوم وخت د
خېمو بل ځائ ته ورسېدل، نو خېمه به بيا ودرولے شوې وه. ۲۲بيا، څوک چې
د اِفرائيم قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، هغوئ به ډله په ډله روان شول،
د هغوئ مشر اليسمع زوئ د عميهود وو. ۲۳د منشه قبيلې مشر گملی‌اېل زوئ
د فداهصور وو، ۲۴اؤ د بنيامين قبيلې مشر ابِدان زوئ د جدعونی وو. ۲۵په
آخِر کښې، څوک چې د دان قبيلې د لښکر د جنډې لاندې وُو، چا چې د ټولو
لښکرو د وروستو نه حِفاظت کولو، هغوئ ډله په ډله روان شول، د هغوئ مشر د
عمی‌شدی زوئ اخيعزر وو. ۲۶د آشر قبيلې مشر فجعی‌اېل زوئ د عکران وو،
۲۷اؤ د نفتالی قبيلې مشر اخيرع زوئ د عينان وو. ۲۸نو داسې، بنی اِسرائيل
ډله په ډله، په دې ترتيب روان وُو، چې کله به هم هغوئ خېمې وړلې اؤ سفر
يې کولو. ۲۹مُوسیٰ خپل اوښی حوباب ته ووئيل چې د يترو ميديانی زوئ وو،
”مُونږ هغه ځائ ته په سفر روانېږُو چې مالِک خُدائ وئيلی دی چې هغه به
يې مُونږ له راکړی. هغهٔ وعده کړې ده چې هغه به اِسرائيليان مالدار کړی، نو
زمُونږ سره لاړ شه اؤ مُونږ به تا سره ښېگړه وکړُو.“ ۳۰حوباب ووئيل، ”نه، زهٔ
واپس خپل وطن ته ځم چې د خپلو خلقو سره يم.“ ۳۱مُوسیٰ ورته ووئيل، ”زهٔ
تا ته مِنت کوم چې زمُونږ نه مهٔ ځه، تا ته پته ده چې مُونږ به په صحرا کښې
چرته خېمې ولګوُو اؤ تهٔ به مُونږ ته لار ښائې. ۳۲کهٔ تهٔ زمُونږ سره لاړ شې،
نو چې مالِک خُدائ مُونږ له څومره برکتُونه هم راکوی نو په هغې کښې به ستا
حِصه وی.“

د خلقو سفر شروع کول

۳۳کله چې خلق د مالِک خُدائ د غرۀ سينا نه روان شول، هغوئ درې ورځې
سفر وکړو. د مالِک خُدائ د تړون صندُوق به همېشه د هغوئ نه مخکښې تلو
چې د هغوئ د پاره د دَمې کولو ځائ پېدا کړی. ۳۴چې هغوئ به چرته خېمې
وړلې، نو د ورځې به د مالِک خُدائ وريځ د هغوئ د پاسه وه. ۳۵چې کله به
هم د تړون صندُوق روان شو، نو مُوسىٰ به وئيل، ”مالِکه خُدايه! پاڅه، خپل
دُښمنان خوارۀ وارۀ کړه اؤ هغه خلق چې څوک ستا نه نفرت کوی هغوئ دې
ته مجبُور کړه چې وتښتی.“ ۳۶اؤ چې کله به د تړون صندُوق ودرېدلو، نو هغۀ
به وئيل، ”مالِکه خُدايه! بېشمېره بنی اِسرائيلو ته راواپس شه.“

د بنی اِسرائيلو په بيابان کښې شکايت کول

۱۱ ۱نو کله چې خلقو د خپلو تکليفُونو په باره کښې مالِک خُدائ ته
شکايتُونه شروع کړل، نو مالِک خُدائ دا واؤرېدل، نو هغه سخت
غُصه شو اؤ په خلقو يې اور راولېږلو اؤ اور د هغوئ خِلاف بل وو اؤ د کېمپ
بهرنی اړخ يوه برخه يې وسوزوله. ۲خلقو مُوسىٰ ته د مدد د پاره چغې کړې،
هغۀ مالِک خُدائ ته سوال وکړو اؤ اور قلار شو. ۳نو د هغه ځائ نُوم تبيعره
شو، ځکه چې هلته د مالِک خُدائ اور د هغوئ کېمپ سوزولے وو.

د حضرت مُوسىٰ اؤيا مشران خوښول

۴د پردی وطن څۀ مُسافرو د بنی اِسرائيلو سره سفر کولو. د هغوئ غوښې ته
ډېر زيات زړۀ وشو اؤ هم داسې په خپله بنی اِسرائيلو هم شکايت شروع کړو
اؤ وې وئيل: ”کاش! چې لږه غوښه خو وے! ۵په مِصر کښې چې مُونږ کُوم
کبان غوښتل هغه مو خوړل اؤ مُونږ ته مُفت مِلاوېدل. هغه بادرنګ، هِندوانې،
ګندانه، پياز اؤ اُوږه رايادَه کړئ چې مُونږ به خوړل؟ ۶خو اوس مُونږ د دې نه
پوزې له راغلُو، د خوړلو نور هيڅ نشته خو بس دا من دی چې هره ورځ زمُونږ

مخې ته پراته وی.“ ۷من د دنیا د تُخم په شان واړهٔ وُو اؤ رنګ یې زیړ بخن وو.
۸–۹دا د شپې د پرخې سره د خېمو نه ګېرچاپېره پرېوتو. ورپسې سحر به خلق د
دې راټولولو د پاره تلل، دا به یې په لنګرئ کښې ټکول یا یې ترې نه په مېچن
کښې اوړهٔ جوړول اؤ بیا به یې یشول یا به نرئ ډوډئ یې ترې نه پخولې. د دې
خوند داسې وو لکه چې ډوډئ د زیتُونو تېلو سره پخې شوې وی. ۱۰مُوسیٰ د
ټولو خلقو شکایتُونه واؤرېدل چې هغوئ ډلې ډلې د خپلو خېمو په دروازو کښې
ولاړ وُو. هغه پرېشان وو ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ ته په قهر وو، ۱۱اؤ هغهٔ
مالِک خُدائ ته ووئیل، ”تهٔ زما سره دومره بد سلُوک ولې کوې؟ تهٔ زما نه ولې
ناراضا یې؟ تا د دې ټولو خلقو ذِمه واری ما له ولې راکړې ده؟ ۱۲هغوئ خو ما
نهٔ دی پېدا کړی اؤ نهٔ زما بچی دی! زهٔ دې ولې د یوې خِدمتګارې په شان شم
چې د پیو ماشُوم هغه وطن ته یوسم چې تا یې د هغوئ د پلارنیکهٔ سره وعده
کړې ده؟ ۱۳زهٔ دې ټولو خلقو له غوښه د کُوم ځائ نه ورکړم؟ ځکه چې هغوئ
ما ته ژاړی اؤ زما نه غوښه غواړی. ۱۴زهٔ یواځې د دې ټولو خلقو ذِمه واری نهٔ
شم اخستلے، دا بوج زما د پاره ډېر درُوند دے. ۱۵کهٔ تهٔ زما سره هم دغه شان
سلُوک کوې، نو په ما رحم وکړه اؤ ما ووژنه، کهٔ تهٔ زما نه رضا یې، نو ما د خپل
غم لیدلو نه وساته.“ ۱۶مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”د اِسرائیلیانو اؤیا مشران
راجمع کړه چې هغوئ د مشرانو په توګه منلے شوی وی، هغوئ ما له زما د
حضُور خېمې ته راوله اؤ هغوئ ته ووایه چې هغوئ هلته ستا سره ودرېږی.
۱۷زهٔ به لاندې راشم اؤ هلته به ستا سره خبرې وکړم اؤ چې ما کُوم رُوح تا له
درکړے دے د هغې نه به لږ واخلم اؤ هغوئ له به یې ورکړم. بیا به هغوئ ستا
مدد کوی اؤ چې د دې خلقو ذِمه واری واخلی، نو دا ذِمه واری به یواځې ستا
په سر نهٔ وی. ۱۸اوس خلقو ته ووایه، چې د سبا د پاره ځانُونه پاک کړئ، تاسو
ته به د خوړلو د پاره غوښه مِلاؤ شی. مالِک خُدائ ستاسو ژړا اؤرېدلې ده
چې تاسو وئیل چې کاش زمُونږ سره لږه غوښه وے اؤ چې زمُونږ حالت په مِصر
کښې ښهٔ وو. اوس به مالِک خُدائ تاسو له غوښه درکړی اؤ تاسو به یې خورئ.
۱۹دا به تاسو نهٔ صِرف یو دوه، پینځهٔ یا لس شل ورځې خورئ، ۲۰بلکې ټوله

میاشت به يې خورئ، چې ستاسو د پوزو نه بهر راووځی اؤ زړۀ به مو ترې موړ شی. هم داسې به وشی ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے کُوم چې دلته ستاسو په مېنځ کښې دے اؤ تاسو هغۀ ته دا شکایت کړے دے چې مُونږ ولې مِصر پرېښودلے دے.“ [21]مُوسیٰ مالِک خُدائ ته ووئیل، ”دلته زما سره شپږ لاکهه خلق دی اؤ تۀ وائې چې تۀ به هغوئ له د یوې میاشتې غوښه ورکړې؟ [22]څاروی اؤ ګډې دې د هغوئ د پاره حلالې کړے شی څۀ؟ آیا په سمندر کښې ټول کبان به د هغوئ مړولو د پاره کافی وی؟“ [23]مالِک خُدائ ورته ووئیل، ”زما د طاقت څۀ حد شته؟ تۀ به زر وګورې چې ما څۀ وئیلی دی چې هغه کېږی اؤ کۀ نۀ کېږی!“ [24]نو مُوسیٰ بهر ووتلو اؤ چې مالِک خُدائ څۀ وئیلی وُو هغه يې خلقو ته ووئیل. هغۀ اؤیا مشران راجمع کړل اؤ د خېمې نه ګېرچاپېره يې ودرول. [25]بیا مالِک خُدائ په وریځو کښې لاندې راغلو اؤ د هغۀ سره يې خبرې وکړې. کُوم رُوح يې چې مُوسیٰ له ورکړے وو د هغې نه يې لږ واخستلو اؤ هغه اؤیا مشرانو له يې ورکړو. کله چې په هغوئ باندې رُوح راغلو نو هغوئ د لږ وخت د پاره د پېغمبرانو په شان خبرې کولې خو د دې نه پس بیا داسې ونۀ شول. [26]د هغه اؤیا مشرانو نه دوه مشران، اِلداد اؤ میداد، په خېمو کښې پاتې وُو اؤ د مالِک خُدائ د حضُور خېمې ته تلی نۀ وُو. اؤ په هغوئ باندې رُوح نازل شو اؤ هغوئ په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان خبرې شروع کړې. [27]یو ځوان منډه کړه چې مُوسیٰ ته ووائی چې اِلداد اؤ میداد په خېمو کښې د پېغمبرانو په شان خبرې کوی. [28]بیا د نون زوئ یشوَع، کُوم چې د مُوسیٰ د ځوانئ د وخت نه مدد کوُونکے وو، هغۀ مُوسیٰ ته ووئیل، ”زما نېکه هغوئ منع کړه.“ [29]مُوسیٰ جواب ورکړو، ”تۀ په ما غېرت کوې څۀ؟ زۀ غواړم چې مالِک خُدائ خپل رُوح خپلو ټولو خلقو ته ورکړی اؤ ټول د پېغمبرانو په شان شی!“ [30]بیا مُوسیٰ اؤ د اِسرائیلیانو مشران واپس کېمپ ته لاړل.

مړَزان

[31]ناڅاپه مالِک خُدائ یوه هوا راوستله چې هغې د سمندر د طرف نه مړَزان راوړل، چې د زمکې نه یو ګز اُوچت الوتل. دا په خېمو باندې اؤ د خېمو نه

ګېرچاپېره هر طرف ته لرې لرې پورې کښېناستل. ۳۲نو په هغه ټوله ورځ اؤ شپه
اؤ په دويمه ټوله ورځ، خلقو مړزان راونيول، هيڅا هم د زرو کيلو نه کم نۀ وُو
رانيولی. هغوئ دا د وچولو د پاره د ټولو خېمو نه ګېرچاپېره خوارۀ کړل. ۳۳کله
چې د هغوئ سره ښۀ ډېره غوښه وه، نو مالِک خُدائ خلقو ته په قهر شو اؤ
په خلقو يې يوه لويه وبا راولېږله. ۳۴د هغه ځائ نُوم "د لالچيانو قبرونه" شو،
ځکه چې هغوئ هلته هغه خلق ښخ کړل د کُومو چې غوښې ته زړۀ شوے وو.
۳۵خلقو د هغه ځائ نه حصيروت ته سفر وکړو اؤ هلته اوسېدل.

د حضرت مُوسیٰ خِلاف د هارُون اؤ مريم بغاوت

۱۲

۱بيا مُوسیٰ يوه حبشۍ ښځه وادۀ کړه، نو مريم اؤ هارُون په دې
وجه په هغۀ اِعتراض وکړو. ۲هغوئ ووئيل، "مالِک خُدائ صِرف
د مُوسیٰ په ذريعه خبرې کړې دی څۀ؟ هغۀ زمُونږ په ذريعه خبرې نۀ دی کړې
څۀ؟" هغوئ چې څۀ ووئيل نو مالِک خُدائ هغه واؤرېدل. ۳مُوسیٰ يو ډېر عاجز
سړے وو، هغه د زمکې په مخ د ټولو خلقو نه زيات عاجز وو. ۴ناڅاپه مالِک
خُدائ مُوسیٰ، هارُون اؤ مريم ته ووئيل، "تاسو درې واړه بهر زما د حضُور خېمې
ته لاړ شئ." نو هغوئ لاړل، ۵اؤ مالِک خُدائ د وريځې په ستن کښې لاندې
راغلو، د خېمې په دروازه کښې ودرېدلو اؤ هارُون اؤ مريم يې راوغوښتل. هغوئ
دواړه وروړاندې شول، ۶اؤ مالِک خُدائ هغوئ ته ووئيل، "اوس زما خبرې په
کولاؤ غوږُونو واورئ! کله چې ستاسو په مېنځ کښې پېغمبران وی، نو زۀ خپل
ځان هغوئ ته په خيال کښې څرګندوم اؤ زۀ د هغوئ سره د هغوئ په خوب
کښې خبرې کوم. ۷خو زۀ خپل خِدمتګار مُوسیٰ سره داسې نۀ کوم، هغه ما د
خپلو خلقو اِسرائيليانو مشر جوړ کړے دے. ۸نو زۀ د هغۀ سره مخامخ خبرې
کوم، صفا اؤ واضِحه خبرې ورسره کوم، هغۀ زۀ ليدلے يم! تاسو دا جُرات څنګه
کوئ چې زما د خِدمت کوُونکی مُوسیٰ خِلاف خبرې کوئ؟" ۹مالِک خُدائ
هغوئ ته په قهر شو، اؤ هغه لاړو ۱۰اؤ کله چې د خېمې نه وريځ اُوچته شوه،
نو د مريمې څرمن ناڅاپه په سخته بيمارۍ باندې پټه شوه اؤ د واورې په شان
سپينه شوه. کله چې هارُون ورته وکتل نو وې ليدل چې د هغې څرمن په بيمارۍ

پټه وه، [11] هغهٔ مُوسىٰ ته ووئيل، ”صاحِبه! زمُونږ د کم‌عقل‌توب د گُناه په وجه دا سزا مُونږ له مهٔ راکوه. [12] د مريم نه داسې څهٔ مهٔ جوړوه لکه چې يو ماشُوم مړ پيدا شوے وى اؤ نيمه غوښه يې نهٔ وى.“ [13] نو مُوسىٰ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو چې، ”خُدايه پاکه! هغه روغه کړه.“ [14] مالِک خُدائ ورته ووئيل، ”کهٔ پلار ورله په مخ تُوکلے وې، نو هغې به اووهٔ ورځې خپل شرم نهٔ وو برداشت کړے څهٔ؟ نو هغه دې اووهٔ ورځې د خېمو نه بهر کړے شى اؤ د هغې نه پس هغه واپس راولئ.“ [15] مريم اووهٔ ورځې د خېمو نه بهر کړے شوه اؤ چې تر کُومې پورې هغه واپس نهٔ وه راوستلے شوې نو خلقو سفر نهٔ کولو. [16] بيا هغوئ د حصيروت نه لاړل اؤ د فاران په صحرا کښې يې خېمې ولگولې.

جاسُوسان

(د گردان کِتاب ۱ :)

۱۳

[1] مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل چې، [2] ”د دولسو قبيلو د هرې يوې قبيلې نه يو يو مشر خوښ کړه اؤ هغوئ د جاسُوسانو په توگه ولېږه چې د کنعان وطن وگورى، کُوم چې زهٔ بنى اِسرائيلو له ورکوم.“ [3] نو مُوسىٰ هغوئ د فاران د صحرا نه د مالِک خُدائ د حُکم په مُطابق ولېږل. چې د هغوئ ټولو سره د بنى اِسرائيلو مشران سړى وُو. [4] د هغوئ نومُونه دا وُو: د روبين قبيلې نه، سموع زوئ د زکور، [5] د شمعُون قبيلې نه، سافط زوئ د حورى، [6] د يهُوداه قبيلې نه، کالب زوئ د يفُنه، [7] د يساکار قبيلې نه، اِجال زوئ د يُوسف، [8] د اِفرائيم قبيلې نه، هوسيع زوئ د نون، [9] د بنيامين قبيلې نه، فلتى زوئ د رفُو، [10] د زبولون قبيلې نه، جدى‌اېل زوئ د سودى، [11] د منشه قبيلې نه، جدى زوئ د سُوسى، [12] د دان قبيلې نه، عمى‌اېل زوئ د جملى، [13] د آشر قبيلې نه، ستُور زوئ د ميکاايل، [14] د نفتالى قبيلې نه، نحبى زوئ د وُفسى، [15] د جاد قبيلې نه، جيوااېل زوئ د ماکى. [16] دا هغه سړى دى چې مُوسىٰ د هغه وطن د جاسُوسئ د پاره ولېږل. هغهٔ د نون د زوئ هوسيع نُوم يشوَع ته بدل کړو. [17] کله چې

مُوسیٰ هغوئ لېږل، نو هغوئ ته یې ووئیل چې، ”د دې ځائ نه د صحرا په
لار لاړ شئ اؤ بیا د کنعان غریزی علاقی ته ورننوځئ. [18]وې ګورئ چې هغه
څۀ رنګه وطن دے، چې کُوم خلق په کښې اوسېږی، هغوئ تکړه دی اؤ کۀ
کمزوری دی، لږ دی اؤ کۀ ډېر دی. [19]وې ګورئ چې هغه زمکه ښه ده اؤ
کۀ ښه نۀ ده اؤ چې هغه خلق په خېمو کښې اوسېږی یا په داسې ښارُونو کښې
اوسېږی چې دېوالُونه ترې نه تاؤ وی. [20]وګورئ چې هغه زمکه زرخېزه اؤ کۀ
خواره ده اؤ ونې بُوټی په کښې شته اؤ کۀ نشته. اؤ تکړه شئ چې هلته کُومه
مېوه کېږی لږه ترې نه راوړئ.“ دا هغه مُوسم وو چې انګُور په پخېدو شروع وُو.
[21]نو هغه سړی د صحرا په طرف لاړل اؤ هغه وطن یې د صین صحرا نه واخله
تر رِحوب پورې وکتلو، چې د حمات درې ته نزدې دے. [22]هغوئ اول د هغه
وطن جنُوبی برخې ته ننوتل اؤ حبرون ته راغلل، چرته چې د اخیمان، سیسی
اؤ تلمی قبیلې اوسېدلې چې هغوئ عناقیان وُو اؤ د دېوانو د نسل اولاد وو.
حبرون د مِصری ښار ضعن نه اووۀ کاله مخکښې آباد کړے شوے وو. [23]هغوئ
د انګُورو غُنچې وادئ ته راغلل اؤ هلته هغوئ یوه څانګه راماته کړه چې د
انګُورو یوه غُنچه ورباندې وه اؤ دومره درنه وه چې دا دوو سړو په یو ډانګ
باندې یو خوا بل خوا راځوړنده کړه اؤ یو یې وړله. هغوئ څۀ انار اؤ اینځر هم
یوړل. [24]په هغه وادئ باندې ”د انګُورو غُنچه“ نُوم کېښودے شو ځکه چې بنی
اِسرائیلو هلته د انګُورو غُنچه شُوکولې وه. [25]هغه وطن د څلوېښتو ورځو د کتلو
نه پس، جاسُوسان راواپس شول [26]اؤ مُوسیٰ، هارُون اؤ د بنی اِسرائیلو ټول قوم
ته د فاران په صحرا کښې قادِس ته راغلل. جاسُوسانو هغه خبر ورله راوړو چې
څۀ یې لیدلی وُو اؤ هغه مېوه یې ورته وښودله چې کُومه یې راوړې وه. [27]هغوئ
مُوسیٰ ته ووئیل، ”مُونږ هغه وطن وکتلو چې زرخېز اؤ آباد وو اؤ دا یې لږه شان
مېوه ده. [28]خو د هغه ځائ اوسېدُونکی تکړه دی اؤ د هغوئ ښارونه غټ دی
اؤ د ښارُونو نه یې دېوالُونه تاؤ دی. اؤ د دې نه علاوه، مُونږ هلته د دېوانو اولاد
هم ولیدو. [29]عمالقیان د هغه وطن په صحرا کښې اوسېږی، حِتیان، یبوسیان
اؤ اموریان د غرُونو په وطن کښې اوسېږی، اؤ کنعانیان د مدیتران سمندر اؤ

د اُردن سیند سره اوسېږی." [30]کالب هغه خلق غلی کړل کُومو چې د مُوسیٰ خِلاف شکایتُونه کول اؤ وې وئیل، "راځئ چې په هغه وطن حمله وکړُو اؤ وې نیسُو، ځکه مُونږ ښۀ تکړه یُو او وربانديې برے مُوندے شُو." [31]خو هغه سړو ووئیل کُوم چې د کالب سره تلی وُو، "نه! مُونږ تکړه نۀ یُو چې حمله وربانديې وکړُو، هغه خلق زمُونږ نه زیات طاقتور دی." [32]نو هغوئ د بنی اِسرائیلو په مېنځ کښې د هغه وطن په باره کښې غلط خبر خور کړو کُوم چې هغوئ لیدلے وو. هغوئ ووئیل، "په هغه وطن کښې دومره څۀ هم نۀ پېدا کېږی چې د هغه ځائ اوسېدُونکی خلق یې وخوری. کُوم خلق چې مُونږ ولیدل ټول لوړ لوړ وُو، [33]اؤ هلته مُونږ دېوان هم ولیدل، چې د عناق اولاد دے. مُونږ ته خپل ځانُونه داسې معلُومېدل لکه چې ملخان یُو اؤ مُونږ به هغوئ ته خامخا هم داسې ښکارېدلُو."

د خلقو شکایتُونه کول

۱۴ [1]بیا ټوله شپه خلقو په چغو چغو وژړل. [2]هغوئ د مُوسیٰ اؤ هارُون خِلاف شکایت وکړو اؤ وې وئیل، "دا به ډېره ښه وے چې د مِصر په وطن کښې یا په هغه صحرا کښې مړۀ وے! [3]مالِک خُدائ مُونږ هغه وطن ته ولې بوځی؟ مُونږ به په جنګ کښې ووژولے شُو اؤ زمُونږ ښځې اؤ بچی به ونیولے شی. دا به ښه نۀ وی څۀ چې واپس مِصر ته لاړ شُو؟" [4]نو هغوئ یو بل ته ووئیل، "راځئ! چې یو مشر خوښ کړُو اؤ مِصر ته واپس لاړ شُو." [5]بیا مُوسیٰ اؤ هارُون د هغه خلقو په وړاندې زمکې ته ټیټ شول. [6]اؤ د نون زوئ یشوَع اؤ کالب د یفُنه زوئ هغه دوه کسانو چې هغوئ هغه وطن کتلے وو، هغوئ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې [7]اؤ خلقو ته یې ووئیل، "کُوم وطن چې مُونږ وکتلو هغه ډېر زیات ښۀ وطن دے. [8]که مالِک خُدائ زمُونږ نه رضا وی نو هغه به مُونږ هلته بوځی، هغه وطن ته چې زرخېز اؤ آباد وی او مونږ له به یې راکړی. [9]د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت مۀ کوئ اؤ د هغه خلقو نه مۀ یرېږئ کُوم چې هلته اوسېږی. هغوئ له شکست ورکول مُونږ ته آسان دی. مالِک

خُدائ زمُونږ مل دے اؤ هغه خُدایانو له یې شکست ورکړے دے چې هغوئ
یې بچ کول، نو مهٔ یرېږئ.“ ۱۰ټول قوم وئیل چې هغوئ به سنګسار کړی، خو
ناځاپه خلقو ولیدل چې د مالِک خُدائ د حضُور سپین جلال د خېمې د پاسه
راڅرګند شو.

د حضرت مُوسیٰ د خلقو د پاره دُعا کول

۱۱مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”دا خلق به تر کُومې پورې زما نه نفرت کوی؟
اؤ په ما باندې به اعتماد نهٔ کوی، اګرچې د هغوئ په مېنځ کښې ما ډېرې مُعجزې
کړې دی؟ ۱۲زهٔ به په هغوئ وبا راولم اؤ هلاک به یې کړم، خو زهٔ به تا د یو
داسې قوم پلارنیکهٔ جوړ کړم چې هغه به د دې خلقو نه لوئ اؤ طاقتور وی!“
۱۳خو مُوسیٰ مالِک خُدائ ته ووئیل، ”تا د خپل طاقت سره دا خلق د مِصر نه
راوویستل. کله چې مِصریان خبر شی چې تا د خپلو خلقو سره څهٔ کړی دی،
۱۴نو هغوئ به د دې وطن اوسېدُونکو ته ووائی چا چې د مخکښې نه اؤرېدلی
دی چې مالِکه خُدایه! تهٔ زمُونږ مل یې، کله چې ستا وریځ زمُونږ د پاسه ولاړه
وی نو تهٔ مخامخ ښکارېږې اؤ چې تهٔ زمُونږ په مخکښې د ورځې د وریځې
په ستن کښې اؤ د شپې د اور په ستن کښې ځې. ۱۵اوس کهٔ تهٔ خپل ټول خلق
ووژنې، نو چې کُومو قومُونو ستا په باره کښې اؤرېدلې دی نو هغوئ به ووائی
۱۶چې تا خپل خلق په صحرا کښې ووژل ځکه چې ستا طاقت نهٔ وو چې هغوئ
هغه وطن له بوځې چې تا د ورکولو وعده کړې ده. ۱۷نو اوس مالِکه خُدایه!
زهٔ سوال کوم چې مُونږ ته خپل طاقت اؤ هغه څهٔ وښایه چې تا یې د ورکولو
وعده کړې ده، کله چې تا ووئیل، ۱۸زهٔ، مالِک خُدائ په آسانئ سره نهٔ غُصه
کېږم اؤ زهٔ نهٔ ختمېدُونکې مینه اؤ وفاداری ښایم اؤ زیاتے اؤ بغاوت معاف
کوم. خو چې څوک ګُناه کوی نو د هغوئ د ګُناه سزا به د دریم اؤ څلورم نسل
پورې جاری وی. ۱۹اؤ اوس مالِکه خُدایه! زهٔ تا ته سوال کوم چې د خپلې
نهٔ بدلېدُونکې مینې په مُطابق د دې خلقو ګُناه معاف کړه، هم هغه شان چې
هغوئ د مِصر نه راوتل اؤ تر اوسه پورې یې معاف کوې.“ ۲۰مالِک خُدائ ورته

ووئيل، "ستا د وينا په مُطابق هغوئ ما معاف کړل. [21]خو زهٔ دا وعده کوم چې
بې‌شکه چې زهٔ څنګه ژوندے يم اؤ چې څنګه زما د جلال نه زمکه ډکيږی،
[22]د دې خلقو نه يو کس به هم هغه وطن ته ورننه نهٔ وځی. هغوئ زما د حضُور
د سپين جلال هغه مُعجزې هم ليدلې دی چې ما په مِصر کښې اؤ په صحرا
کښې کړې دی، خو هغوئ بيا بيا زما د صبر اِمتحان اخستلے دے اؤ زما د منلو
نه يې اِنکار کړے دے. [23]هغوئ به هيڅ کله هم هغه وطن ته دننه نهٔ شی د کُوم
چې ما د هغوئ د پلارنيکهٔ سره لوظ کړے دے. هغه هيڅ څوک به هم ورننه
نهٔ وځی چا چې زما سپکاوے کړے دے. [24]خو زما خِدمت‌ګار کالب د نورو په
شان نهٔ دے اؤ هغهٔ په پُوره توګه زما فرمانبرداری کړې ده، زهٔ به دې هغه وطن
له راولم کُوم چې هغهٔ ليدلے دے اؤ هغه وطن به د هغهٔ د اولاد شی [25]چې په
کُومو واديانو کښې اوس عمالقيان اؤ کنعانيان اوسيږی. سبا واپس په صحرا
کښې د سُور درياب طرف ته روان شئ."

د شکايتُونو په وجه د مالِک خُدائ خلقو له سزا ورکول

[26]مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئيل، [27]"دا خراب خلق به تر کُومې پورې
زما خِلاف شکايت کوی؟ ما دا شکايتُونه ډېر زيات اؤريدلی دی! [28]اوس
هغوئ له دا جواب ورکړه: زهٔ ژوندے مالِک خُدائ دا قسم کوم، چې زهٔ به
ستاسو د پاره هم هغه شان وکړم چې څنګه تاسو وئيلی دی. [29]تاسو به مړهٔ شئ
اؤ ستاسو لاشُونه به په صحرا کښې خوارهٔ وارهٔ پراتهٔ وی. ځکه چې تاسو زما
خِلاف شکايت کړے دے، د ستاسو يو کس به هم هغه وطن ته ورننه نهٔ وځی
چې عُمر يې د شلو کالو نه زيات وی. [30]ما دا وعده کړې وه چې تاسو به هلته
اوسيږئ، خو د کالب اؤ يشوَع نه بغير به هيڅ څوک هم نهٔ ورننه وځی. [31]تاسو
وئيلی وُو چې ستاسو ماشُومان به ونيولے شی، خو زهٔ به هغوئ هغه وطن ته
راولم چې تاسو يې مُخالفت کړے دے. [32]تاسو به دلته په دې صحرا کښې مړهٔ
شئ. [33]ستاسو بچی به څلويښت کاله په صحرا کښې سرګردانه ګرځی، ستاسو
د نافرمانئ په وجه به کړيږی، تر دې پورې چې ستاسو آخری کس هم مړ شی.
[34]تاسو ته به څلويښت کاله د خپلو بدو سزا ملاويږی، د هغه څلويښتو ورځو د

هرې ورځې د پاره به یو کال وی کُومې چې تاسو د هغه وطن په کتلو کښې تېرې کړې دی. تاسو ته به پته ولګې چې زۀ ستاسو خِلاف یم! [۳۵]بې‌شکه چې زۀ به تاسو خرابو خلقو سره داسې وکړم چې زما خِلاف راغونډ شوی یئ، په دې صحرا کښې به تاسو تباه شئ. زۀ، مالِک خُدائ دا وایم.“ [۳۶-۳۷]مُوسیٰ چې کُوم سړی د هغه وطن کتلو له لیږلی وُو چا چې غلط خبر راوړو چې د هغې په وجه خلقو د مالِک خُدائ خِلاف شکایت وکړو، نو مالِک خُدائ په دې جاسُوسانو باندې وبا راوستله اؤ هغوئ مړۀ شول. [۳۸]په هغه دولسو جاسُوسانو کښې صِرف یشوَع اؤ کالب ژوندی پاتې شول.

د وطن د نیولو وړومبے کوشش

(د ګردان کِتاب ۱ :)

[۳۹]کله چې مُوسیٰ بنی اِسرائیلو ته هغه څۀ ووئیل چې مالِک خُدائ وئیلی وُو، نو هغوئ ډېر غمژن شول. [۴۰]بل سحر وختی هغوئ د غرُونو وطن ته روان شول، هغوئ ووئیل، ”اوس به مُونږ هغه وطن ته لاړ شُو چې د کُوم په باره کښې مالِک خُدائ مُونږ ته وئیلی دی. مُونږ دا منُو چې مُونږ ګُناه کړې ده.“ [۴۱]خو مُوسیٰ ورته ووئیل، ”نو تاسو ولې د مالِک خُدائ نافرمانی کوئ؟ تاسو به کامیاب نۀ شئ! [۴۲]تاسو مۀ ځئ. مالِک خُدائ ستاسو مل نۀ دے اؤ ستاسو دُښمنان به تاسو له شکست درکړی. [۴۳]کله چې تاسو د عمالیقیانو اؤ کنعانیانو سره مخامخ شئ، نو تاسو به په جنګ کښې ووژلے شئ، مالِک خُدائ به ستاسو مل نۀ وی، ځکه چې تاسو د هغۀ د فرمانبردارئ نه اِنکار کړے دے.“ [۴۴]خو هغوئ زړَور روان وُو چې د غرُونو وطن ته وخېژی، اګرچې نۀ د مالِک خُدائ د تړون صندُوق اؤ نۀ مُوسیٰ د خېمو نه ورسره تلے وو. [۴۵]بیا عمالقیان اؤ کنعانیان لاندې راغلل کُوم چې هلته اوسېدل اؤ بنی اِسرائیلو له یې شکست ورکړو اؤ د حرماه پورې ورپسې وُو.

د قُربانۍ په باره کښې قانُون

۱۵

۱مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل ۲چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول
وښايه چې په هغه وطن کښې پرې عمل کوی کُوم يې چې هغوئ له
ورکولو. ۳يو غويے، ګډه، يا يو چيلے مالِک خُدائ ته د سوزېدُونکې نذرانې
په توګه يا د يوې منختې د پُوره کولو د نذرانې، يا د رضاکارانه نذرانې يا د
ستاسو په مُقررو اخترُونو کښې د يوې نذرانې په توګه پېش کولے شی، د دې
نذرانو بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې. ۴-۵هر څوک چې يو ګډه يا چيلے
مالِک خُدائ ته د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کوی نو هغه به د دې هر
يو څناور سره يو کيلو اوړهٔ راوړی چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا به د غلې
نذرانې په توګه وی، يو ليټر به د انګُورو شراب ورسره هم وی. ۶کله چې يو ګډ
پېش کېږی، نو دوه کيلو اوړهٔ چې يو نيم ليټر د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا به
د غلې نذرانې په توګه پېش کېږی، ۷يو نيم ليټر د انګُورو شراب به ورسره هم
وی. د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې. ۸کله چې يو غويے د
سوزېدُونکې نذرانې په توګه يا د يوې منختې پُوره کولو د نذرانې يا د سلامتۍ
د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کېږی، ۹د درې کيلو اوړو د غلې يوه
نذرانه به پېش کېږی چې دوه ليټره د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی، ۱۰دوه ليټره د
انګُورو شراب به ورسره هم وی. د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ
لګې. ۱۱دا هغه څهٔ دی چې د هر يو غويی، ګډ، ګډُوری، يا چيلۍ سره به پېش
کولے شی. ۱۲د څناورو د شمېر په مُطابق به د دې څيزُونو مِقدار هم زياتولے
شی. ۱۳د وطن ټول اصلی پيدائشی خلق چې کله يوه په اور تيارېدُونکې نذرانه
پېش کوی نو هغوئ به داسې کوی، د دې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې.
۱۴اؤ کهٔ ستاسو په مېنځ کښې د بل وطن کس وی، کهٔ هغه د لږ وخت يا د ډېر
وخت د پاره اوسېدُونکے وی، نو هغه به په اور تيارېدُونکې نذرانه پېش کوی،
د دې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې، نو هغوئ به هم هغه شان اصُول
منی. ۱۵په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې، تاسو اؤ ستاسو سره اوسېدُونکی د بل

وطن خلق به دا اصُول منی. تاسو اؤ هغوئ د مالِک خُدائ په نظر کښې یو شان یئ، [16]ستاسو اؤ د هغوئ د پاره به یو شان قانُون اؤ اصُول وی. [17]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل [18]چې بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښایه چې په هغه وطن کښې پرې عمل کوی کُوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکولو. [19]کله چې تاسو د هغه وطن د فصل نه خوراک کوئ، د هغې نه به څهٔ برخه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کولے شی. [20]کله چې تاسو ډوډۍ پخوئ، نو د نوې غلې د وړومبۍ پېړې ډوډۍ به مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کولے شی. دا به هم هغه شان پېش کولے شی چې څنګه تاسو په درمن کښې صفا شوې غله د خاص برخې په توګه پېش کوئ. [21]په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې، تاسو چې کُومه ډوډۍ پخوئ نو دا نذرانه به مالِک خُدائ له ورکوئ. [22]خو کهٔ څوک په غلطۍ سره په دې اصُولو باندې عمل کولو کښې ناکام شی کُوم چې مالِک خُدائ مُوسیٰ له ورکړی دی، [23]اؤ فرض کړئ کهٔ راتلُونکی نسلُونه په دې هر څهٔ کولو کښې ناکام شی چې مالِک خُدائ یې د مُوسیٰ په ذریعه حُکم کړے دے، [24]کهٔ یوه داسې غلطی شوې وی چې قوم ته پته نهٔ وی لګېدلې، نو هغوئ به یو غوَیے د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړی، د دې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې، دا به د معیاری غلې نذرانې اؤ د څښلو نذرانې سره پېش کېږی. د دې نه علاوه، هغوئ به یو چېلے د ګُناه نذرانې په توګه هم پېش کوی. [25]اِمام به د قوم د پاره کفاره ادا کړی اؤ هغوئ به معاف کړے شی، ځکه چې هغه کار په غلطۍ سره شوے وو اؤ هغوئ خپله د ګُناه نذرانه په اور تیارېدُونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته راوړله. [26]نو د بنی اِسرائیلو ټول قوم اؤ د هغوئ سره اوسېدُونکی د پردی وطن خلق به معاف کړے شی، ځکه چې ټول په دې غلطۍ کښې شامِل وُو. [27]کهٔ یو کس په غلطۍ سره ګُناه وکړی، نو هغه به د یو کال چېلۍ د ګُناه نذرانې په توګه پېش کوی. [28]اِمام به په قُربانګاه باندې د هغه کس د پاره کفاره ادا کړی، چا چې په غلطۍ سره ګُناه کړې وی اؤ هغه به معاف شی. [29]دا اصُول د هغه هر چا د پاره یو شان دی چې څوک په غلطۍ سره ګُناه وکړی، کهٔ هغه په حقیقت کښې بنی اِسرائیلے

وی یا د هغوئ سره اوسېدُونکے د پردی وطن کس وی. [30] خو کۀ یو کس د قصده ګُناه وکړی، کۀ هغه د خپل وطن یا د پردی وطن وی، نو د ګُناه په وجه هغۀ د مالِک خُدائ بې عِزتی کړې ده اؤ هغه به وژلے شی، [31] ځکه چې هغۀ د مالِک خُدائ د وینا سپکاوے کړے دے اؤ قصداً یې د هغۀ یو حُکم مات کړے دے. نو هغه د خپل مرګ په خپله ذِمه وار دے.

د سبت ورځې د نۀ منلو د پاره سزا

[32] کله چې بنی اِسرائیل لا په صحرا کښې وُو، نو یو سړے ولیدے شو چې د سبت په ورځ یې خشاک راټولولو. [33] نو هغه مُوسیٰ، هارُون اؤ ټول قوم ته راوستلے شو، [34] اؤ قېد کړے شو، ځکه چې دا پته نۀ وه چې د هغۀ سره څۀ وکړے شی. [35] نو مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "هغه سړے دې خامخا ووژلے شی، ټول قوم به هغه د خېمو نه بهر سنګسار کړی." [36] نو ټول قوم هغه د خېمو نه بهر بوتلو اؤ سنګسار یې کړو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو.

په جامو د ځوړندو مزو په باره کښې قانُون

[37] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [38] چې بنی اِسرائیلو ته ووایه: د خپلو جامو په کوټُونو باندې مزی راځوړند کړئ اؤ په هر یو مزی باندې یې یو د آسمانی رنګ تار ولګوئ. داسې به تاسو په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې کوئ. [39] چې هرکله هم تاسو دا مزی ګورئ نو تاسو ته به زما ټول حُکمونه دریادېږی اؤ عمل به پرې کوئ، نو تاسو به زما نه نۀ اوړئ اؤ د خپلو سترګو اؤ زړۀ په خواهِشُونه پسې به نۀ ګرځئ. [40] هغه مزی به تاسو ته دا دریادوی چې زما ټول حُکمونه منئ اؤ تاسو به په پُوره توګه زما یئ. [41] زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، ما تاسو د مِصر وطن نه راوویستلئ چې ستاسو خُدائ پاک یم. زۀ مالِک خُدائ یم."

د قورح، داتن اؤ ابیرام بغاوت

۱۶

۱-۲ د اِضهار زوئ قورح، چې د قُهاتیانو د قبیلې لیوے وو، هغهٔ د
مُوسیٰ د مشرۍ خِلاف بغاوت وکړو. د روبین قبیلې نه یې درې
سړی رابېل کړل: داتن، ابیرام، چې د اِلیاب زامن وُو اؤ اُون چې د پلت زوئ وو
اؤ ورسره دوه نیم سوه نور بنی اِسرائیل هم وُو، دا مشهُور مشران چې قوم خوښ
کړی وُو. ۳ هغوئ د مُوسیٰ اؤ هارُون په مخکښې رابېل شول اؤ ورته یې ووئیل،
”تاسو د حد نه تېر شوی یئ! ټول قوم د مالِک خُدائ مُقدس خلق دی اؤ مالِک
خُدائ زمُونږ د ټولو مل دے. نو، مُوسیٰ! تهٔ ولې د مالِک خُدائ د قوم نه ځان
اُوچت ګڼې؟“ ۴ کله چې مُوسیٰ دا واؤرېدل، نو هغه د خفګان نه پړمخې پرېوتو.
۵ اؤ قورح اؤ د هغهٔ ملګرو ته یې ووئیل، ”مالِک خُدائ به سبا سحر مُونږ ته
وښائی چې څوک د هغهٔ دی اؤ څوک مُقدس دی. اؤ هغه به صِرف هغه کس
خپل ځان ته نزدې پرېږدی چې کُوم یې خوښ کړے وی. ۶-۷ سبا سحر تهٔ اؤ
ستا ملګری د اور وړلو لوښی واخلئ، بل سکارهٔ په کښې واچوئ اؤ په هغې
باندې د خوشبویۍ مصالحې واچوئ اؤ قُربانګاه ته یې یوسئ. بیا به مُونږ
وګورُو چې زمُونږ نه مالِک خُدائ څوک خوښ کړی دی. تاسو لیویان د حد
نه تېر شوی یئ!“ ۸ مُوسیٰ قورح ته ووئیل، ”اے لیویانو، واورئ! ۹ تاسو دا وړه
خبره ګڼئ چې د اِسرائیلیانو خُدائ پاک تاسو د نور قوم نه جُدا کړی یئ، چې
تاسو هغهٔ ته نزدې شئ، د مالِک خُدائ په خیمه کښې خِدمت وکړئ اؤ چې
د قوم مدد اؤ خِدمت وکړئ؟ ۱۰ هغهٔ تاسو اؤ نورو لیویانو ته دا عِزت درکړے
دے اؤ اوس تاسو دا وایئ چې د هغهٔ اِمامان هم شئ! ۱۱ کله چې تاسو د هارُون
خِلاف غورېږئ، دا په حقیقت کښې د مالِک خُدائ خِلاف غورېدل دی اؤ
دا ستا اؤ ستا د ډلې سرکشی ده.“ ۱۲ بیا مُوسیٰ داتن اؤ ابیرام راوغوښتل، خو
هغوئ ووئیل، ”مُونږ نهٔ درځُو! ۱۳ دا څهٔ وړه خبره ده چې مُونږ تا د هغه زرخېز
اؤ آباد وطن نه د دې د پاره راویستلی یُو چې په دې صحرا کښې مو ووژنې؟
تهٔ په مُونږ باندې رُعب اچول غواړې څهٔ؟ ۱۴ بله دا چې تا هغه وطن ته هم رانهٔ

وستلُو چې زرخېز اؤ آباد دے اؤ نۀ دې پټی اؤ د انګُورو باغُونه راکړل چې زمُونږ شی. دا خلق ړاندۀ دی څۀ چې نۀ پوهېږی؟ مُونږ نۀ درځُو!" [١٥] مُوسیٰ ډېر غُصه شو اؤ مالِک خُدائ ته يې ووئيل، "د دوئ نذرانې مۀ قبلوه. ما دوئ يو له هم څۀ تکليف نۀ دے ورکړے، اؤ ما د دوئ نه چرته د چرګی يو بچے هم نۀ دے بوتلے." [١٦] مُوسیٰ قورح ته ووئيل، "سبا به تۀ اؤ ستا دوه نيم سوه ملګری خامخا د مالِک خُدائ د حضُور خېمې ته راشئ، اؤ هارُون دې هم راشی. [١٧] د ستاسو هر يو کس به خپل د اور لوښے واخلی، د خوشبويۍ مصالحه به په کښې واچوی اؤ بيا به يې په قُربانګاه باندې پېش کړی." [١٨] نو هر يو کس خپل د اور لوښے واخستلو، ژوندی سکارۀ اؤ د خوشبويۍ مصالحه يې په کښې واچوله اؤ د مُوسیٰ اؤ هارُون سره د خېمې د دروازې په خُله کښې ودرېدل. [١٩] بيا قورح ټول قوم راغونډ کړو اؤ هغوئ د خېمې د دروازې په خُله کښې مُوسیٰ اؤ هارُون ته مخامخ ودرېدل. ناڅاپه د مالِک خُدائ د حضُور سپين جلال ټول قوم ته راڅرګند شو، [٢٠] اؤ مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئيل، [٢١] "تاسو د دې خلقو نه لرې شئ، چې سمدستی يې تباه کړم." [٢٢] خو مُوسیٰ اؤ هارُون پړمخې پرېوتل اؤ وې وئيل، "خُدايه پاکه! ټولو خلقو له ژوند تۀ ورکوې. کله چې يو کس ګُناه وکړی، نو تۀ ټولو ته په قهر کېږې څۀ؟" [٢٣] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، [٢٤] "خلقو ته ووايه چې د قورح، داتن اؤ ابيرام د خېمو نه لاړ شی." [٢٥] بيا مُوسیٰ داتن اؤ ابيرام له روان شو اؤ د اِسرائيليانو مشران هم ورسره شول. [٢٦] هغۀ خلقو ته ووئيل، "د دې خرابو سړو د خېمو نه لرې اوسئ اؤ چې د هغوئ يو څيز له هم لاس ورنۀ وړئ. ګنی، د هغوئ د ټولو ګُناهونو په وجه به تباه شئ." [٢٧] نو هغوئ د قورح، داتن اؤ د ابيرام د خېمو نه لاړل. داتن اؤ ابيرام بهر راوتلی وُو اؤ د خپلو خېمو د دروازو په خُلو کښې، د خپلو ښځو سره، د خپلو بچو اؤ د خپلو وړو ماشُومانو سره ولاړ وُو. [٢٨] مُوسیٰ خلقو ته ووئيل، "نو داسې به تاسو ته پته ولګې چې مالِک خُدائ زۀ د دې د پاره رالېږلے يم چې دا ټول کارُونه وکړم اؤ چې ما څۀ هم کړی دی نو هغه مې د ځان نه نۀ دی کړی. [٢٩] کۀ دا سړی د خُدائ پاک د سزا نه بغېر په خپل مرګ مړۀ شی، نو بيا به مالِک خُدائ

زۀ هم نۀ يم رالېږلے. ۳۰خو کۀ مالِک خُدائ يو لوئ عجيبه کار وکړی اؤ زمکه
وشلېږی اؤ هغوئ تېر کړی، چې هغوئ قبر ته ژوندی لاړ شی، نو تاسو ته به
پته ولګی چې دې سړو د مالِک خُدائ سپکاوے کړے دے.“ ۳۱هغۀ چې څنګه
خبرې ختمې کړې، نو د داتن اؤ ابيرام لاندې زمکه وشلېدله، ۳۲هغوئ يې تېر
کړل، د هغوئ کورنۍ، سره د قورح د ټولو ملګرو اؤ چې هغوئ څۀ لرل هغه
يې هم تېر کړل. ۳۳نو هغوئ قبر ته ژوندی لاندې لاړل، سره د هغه هر څۀ چې
هغوئ لرل. زمکه په هغوئ باندې رابنده شوه اؤ هغوئ فنا شول. ۳۴هلته چې
څومره اِسرائيليان وُو هغوئ چې کله د هغوئ ژړا واؤرېدله نو هغوئ وتښتېدل.
هغوئ چغې وهلې، ”تښتئ! زمکه به مُونږ هم تېر کړی.“ ۳۵بيا مالِک خُدائ يو
اور راولېږلو اؤ هغه دوه نيم سوه سړی يې وسوزول کُومو چې خوشبوئی پېش
کړې وه.

د سرکشۍ د پاره کفاره

۳۶بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ۳۷”د هارُون اِمام زوئ اِلعازر ته ووايه چې
کُوم سړی سوزېدلی دی چې د هغوئ د اور لوښی لرې کړی اؤ هغه سکارۀ دې
د اور لوښو نه لرې لرې وولی، ځکه چې د اور لوښی مُقدس دی. ۳۸کله چې دا
لُوښی د مالِک خُدائ په قُربانګاه باندې پېش کېدل نو مُقدس شول. نو د دې
سړو د اور لوښی واخله کُوم چې د خپلې ګُناه په وجه مړۀ شوی دی، وې ټکوه
چې نری نری پتری شان ترې نه جوړ کړه اؤ د قُربانګاه پټولو د پاره سر ترې
نه جوړ کړه. دا به د بنی اِسرائيلو د پاره د خبردارۍ يوه نښه وی.“ ۳۹نو اِلعازر
اِمام د اور لوښی واخستل اؤ د ټکولو د پاره يې ورکړل، د قُربانګاه د پټولو د
سر د پاره نری نری پتری ترې نه جوړ کړے شول. ۴۰دا د بنی اِسرائيلو د پاره
يو خبردارے وو چې څوک د هارُون اولاد نۀ وی نو بل غېر سړے به قُربانګاه
ته نزدې نۀ رائحی د دې د پاره چې مالِک خُدائ ته خوشبوئی وسوزوی. ګنی
هغه به د قورح اؤ د هغۀ د سړو په شان تباه شی. دا هر څۀ هم هغه شان وشول
چې څنګه مالِک خُدائ اِلعازر له د مُوسیٰ په ذريعه حُکم ورکړے وو.

د هارُون خلق بچ کول

[41]خو په ورپسې ورځ ټول قوم مُوسىٰ اؤ هارُون ته وغورېدو اؤ وې وئيل، "تاسو د مالِک خُدائ خلق وژلی دی." [42]د هغې نه پس کله چې هغوئ ټول د مُوسىٰ اؤ هارُون خِلاف راغونډ شوی وُو، چې هغوئ د خېمې طرف ته وکتل نو وې ليدل چې وريځې خېمه پټه کړې وه اؤ د مالِک خُدائ د حضُور سپين جلال راښکاره شوے وو. [43]مُوسىٰ اؤ هارُون لاړل اؤ د خېمې په مخکښې ودرېدل، [44]اؤ مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، [45]"د دې خلقو نه لرې شه اؤ زۀ سمدستی هغوئ تباه کوم!" خو مُوسىٰ اؤ هارُون پړمخې پرېوتل، [46]اؤ مُوسىٰ هارُون ته ووئيل، "خپل د اور لوښے واخله، د قُربانګاه نه په کښې ژوندی سکارۀ واچوه اؤ په سکارو باندې لږه خوشبوئی واچوه. بيا خلقو له په منډه لاړ شه اؤ د هغوئ د پاره کفاره ادا کړه. شا به زر شه! مالِک خُدائ په قهر دے اؤ تباهی د مخکښې نه شروع شوې ده." [47]هارُون ته چې څنګه وئيلے شوی وُو هم هغه شان يې وکړل، خپل د اور لوښے يې واخستلو اؤ د راغونډو خلقو مېنځ ته يې ورمنډه کړه. کله چې هغۀ وليدل چې تباهی شروع وه، نو هغۀ خوشبوئی په سکارو واچوله اؤ د خلقو د پاره يې کفاره ادا کړه. [48]هغه د مړو اؤ ژوندو په مېنځ کښې ودرېدلو اؤ تباهی بس شوه. [49]کُوم خلق چې مړۀ شول هغوئ په شمېر کښې څوارلس زره اؤ اووۀ سوه کسان وُو، دا د هغې نه علاوه وُو کُوم چې د قورح په سرکشئ کښې مړۀ شوی وُو، [50]کله چې تباهی بس شوه، نو هارُون د خېمې د دروازې په خُله کښې مُوسىٰ ته راواپس شو.

د هارُون امسا

۱۷ [1]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل چې، [2]"بنی اِسرائيلو ته ووايه چې تا له دولس امساګانې درکړی چې د هرې قبيلې د مشر نه يوه يوه وی. د هر سړی نُوم د هغۀ په امسا باندې وليکه [3]اؤ په يوه امسا باندې د هارُون نُوم وليکه چې کُومه د ليوی قبيلې د پاره وی، چې د هرې ليوی قبيلې د مشر د پاره يوه يوه امسا وی. [4]دا امساګانې زما د حضُور خېمې ته يوسه اؤ د تړون

صندُوق په مخکښې يې کېږده، چرته چې زهٔ ستا سره مِلاوېږم. ۵بيا چې ما کُوم سړے خوښ کړے وی نو د هغهٔ امسا به زرغُونه شی اؤ زهٔ به د بنی اِسرائيلو، ستا خِلاف دا هر وخت غوربېدل بند کړم.“ ۶نو مُوسىٰ بنی اِسرائيلو ته ووئيل چې داسې وکړئ اؤ د هغوئ هر يو مشر هغهٔ له يوه امسا ورکړه، چې د هرې قبيلې د پاره يوه يوه وه، دا ټولې دولس وې اؤ په دې دولسو امساګانو کښې يوه امسا د هارُون وه. ۷بيا مُوسىٰ هغه ټولې امساګانې په خېمه کښې د مالِک خُدائ د تړون صندُوق په مخکښې کېښودې. ۸په ورپسې ورځ، کله چې مُوسىٰ خېمې ته دننه لاړو، نو هغهٔ د هارُون امسا وليده چې د ليوی د پاره وه، هغه زرغُونه شوې وه، دې غوټۍ اؤ ګلُونه کړی وُو اؤ پاخهٔ بادام يې نيولی وُو. ۹مُوسىٰ ټولې امساګانې يوړې اؤ بنی اِسرائيلو ته يې وښودلې، هغوئ ورته وکتل اؤ هر يو مشر خپله امسا واپس واخستله. ۱۰مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، ”د هارُون امسا واپس د تړون صندُوق په مخکښې کېږده. باغيانو بنی اِسرائيلو ته به دا د نښې په توګه کېښودلے شی، کهٔ د هغوئ غوربېدل بند نهٔ شی نو هغوئ به مړهٔ شی.“ ۱۱مُوسىٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۱۲بنی اِسرائيلو مُوسىٰ ته ووئيل، ”مُونږ برباد يُو، تباه يُو! ۱۳چې څوک هم د مالِک خُدائ خېمې ته نزدې ورشی، نو هغه به مړ شی، نو مُونږ خو ټول مرګ حال يُو!“

د اِمامانو اؤ ليويانو ذِمه وارۍ

۱۸ ۱مالِک خُدائ هارُون ته ووئيل، ”تهٔ، ستا زامنو اؤ ليويانو ته به خامخا د خپلو هغه بدو سزا مِلاؤ شی چې د هغه جُرم تعلُق زما د حضُور خېمې د خِدمت سره وی، خو د اِمامت په خِدمت کښې د څهٔ ګُناه سزا به صِرف تا اؤ ستا زامنو ته ملاوېږی. ۲د ليوی قبيلې خپل خپلوان هم د ځان سره راوله، چې ستا سره په کار کښې مدد وکړی، په هغه وخت کښې چې تهٔ اؤ ستا زامن په خېمه کښې خِدمت کوی. ۳هغوئ به ستا اؤ د خېمې د پاره خپلې ذِمه وارۍ پُوره کوی، خو هغوئ به په مُقدس ځائ کښې د مُقدس سامان سره يا د قُربان‌ګاه سره کار نهٔ لری. کهٔ هغوئ داسې وکړل، نو تهٔ اؤ هغوئ به ووژلے

شئ. [۴]هغوئ به تا سره کارکوی اؤ په خېمه کښې به د خِدمت خپلې ټولې ذِمه وارئ پُوره کوی، خو چې چا ته اِجازت نۀ وی نو هغه کس به تا سره خِدمت نۀ شی کولے. [۵]یواځې تۀ اؤ ستا زامن به د مُقدس ځائ اؤ د قُربانګاه ذِمه وارئ پُوره کوئ، نو داسې به زۀ بیا بنی اِسرائیلو ته نۀ په قهر کېږم. [۶]زۀ هغه څوک یم چا چې ستا خپلوان لیویان ستا د پاره د یوې تُحفې په توګه د بنی اِسرائیلو نه خوښ کړی دی. هغوئ ما ته وقف دی، چې هغوئ په خېمه کښې خپلې ذِمه وارئ تر سره کړی. [۷]خو یواځې تۀ اؤ ستا زامن به د اِمامت هغه ذِمه وارئ پُوره کوئ کُومې چې د قُربانګاه اؤ د زیات مُقدس ځائ سره تعلُق لری. دا ستاسو ذِمه وارئ دی، ځکه چې ما تاسو له د اِمامت تُحفه درکړې ده. هر څوک چې حَقدار نۀ وی اؤ نزدې راشی نو هغه به ووژلے شی.“

د اِمامانو برخه

[۸]مالِک خُدائ هارُون ته ووئیل، ”ګوره! زۀ تا له زما ټولې خاص برخې درکوم چې د نذرانو په توګه دې نۀ شی سوزولے. دا زۀ تا اؤ ستا اولاد له درکوم چې د همېشه د پاره ستاسو په حواله وی. [۹]ډېرې مُقدسې نذرانې کُومې چې په قُربانګاه نۀ سوزولے کېږی، هغه ستاسو دی: د غلې نذرانې، د ګُناه نذرانې، د تاوان نذرانې. هر هغه څیز چې ما ته د مُقدسې نذرانې په توګه پېش کېږی هغه ستا اؤ ستا د زامنو دے. [۱۰]تاسو به خامخا دا څیزُونه په یو مُقدس ځائ کښې خورئ اؤ صِرف نران دا خوړلے شی، دا مُقدس وګڼئ. [۱۱]د دې نه علاوه، بنی اِسرائیل چې نورې خاص برخې ما ته پېش کوی هغه به ستاسو وی. زۀ دا د راتلُونکی ټولو وختُونو د پاره تا، ستا زامنو اؤ ستا لُوڼو له ورکوم. ستا د کورنئ هر یو کس چې پاک وی نو هغه دا خوړلے شی. [۱۲]زۀ د وړومبی پېداوار بِهترینه حِصه تاسو له درکوم کُومه چې بنی اِسرائیل ما ته هر کال پېش کوی: لکه د زیتُونو تېل، د انګُورو شراب اؤ غله دانه. [۱۳]دا هر څۀ ستاسو دی. د ستاسو د کورنئ هر یو کس چې پاک وی نو هغه یې خوړلے شی. [۱۴]په اِسرائیلیانو کښې چې هر څیز ما ته بغېر د څۀ شرط نه وقف شوے وی نو هغه به ستاسو وی. [۱۵]هر یو وړومبے پېدا شوے ماشُوم یا ځناور چې بنی اِسرائیل یې ما ته پېش کوی هغه

به ستاسو وی. خو تاسو به خامخا هر وړومبے پېدا شوے ماشُوم واپس اخلئ اؤ هر وړومبے پېدا شوے ځناور به هم واپس اخلئ کُوم چې ناپاک وی. [16]چې ماشُومان د یوې میاشتې شی نو هغوئ به په مُقرر شوی قیمت یعنې په پینځو د سپینو زرو سیکو باندې واپس اخستلے شی، دا به د منلے شوی معیار په مُطابق وی. [17]خو د غواګانو، ګډو اؤ چېلو وړومبے پېدا شوے بچے به واپس نۀ شی اخستلے، دا په پُوره توګه زما وی اؤ دا به قُربانیږی. وینه یې په قُربانګاه باندې وشیندئ اؤ وازګه یې په اور تیارېدُونکې نذرانې په توګه وسوزوئ، د دې بُوئ په ما باندې ښۀ لګې. [18]د دې غوښه ستاسو ده، لکه د دې سینه اؤ د خاص نذرانې وروستنۍ خپه. [19]کُومې خاص برخې چې بنی اِسرائیل ما ته پېش کوی هغه زۀ په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې تا، ستا زامنو اؤ ستا لُوڼو له ورکوم، دا یو نۀ ماتېدُونکے تړون دے چې ما تا اؤ ستا اولاد سره وکړو." [20]مالِک خُدائ هارُون ته ووئیل، "تا ته به هیڅ جائیداد نۀ ملاویږی چې ستا میراث شی اؤ د بنی اِسرائیلو وطن هیڅ حِصه به تا ته نۀ حواله کیږی. زۀ مالِک خُدائ، ستا د پاره کافی یم."

د لیویانو برخه

[21]مالِک خُدائ ووئیل، "ما لیویانو له هره لسمه حِصه ورکړې ده کُومه چې اِسرائیلیان ما ته پېش کوی. دا د هغوئ د پاره زما د حضُور د خېمې د خِدمت کولو مزدُوری ده. [22]نور به بنی اِسرائیل خېمې ته نۀ نزدې کیږی ګنی هغوئ به ځان له په خپله د مرګ سزا ورکوی. [23]صِرف لیویان به د خېمې خیال ساتی اؤ د دې پُوره ذِمه واری به تر سره کوی. دا قانُون به د همېشه د پاره ستاسو د اولاد د پاره هم وی. د اِسرائیلیانو په وطن کښې به لیویانو ته هیڅ زمکه نۀ ملاویږی چې خپله یې شی، [24]ځکه چې ما هغوئ له لسمه حِصه ورکړې ده کُومه چې بنی اِسرائیل ما ته د خاص برخې په توګه پېش کوی. نو دا ځکه ما هغوئ ته ووئیل چې د اِسرائیلیانو په وطن کښې به د هغوئ جائیداد نۀ وی."

د لیویانو لسمه حِصه

۲۵مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ۲۶چې لیویانو ته ووایه: ”کله چې تاسو د بنی
اِسرائیلو نه لسمه حِصه اخلئ کُومه چې مالِک خُدائ تاسو له درکوی، نو تاسو
به د دې لسمه حِصه مالِک خُدائ ته د خاص برخې په توګه پېش کوئ. ۲۷دا
خاص برخه به د هغې نذرانې برابره ګڼلے شی کُومه نذرانه چې زمیدار د نوی
فصل اؤ د نوی انګُورو شرابو نه پېش کوی. ۲۸نو تاسو به مالِک خُدائ ته یوه
خاص برخه هم پېش کوئ کُومه چې تاسو د بنی اِسرائیلو د لسمې حِصې نه
اخلئ. دا برخه به تاسو د مالِک خُدائ د پاره هارُون اِمام له ورکوئ. ۲۹چې
څۀ تاسو ته ملاوېږی نو د هغې د ټولو نه ښه حِصه مالِک خُدائ له ورکوئ.
۳۰دا اصُول لیویانو ته وښایه چې کله تاسو ډېره ښۀ حِصه ورکړئ، نو د هغې نه
پاتې شوې د ځان د پاره کېښودے شئ، هم هغه شان لکه څنګه چې یو زمیدار د
نذرانې ورکولو نه پس باقی پاتې شوے پېداوار د ځان سره ساتلے شی. ۳۱تاسو
اؤ ستاسو کورنئ هغه پاتې شوې برخه په هر ځائ کښې خوړلے شئ، ځکه چې
دا ستاسو د مُقدسې خېمې د خِدمت مزدُوری ده. ۳۲کۀ چرې تاسو د دې ښۀ
حِصه مالِک خُدائ ته پېش کړې وی اؤ بیا تاسو دا خورئ نو تاسو ته به سزا نۀ
ملاوېږی. هغه تحفی او قربانیانی چې قوم یې راوړی لازمی ده چې مُقدسې
پاتې شی خو کۀ د دې د پېش کولو نه مخکښې تاسو دې نه کومه برخه وخوړه
نو وبه وژلے شئ.“

د سرې جوټې غوا ایرې

۱۹

۱مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئیل، ۲”بنی اِسرائیلو ته دا
اصُول وښایئ، چې هغوئ تاسو له یوه سره غوا راولی چې لنګتون
یې نۀ وی کړے او هیڅ عیب په کښې نۀ وی اؤ یوې ورباندې هیڅ کله هم نۀ وی
شوې، ۳اؤ هغوئ به هغه بیا اِلعازر اِمام له ورکړی. هغه به د خېمو نه بهر بوتلے
شی اؤ د هغۀ په مخکښې به حلاله کړے شی. ۴اِلعازر به بیا د هغې څۀ وینه
واخلی اؤ د خپلې ګوتې سره به اووۀ ځلې وینه خېمې ته مخامخ وشیندی. ۵ټوله

غوا، سره د ځرمنې، غوښې، وينې اؤ کولمو، به د اِمام په مخکښې وسوزولے شي. [6]بيا به هغه د دِيار لرګے، څۀ وړلنى اؤ يو سُور تار راوړى اؤ دا به په اور کښې واچوى چرته چې غوا سوزېږى. [7]د هغې نه پس، هغه به خپلې جامې ووينځى اؤ غُسل به وکړى، نو بيا هغه خېمو ته دننه راتلے شى، خو تر ماښامه پورې به ناپاک وى. [8]چا چې غوا سوزولې وى نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځى اؤ غُسل به وکړى، خو هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. [9]بيا هغه سړے کُوم چې پاک وى هغه به د غوا ايرې راغونډې کړى اؤ د خېمو نه بهر په يو پاک ځائ کښې به يې کېږدى، هلته به دا ايرې د بنى اِسرائيلو د قوم د پاره ساتلے شى چې د ناپاکئ د لرې کولو اوبو تيارولو د پاره به اِستعمالېږى. دا رسم به د ګُناه د لرې کولو د پاره ادا کېږى. [10]چا چې ايرې راټولې کړې وى هغه به خامخا خپلې جامې وينځى اؤ تر ماښامه پورې به ناپاک وى. دا اصُول د راتلُونکى ټولو وختُونو د پاره دى، دا به د بنى اِسرائيلو اؤ د پردى وطن د خلقو د پاره وى چې د هغوئ سره اوسېږى.

د مړى سره لګېدل

[11]هر څوک چې د مړى سره ولګې نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وى. [12]هغه به خامخا په دريمه ورځ اؤ په اوومه ورځ خپل ځان د پاکوالى په اوبو باندې پاک کړى، نو هغه به پاک شى. خو کۀ هغه په دريمه ورځ اؤ په اوومه ورځ باندې خپل ځان پاک نۀ کړى، نو هغه به پاک نۀ وى. [13]هر څوک چې د مړى سره ولګې اؤ خپل ځان پاک نۀ کړى نو هغه به ناپاک وى، ځکه چې په هغۀ باندې د پاکوالى اوبۀ نۀ دى شيندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے کوى اؤ هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شى ګڼلے. [14]کۀ يو سړے په خېمه کښې مړ شى، هر څوک چې د هغۀ د مرګ په وخت په خېمه کښې وى يا ورننوځى نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وى. [15]په خېمه کښې هر لوښے چې سر وربان‌دې نۀ وى هغه به هم ناپاک وى. [16]کۀ څوک داسې کس له ګوتې وروړى چې قتل شوے وى يا د کور نه بهر په خپل مرګ مړ وى يا کۀ څوک د بنيادم هډُوکى يا قبر له ګوتې وروړى، نو هغه به اووۀ ورځې ناپاک وى. [17]کُومه

غوا چې د ګناه د لرې کولو د پاره سوزولے شوې وه د هغې نه لږې ايرې به د
ناپاکئ لرې کولو د پاره واخستلے شی اؤ په يو لوښی کښې به واچولے شی اؤ
روانې اوبۀ په کښې واچوئ. ۱۸يو پاک سړے به وېلنے واخلی، په اوبو کښې
به يې ډُوب کړی اؤ اوبۀ به په خېمه، د هغې په ټول سامان اؤ په هغه خلقو
وشيندی چې کُوم هلته وی اؤ په هغه سړی باندې به اوبۀ وشيندی کُوم چې د
بنيادم هډُوکی، مړی، يا قبر له ګوتې وروړې وی. ۱۹پاک سړے به په ناپاک
سړی باندې په دريمه اؤ په اوومه ورځ باندې اوبۀ وشيندی. اؤ په اوومه ورځ
به هغه ناپاک سړے پاک کړی، د نمرپرېواتو په وخت د خپلو جامو وينځلو اؤ
په ځان اوبۀ اچولو نه پس به پاک شی. ۲۰هر څوک چې ناپاک شوے وی اؤ
خپل ځان پاک نۀ کړی نو هغه به ناپاک پاتې شی، ځکه چې په هغۀ باندې
د پاکوالی اوبۀ نۀ دی شيندلے شوې. هغه د مالِک خُدائ د خېمې سپکاوے
کوی اؤ نور به د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. ۲۱تاسو به دا اصُول په
راتلُونکی ټولو وختُونو کښې منئ. کُوم کس چې د پاکوالی اوبۀ شيندی نو هغه
به هم خامخا خپلې جامې وينځی، هر څوک چې دې اوبو له ګوتې وروړی نو
هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۲يو ناپاک کس چې څۀ څيز له هم ګوتې
وروړی نو هغه به ناپاک وی اؤ نور هر څوک چې هغه څيز له ګوتې وروړی نو
هغه به هم تر ماښامه پورې ناپاک وی."

د بنی اِسرائيلو يو ځل بيا غورېدل

(د هِجرت کِتاب ۱۷ :)

۲۰ ۱په وړومبی مياشت کښې د بنی اِسرائيلو ټول قوم د صين صحرا
ته راغلو اؤ په قادِس کښې يې خېمې ولګولې. مريم هلته مړه شوه
اؤ دفن شوه. ۲چرته چې هغوئ خېمې لګولې وې هلته اوبۀ نۀ وې، نو خلق په
مُوسیٰ اؤ هارُون باندې راغونډ شول ۳اؤ هغوئ وغورېدل چې: "دا به ښۀ وے
چې مُونږ د خپلو بنی اِسرائيلو سره د مالِک خُدائ د خېمې په مخکښې مړۀ
شوی وے. ۴تاسو مُونږ دې صحرا ته د دې د پاره راوستلی يُو چې دلته د خپلو

ځاروو سره مړهٔ شُو؟ [5]تاسو مُونږ ولې د مِصر نه راوويستلُو اؤ دې خراب ځائ ته مو راوستلو چې دلته هيڅ هم نهٔ کيږی. نهٔ غله دانه، نهٔ اينځر، نهٔ انګُور اؤ نهٔ انار شته. د څښلو اوبهٔ هم نشته!" [6]مُوسىٰ اؤ هارُون د خلقو نه لرې لاړل اؤ د خېمې د دروازې په خُله کښې ودرېدل. هغوئ پړمخې د عِبادت د پاره پرېوتل اؤ د مالِک خُدائ د حضُور سپين جلال هغوئ ته راښکاره شو. [7]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، [8]"هغه امسا واخله چې کُومه د تړون صندُوق مخې ته ده اؤ بيا تهٔ اؤ هارُون ټول قوم راغونډ کړئ. هلته د هغوئ ټولو په مخکښې هغه کاڼې ته ووايه اؤ د هغې نه به اوبهٔ راووځى. نو داسې تهٔ به د خلقو د پاره د کاڼې نه اوبهٔ راوباسې اؤ هغوئ اؤ د هغوئ ځناور به يې وڅښى." [9]مُوسىٰ لاړو اؤ امسا يې راواخسته، چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. [10]مُوسىٰ اؤ هارُون د کاڼې په مخکښې ټول قوم راغونډ کړو اؤ مُوسىٰ ووئيل، "اے باغيانو واورئ! آيا مُونږ ستاسو د پاره د دې کاڼې نه اوبهٔ راوباسُو څهٔ؟" [11]بيا مُوسىٰ امسا پورته کړه اؤ دوه ځله يې هغه کاڼې پرې ووهلو اؤ ډېرې زياتې اوبهٔ ترې نه راووتلې اؤ ټولو خلقو اؤ ځناورو وڅښلې. [12]خو مالِک خُدائ مُوسىٰ اؤ هارُون ته ووئيل، "تاسو په ما ايمان ونهٔ لرلو چې زما مُقدس طاقت مو د بنى اِسرائيلو په مخکښې ښکاره کړے وے، نو اوس تاسو به هغوئ هغه وطن ته بونهٔ ځئ چې ما يې د ورکولو وعده کړې ده." [13]د دې ځائ نُوم د مريبه اوبهٔ شو، ځکه چې بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف شکايت وکړو اؤ هغهٔ ورته هلته وښودل چې هغه مُقدس دے.

د ادوم بادشاه بنى اِسرائيل تېرېدو ته نهٔ پرېښودل

[14]مُوسىٰ د قادِس نه ادومى بادشاه له پېغام ورُونکى ولېږل. هغوئ ورته ووئيل، "دا پېغام ستاسو د خپلوانو، د اِسرائيليانو د طرف نه دے. تاسو ته پته ده چې په مُونږ کُوم تکليفُونه تېر شوى دى، [15]چې زمُونږ پلارنيکهٔ څنګه مِصر ته لاړل، هلته مُونږ ډېر وخت اوسېدلو. مِصريانو زمُونږ د پلارنيکهٔ اؤ زمُونږ سره بد سلُوک کولو، [16]اؤ مُونږ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو. اؤ هغهٔ زمُونږ فرياد واورېدو اؤ يوه فرِښته يې راولېږله، چې د مِصر نه يې راوويستلُو. اوس مُونږ

ستاسو د علاقې سره نزدې په یو ښار قادِس کښې یُو. ۱۷تاسو مِهربانی وکړئ اؤ
مُونږ پرېږدئ چې ستاسو د وطن نه تېر شُو. مُونږ اؤ زمُونږ څاروی به د لارې
نه یو خوا بل خوا نۀ اوړُو، نۀ به ستاسو پټو یا د انګُورو باغُونو ته ورننوځُو اؤ
نۀ به ستاسو د کُوهو نه اوبۀ څښُو. مُونږ به په هغه لویه لاره روان یُو اؤ ستاسو
علاقې نه به ووځُو.“ ۱۸خو ادومیانو ورته ووئیل، ”تاسو د دې ځائ نه نۀ شئ
تېریدلے! کۀ تاسو داسې وکړل، مُونږ به راووځُو اؤ په تاسو به حمله وکړُو.“
۱۹بنی اِسرائیلو ووئیل، ”مُونږ په لویه لاره روان یُو اؤ کۀ مُونږ اؤ زمُونږ څاروو
ستاسو اوبۀ وڅښلې، نو مُونږ به د هغې پیسې درکړُو. مُونږ صِرف ستاسو په
وطن کښې تېرېدل غواړُو نور هیڅ هم نه.“ ۲۰خو ادومیانو بیا ووئیل، ”تاسو مۀ
تېرېږئ!“ اؤ هغوئ د یو طاقتور لښکر سره په بنی اِسرائیلو باندې حملې د پاره
راغلل. ۲۱ځکه چې ادومیانو بنی اِسرائیل په خپله علاقه کښې تېرېدو ته نۀ
پرېښودل، نو اِسرائیلیان په بله لار لاړل.

د هارُون مرګ

۲۲د بنی اِسرائیلو ټول قوم د قادِس نه لاړل اؤ د حُور غرۀ ته ورسېدل، ۲۳چې
د ادوم په سرحد باندې دے. هلته مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئیل،
۲۴”هارُون به هغه وطن ته ورننه نۀ وځی د کُوم چې ما بنی اِسرائیلو له د ورکولو
وعده کړې ده، هغه به مړ شی، ځکه چې په مریبه کښې تاسو زما د حُکم نه
بغاوت کړے وو. ۲۵هارُون اؤ د هغۀ زوئ اِلعازر بره د حُور غرۀ ته بوځه، ۲۶اؤ
هلته د هارُون نه د اِمامانو لِباس وباسه اؤ اِلعازر ته یې ورواچوه. هارُون به هلته
مړ شی.“ ۲۷مُوسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے
وو. هغوئ د ټول قوم په مخکښې د حُور غرۀ ته وختل، ۲۸اؤ مُوسیٰ د هارُون نه
د اِمامانو لِباس وویستلو اؤ اِلعازر ته یې ورواغوستلو. هارُون هلته د غرۀ په سر
باندې مړ شو اؤ مُوسیٰ اؤ اِلعازر د غرۀ نه راکُوز شول. ۲۹د اِسرائیلیانو ټول قوم
ته پته ولګېده چې هارُون مړ دے اؤ دېرش ورځې هغوئ د هغۀ په غم غمژن
وُو.

د بنی اِسرائيلو کنعانيانو له شکست ورکول

۲۱

[1]کله چې د کنعان په جنُوبی حِصه کښې د عراد بادشاه واؤرېدل
چې اِسرائيليان د اتهارِم په لاره راروان دی، نو هغهٔ ورباندې حمله
وکړه اؤ څهٔ يې ترې نه ونيول. [2]بيا اِسرائيليانو د مالِک خُدائ سره دا وعده
وکړه: "کهٔ تهٔ مُونږ په دې خلقو بريالی کړې، نو مُونږ به د هغوئ ښارونه پُوره تباه
کړُو اؤ تا ته به وقف شی." [3]مالِک خُدائ د هغوئ آواز واؤرېدو اؤ په کنعانيانو
يې بريالی کړل. نو اِسرائيليانو هغوئ اؤ د هغوئ ښارونه تباه کړل اؤ په هغه
ځائ يې حُرمه نُوم کېښودو.

د پيتلو مار

[4]اِسرائيليان د حُور غرهٔ نه د سُور درياب په لار روان شول چې د ادوم نه
ګېرچاپېره مزل وکړی. خو په لاره کښې خلق ډېر بې‌صبره شول [5]اؤ د خُدائ
پاک اؤ مُوسیٰ خِلاف يې خبرې شروع کړې. هغوئ ووئيل، "تاسو مُونږ ولې د
مِصر نه راوويستلُو د دې پاره څهٔ چې په دې صحرا کښې مړهٔ شُو، چرته چې نهٔ
ډوډۍ شته اؤ نهٔ اوبهٔ شته؟ نور مُونږ دا بې‌کاره خوراک نهٔ شُو برداشت کولے!"
[6]بيا مالِک خُدائ په خلقو باندې زهريله ماران راولېږل اؤ ډېر اِسرائيليان يې
وچيچل اؤ اِسرائيليان مړهٔ شول. [7]خلق مُوسیٰ له راغلل اؤ ورته يې ووئيل،
"مُونږ دا ګُناه کړې ده چې د مالِک خُدائ اؤ ستا خِلاف مو خبرې کړې دی.
نو مالِک خُدائ ته سوال وکړه چې دا ماران لرې کړی." نو مُوسیٰ د خلقو د
پاره دُعا وکړه. [8]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې د يو زهريله مار نمُونه جوړ
کړه اؤ په يوه ډاګه باندې يې ولګوه، نو هر څوک چې چيچلے شوے وی اؤ
هغې ته وګوری نو روغ به شی. [9]نو مُوسیٰ د پيتلو نه مار جوړ کړو اؤ په يوه
ډاګه باندې يې ولګولو. هر څوک به چې چيچلے شوے وو اؤ هغهٔ به د پيتلو
مار ته وکتل نو ژوندے به پاتې شو.

د بنی اِسرائیلو موآب ته سفر

[10]بنی اِسرائیل وړاندې لاړل اؤ په اوبوت کښې یې خېمې ولګولې. [11]چې
د هغه ځائ نه لاړل نو د موآبیانو د علاقې نَمرخاتۀ طرف ته د عی عباریم
په صحرا کښې یې خېمې ولګولې. [12]بیا هغوئ د زرد په وادۍ کښې خېمې
ولګولې. [13]هغوئ د هغه ځائ نه بیا لاړل اؤ د ارنون د سیند نه پورې غاړه
یې خېمې ولګولې په هغه صحرا کښې چې د اموریانو د علاقې پورې خوره
وه. ارنون د موآبیانو اؤ اموریانو په مینځ کښې د حد پُوله وه. [14]نو دا ځکه د
مالِک خُدائ د جنګُونو په کِتاب کښې لیکلی دی "د سوفه په علاقه کښې د
واهیب ښار اؤ هغه وادیانې، د ارنون سیند، [15]د وادیانو ژور ځایُونه چې د عار
ښار پورې خورې دی اؤ چې د موآب د حد پُولې ته رسېږی." [16]د هغې ځائ
نه هغوئ هغه کوهی له لاړل چې د بیر په نامه یادیږی، دا هغه کُوهے دے چې
مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "خلق راغونډ کړه اؤ زۀ به هغوئ له اوبۀ ورکړم."
[17]په هغه وخت اِسرائیلیانو دا سندره ووئیله: "کُوهو! خپلې اوبۀ راوباسئ،

مُونږ ورته یوه سندره وایُو.
[18]کُوهے شهزادګانو کنستلے دے
اؤ د خلقو د مشرانو سره
د بادشاهۍ د امسا سره
اؤ د هغوئ د امساګانو سره."

هغوئ د صحرا نه متنه ته لاړل، [19]اؤ د هغې ځائ نه نحلی‌ایل ته اؤ د
نحلی‌ایل نه بامات ته لاړل، [20]اؤ د بامات نه د موآبیانو په علاقه کښې وادۍ ته
لاړل، د پِسګه د غرۀ د سر نه لاندې، چې مخ یې صحرا ته دے.

په سیحون بادشاه اؤ عوج بادشاه باندې فتح مُوندل

(د ګردان کِتاب ۲: ۲ – ۳: ۱۱)

[21]بیا اِسرائیلیانو د اموریانو بادشاه سیحون ته پېغام وړُونکی ولېږل چې
ورته ووائی: [22]"مُونږ پرېږده چې ستا په وطن کښې تېر شُو. اؤ مُونږ اؤ زمُونږ
څاروی به د لارې نه نۀ اوړُو اؤ نۀ به ستاسو پټو اؤ د انګُورو باغُونو ته ځُو اؤ

مُونږ به ستاسو د کُوهو نه اوبۀ نۀ څښُو، په لويه لاره به سيدها روان يُو چې ستاسو
علاقې نه ووځُو.“ ۲۳خو سيحون اِسرائيليانو له اِجازت نۀ ورکولو چې د هغۀ د
علاقې نه تېر شی. هغۀ خپل ټول لښکر راجمع کړو اؤ په صحرا کښې يهض
ته ووتل اؤ په اِسرائيليانو يې حمله وکړه. ۲۴خو اِسرائيليانو په جنګ کښې ډېر
دُښمنان ووژل اؤ د ارنون سيند نه واخله تر يبوق سيند پورې زمکه يې ترې نه
ونيوله، خو د يبوق نه وروستو د عمونيانو د علاقې د حد پُوله ډېره مضبُوطه وه.
۲۵نو اِسرائيليانو د اموريانو ټول ښارونه ونيول، سره د حسبون اؤ چې ګېرچاپېره
ښارونه وُو اؤ په هغوئ کښې اوسېدل. ۲۶حسبون د اموريانو د بادشاه
سيحون مرکزی ښار وو، سيحون د موآب پخوانی بادشاه خِلاف جنګ کړے
وو اؤ د ارنون سيند پورې د هغۀ ټوله زمکه يې نيولې وه. ۲۷نو دا څکه شاعران
وائی، ”د سيحون بادشاه ښار ته، حسبون ته راشه، مُونږ دا آباد اؤ ودان غواړُو.
۲۸يوه ورځ د دې ښار حسبون نه د سيحون لښکر د اور په شان لاړو، هغوئ په
موآب کښې د عار ښار وران کړو اؤ د پاسنی ارنون غرُونه يې دړې وړې کړل.

۲۹د موآب خلقو ستاسو د پاره دا څومره خرابه خبره ده!
د کموس عِبادت کوُونکو تاسو تباهئ له راوستلے شوی يئ!
ستاسو خُدائ خلق مهاجر جوړ کړی دی اؤ ستاسو ښځې د اموريانو د بادشاه
قيديانې شوې دی.

۳۰خو د هغوئ اولاد تباه شوے دے،
د حسبون نه واخله تر ديبُون پورې،
د نشيم نه واخله تر نُفح پورې، چې ميدبا ته نزدې دے.“

۳۱نو اِسرائيليان د اموريانو په علاقه کښې دېره شول، ۳۲اؤ مُوسیٰ کسان ولېږل
چې په يعزير ښار باندې حمله کولو د پاره ښۀ لاره معلُومه کړی. اِسرائيليانو دا
اؤ ګېرچاپېره ښارونه ونيول اؤ چې کُوم اموريان هلته اوسېدل هغه يې وشړل.
۳۳اِسرائيليان راوګرځېدل اؤ د بسن په لاره لاړل اؤ د بسن بادشاه عوج د خپل
لښکر سره راووتلو چې په ادرعی کښې په هغوئ باندې حمله وکړی. ۳۴مالِک
خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”د هغۀ نه مۀ يرېږه. زۀ به تا په هغۀ باندې، د هغۀ
په ټولو خلقو اؤ د هغۀ په وطن باندې بريالے کړم. د هغۀ سره هم هغه شان

کار وکړه لکه څنګه چې دې سیحون سره کړے وو، سیحون په حسبون کښې د اموریانو بادشاه وو." [35] نو اِسرائیلیانو عوج، د هغهٔ زامن اؤ د هغهٔ ټول خلق ووژل، هیڅ څوک یې ژوندی پرې نۀښودل اؤ بیا هغوئ د هغهٔ وطن ونیولو.

د موآب بادشاه د بلعام راغوښتل

۲۲ [1] بنی اِسرائیلو مخکښې سفر کولو اؤ د موآب په مېدانُونو کښې یې د اُردن پورې غاړه یریحو ته مخامخ خېمې ولګولې. [2] کله چې د موآب بادشاه د صفور زوئ بلق خبر شو چې اِسرائیلیانو په اموریانو باندې څۀ کړی وُو اؤ اِسرائیلیان څومره بےشمېره وُو، [3] نو په هغهٔ اؤ د هغهٔ په ټولو خلقو د یرې نه وېښتۀ نېغ ودرېدل. [4] موآبیانو د میدیانیانو مشرانو ته ووئیل، "زر به دا لښکر زمُونږ ګېرچاپېره هر څۀ تباه کړی، لکه چې یو آزاد غوَیے په فصل ورګډ شی." نو د بلق بادشاه [5] پېغام ورُونکی ولېږل چې د بعور زوئ بلعام راوغواړی، چې هغه د فرات سیند سره نزدې په پتور کښې وو. هغوئ هغهٔ له د بلق نه دا پېغام راوړو: "زۀ غواړم چې تۀ خبر شې چې د مِصر نه یو لوئ قوم راغلے دے، هغوئ د زمکې مخ پټ کړے دے اؤ وائی چې زمُونږ وطن قبضه کړی. [6] هغوئ زمُونږ نه طاقتور دی، نو زۀ درته مِنت کوم چې زما د پاره په هغوئ لعنت ووایه. نو کېدے شی چې هغوئ له شکست ورکړو اؤ د وطن نه یې وشړُو. ما ته پته ده چې تاسو د چا د پاره برکت غواړئ نو هغه برکت مُومی اؤ چې په چا لعنت ووایئ نو هغه لعنتی شی." [7] نو د موآبیانو اؤ میدیانیانو مشرانو د لعنت غوښتلو قیمت واخستلو اؤ بلعام له لاړل اؤ د بلق پېغام یې ورته واورولو. [8] بلعام هغوئ ته ووئیل، "تاسو نن شپه دلته تېره کړئ اؤ چې مالِک خُدائ ما ته څۀ هم ووائې نو هغه به سبا زۀ تاسو ته ووایم." نو د موآبیانو مشران د بلعام سره ایسار شول. [9] خُدائ پاک بلعام ته راغلو اؤ ورته یې ووئیل، "دا تا سره خلق څوک دی؟" [10] هغهٔ خُدائ پاک ته ووئیل، "د موآب بادشاه هغوئ ما ته رالېږلی دی، هغوئ وائی چې [11] کُوم خلق چې د مِصر نه راغلی دی هغوئ د ټولې زمکې مخ پټ کړے دے. هغه ما ته وائی چې د هغهٔ د پاره په هغوئ لعنت ووایم، نو هغه به شکست ورکړی اؤ وبه یې شړی." [12] خُدائ پاک بلعام ته ووئیل، "تۀ د هغوئ

سره مۀ ځه اؤ اِسرائيليانو د پاره لعنت مۀ غواړه، ځکه چې ما هغوئ له برکت
ورکړے دے.“ ۱۳په ورپسې سحر بلعام د بلق پېغام وړُونکو له ورَغلو اؤ ورته
يې ووئيل، ”واپس خپل وطن ته لاړ شئ، مالِک خُدائ زۀ ستاسو سره تلو نه
منع کړے يم.“ ۱۴نو د موآب مشران واپس بلق له لاړل اؤ هغۀ ته يې ووئيل چې
بلعام د هغوئ سره د راتلو نه اِنکار وکړو. ۱۵نو بلق نور مشران ورولېږل، چې
هغوئ د مخکښينو نه زيات اؤ ډېر عِزتمند وُو. ۱۶هغوئ بلعام له ورغلل اؤ د
بلق دا پېغام يې ورته واورولو: ”زۀ ستا مِنت کوم چې تۀ به خامخا ما له راځې!
۱۷زۀ به تا له لوئ اِنعام درکړم اؤ چې تۀ څۀ هم وائې نو زۀ به يې کوم. خو
لږ راشه اؤ په دې خلقو زما د خاطره لعنت ووايه.“ ۱۸خو بلعام جواب ورکړو،
”کۀ بلق د خپل محل ټول سپين زر اؤ سرۀ زر هم ما له راکړی، نو زۀ د خپل
مالِک خُدائ د يوې وړې نه وړې خبرې نافرمانی هم ونۀ کړم. ۱۹خو نن تاسو
مُونږ سره شپه وکړئ، نو زۀ به پته ولګوم چې مالِک خُدائ ما ته نور څۀ وئيل
غواړی اؤ کۀ نه.“ ۲۰په هغه شپه خُدائ پاک بلعام ته راغلو اؤ ورته يې ووئيل،
”کۀ چرې دا سړی تا له راغلل او درته يې ووئيل چې مونږ سره لاړ شه، نو بيا
ځان تياره کړه اؤ ورسره لاړ شه، خو هغه څۀ کوه چې څۀ درته زۀ وايم.“ ۲۱نو
په ورپسې ورځ بلعام خپله خره کته کړه اؤ د موآبيانو د مشرانو سره لاړو.

په بلعام اؤ د هغۀ په خرې باندې د يوې فرِښتې پېښېدل

۲۲خُدائ پاک د بلعام په تلو باندې غُصه وو، د بلعام سره خپل دوه خِدمتګاران
روان وُو اؤ بلعام په خپله خره باندې سور وو، نو د مالِک خُدائ فرِښته ورته په
لاره کښې ودرېدله چې هغه ودروی. ۲۳کله چې خرې د مالِک خُدائ فرِښته
وليده چې په لاره کښې ولاړه وه اؤ په لاس کښې يې تُوره نيولې وه، نو خرې
لاره پرېښودله اؤ پټو ته لاړه. بلعام خره ووهله اؤ واپس يې لارې ته راوستله.
۲۴بيا د مالِک خُدائ فرِښته ورته هلته ودرېدله چرته چې د دوؤ انګُورو باغُونو
په مېنځ کښې لار تنګه وه اؤ دواړو طرفُونو ته يې د کاڼو دېوال وو. ۲۵کله چې
خرې د مالِک خُدائ فرِښته وليده، نو خره دېوال ته ښۀ ورنزدې شوه اؤ د بلعام

خپه يې د دېوال سره راښکله. بلعام بيا خره ووهله. [۲۶]د مالِک خُدائ فرِښته يو ځل بيا مخکښې لاړه، په داسې يو تنګ ځائ کښې ودرېدله چرته چې لاره دومره تنګه وه چې د اخوا ديخوا کيدو ځائ نۀ وو. [۲۷]دا ځل، چې کله خرې فرِښته وليده، نو هغه څملاسته. بلعام غُصه شو اؤ د امسا سره د خرې په وهلو يې شروع وکړه. [۲۸]بيا مالِک خُدائ خرې له د خبرو کولو طاقت ورکړو اؤ خرې بلعام ته ووئيل، "ما تا سره څۀ بد کړی دی؟ تا زۀ دا درې ځلې ولې ووهلم؟" [۲۹]بلعام ورته ووئيل، "ځکه چې تا زما نه کم عقل جوړ کړے دے! کۀ زما سره تُوره وے، نو ما به تۀ وژلې وې." [۳۰]خرې ورته ووئيل، "ولې زۀ څۀ هغه خره نۀ يم چې په کُومه باندې تا ټول عُمر سورلی کړې ده؟ مخکښې ما کله تا سره داسې کار کړے دے؟" نو هغۀ ورته ووئيل، "نه." [۳۱]بيا مالِک خُدائ بلعام ته فرِښته ښکاره کړه چې هلته د خپلې تُورې سره ولاړه وه، اؤ بلعام ټيټ شو اؤ سر يې په زمکه ولګولو. [۳۲]فرِښتې ترې نه تپوس وکړو، "تا دا درې ځلې خپله خره ولې ووهله؟ زۀ ستا د ودرولو د پاره راغلې وم، ځکه چې تۀ څۀ کوې هغه زما خِلاف دی. [۳۳]خو ستا خرې زۀ وليدم اؤ زما نه درې ځلې واوړېدله. کۀ هغه ګرځېدلې نۀ وے، نو ما به تۀ وژلے وے اؤ هغه خره به مې ژوندۍ پرېښې وه." [۳۴]بلعام د مالِک خُدائ فرِښتې ته ووئيل، "ما ګُناه کړې ده. ما ته پته نۀ وه چې تۀ زما د ايسارولو د پاره په لاره کښې ولاړه يې، خو کۀ ستا خوښه نۀ وی نو زۀ به نۀ ځم اؤ واپس به خپل کور ته لاړ شم." [۳۵]خو فرِښتې ورته ووئيل، "د دې سړو سره لاړ شه، خو صِرف هغه څۀ وايه څۀ چې زۀ درته وايم." نو بلعام د بلق د مشرانو سره لاړو.

د بلق بادشاه د بلعام سره مِلاوېدل

[۳۶]کله چې بلق خبر شو چې بلعام راروان دے، نو هغه ورَغلو چې په عار کښې ورسره مِلاؤ شی، دا ښار د ارنون د سيند سره د موآب په سرحد باندې وو. [۳۷]بلق هغۀ ته ووئيل، "ما چې په وړومبی ځل تۀ راوغوښتلې نو ولې رانۀ غلې؟ ستا خيال دا وو څۀ چې زۀ تا له اِنعام نۀ شم درکولے؟" [۳۸]بلعام ورته ووئيل، "ولې زۀ تا له رانۀ غلم؟ زۀ چې څۀ وئيل غواړم نو د هغې اِختيار نۀ لرم! زۀ

به صِرف هغه وایم چې څهٔ خُدائ پاک ما ته وائی.“ [39]نو بلعام د بلق سره د
حُصات ښار ته لاړو، [40]چرته چې بلق څاروی اؤ ګډې حلال کړل اؤ څهٔ غوښه
یې بلعام اؤ هغه مشرانو له ورکړه چې د هغهٔ سره وُو.

د بلعام وړومبے پېغام

[41]په ورپسې سحر بلق بلعام بره بوتلو اؤ هلته نه ورته څهٔ بنی اِسرائیل ښکاره
شول.

۲۳

[1]بلعام بلق ته ووئیل، ”دلته زما د پاره اووهٔ قُربانګاه جوړې کړه اؤ
ما له اووهٔ غوَیی اؤ اووهٔ ګډان راوله.“
[2]بلق هم هغه شان وکړل چې څنګه بلعام وئیلی وُو، هغهٔ اؤ بلعام یو غوَیے
اؤ یو ګډ په هره یو قُربانګاه باندې پېش کړل. [3]بیا بلعام بلق ته ووئیل، ”دلته
د خپلې سوزېدُونکې نذرانې سره ایسار شه اؤ زهٔ ځم چې وګورم چې مالِک
خُدائ ما ته راڅرګندېږی اؤ کهٔ نه. چې هغه ما ته څهٔ هم ووائی نو زهٔ به تا
ته ووایم.“ نو هغه یو خوشی غر ته لاړو، [4]اؤ خُدائ پاک هغهٔ ته راڅرګند شو.
بلعام ورته ووئیل، ”ما اووهٔ قُربانګاه جوړې کړې دی اؤ یو غوَیے اؤ یو ګډ
مې په هره یوه باندې پېش کړل.“ [5]مالِک خُدائ بلعام ته د وئیلو د پاره خبرې
وښودلې اؤ واپس یې بلق ته ولېږلو چې هغهٔ ته د هغهٔ پېغام ورسوی. [6]نو هغه
واپس لاړو اؤ وې لیدل چې بلق د خپلې سوزېدُونکې نذرانې سره ولاړ وو اؤ
د موآب ټول مشران ورسره وُو. [7]بلعام دا پېغام ورکړو:

”د موآب بادشاه زهٔ راوستلے یم
د شام نه، د نَمرختاهٔ غرُونو نه.
هغهٔ ووئیل چې، راشه اؤ زما د پاره ووایه.
په اِسرائیلیانو باندې لعنت ووایه.
[8]زهٔ پرې څنګه لعنت وایم چې هغوئ خُدائ پاک نهٔ وی لعنتی کړی،
چې مالِک خُدائ په څهٔ اِلزام نهٔ وی لګولے نو زهٔ پرې څنګه اِلزام ولګوم؟
[9]د لوړو کاڼو نه زهٔ هغوئ ګورم،
د غرُونو نه زهٔ هغوئ وینم.

هغوئ هغه خلق دی چې یواځې ژوند تېروی،
هغوئ ته پته ده چې دوئ د نورو قومُونو نه بختور دی.
[10] د اِسرائیل اولاد د شګو په شان دے،
څوک داسې شته چې شګې وشمېری؟
پرېږده چې زهٔ مړ شم د خُدائ پاک د خلقو په شان،
پرېږده چې د صادِقانو په شان په آرام مړ شم.“
[11] بیا بلق بلعام ته ووئیل، ”دا تا څهٔ وکړل؟ ما تهٔ د دې د پاره راوستلے یې
چې زما په دُښمنانو لعنت ووائې، خو تا د هغوئ د پاره صِرف برکت غوښتلے
دے.“ [12] هغهٔ جواب ورکړو، ”زهٔ به صِرف هغه څهٔ وایم څهٔ چې مالِک خُدائ
ما ته وائی.“

د بلعام دویم پېغام

[13] بیا بلق بلعام ته ووئیل، ”زما سره یو بل ځائ ته لاړ شه چې د هغه ځائ نه لږ
شان اِسرائیلیان ښکاری. اؤ د هغه ځائ نه تهٔ په هغوئ لعنت ووایه.“ [14] بلق،
بلعام د پِسګه د غرهٔ په سر د ضُوفیم پټی ته بوتلو. هغهٔ هلته هم اووهٔ قُربانګاه
جوړې کړې اؤ یو غوَیے اؤ یو ګډ یې په هره یوه باندې پېش کړو. [15] بلعام بلق
ته ووئیل، ”د خپلې سوزېدُونکې نذرانې سره ودرېږه اؤ هلته به خُدائ پاک ما
ته راڅرګند شی.“ [16] مالِک خُدائ بلعام ته راڅرګند شو، ورته یې وئیل چې دا
خبرې به کوې اؤ واپس یې بلق ته ولېږلو چې هغهٔ ته دا پېغام ورسوی. [17] نو
هغه واپس لاړو اؤ وې لیدل چې بلق د خپلې سوزېدُونکې نذرانې سره ولاړ وو
اؤ د موآب مشران هم ورسره وُو. بلق ترې نه تپوس وکړو چې مالِک خُدائ څهٔ
وئیلی دی، [18] اؤ بلعام دا پېغام ورکړو:
”د صفور زویه بلقه پاڅه،
اؤ چې زهٔ درته څهٔ وایم هغه واوره.
[19] خُدائ پاک د بنیادم په شان نهٔ دے، چې دروغ ووائی،
هغه بنیادم نهٔ دے چې خپله فېصله بدله کړی.
هغه چې کُومه وعده وکړی، نو هغه پُوره کوی،

هغه چې څۀ وائی، نو هغه کوی.
[20]ګوره! ما ته حُکم مِلاؤ شو چې د هغوئ د پاره برکت وغواړم،
اؤ چې کله خُدائ پاک برکت ورکړی، نو زۀ برکت واپس نۀ شم اخستلے.
[21]زۀ د اِسرائیلیانو په راتلُونکی وخت پوهېږم
په هغوئ به څۀ بدبختی یا مُصیبت نۀ راځی.
مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک د هغوئ مل دے،
هغوئ اِعلان کوی چې هغه یې بادشاه دے.
[22]خُدائ پاک هغوئ د مِصر نه راویستلی دی،
هغوئ د یو ځنګلی غوَیی په شان طاقت لری.
[23]نۀ داسې جادُو شته اؤ نۀ داسې کوډې شته،
چې د اِسرائیلیانو په قوم باندې وشی.
خلق به اوس د بنی اِسرائیلو په باره کښې ووائی،
ګورئ! خُدائ پاک د هغوئ د پاره څۀ کړی دی.
[24]د اِسرائیلیانو قوم د یو تکړه زمری په شان دے:
چې د شلولو اؤ خرابولو نه مخکښې په آرام نۀ کښېنی،
چې تر څو یې د ښکار کړے شوی څیز وینه نۀ وی څښلې.“
[25]بیا بلق بلعام ته ووئیل، ”تا په اِسرائیلیانو باندې د لعنت وئیلو نه اِنکار
کړے دے، خو ګوره چې برکت هم ورله ونۀ غواړې!“ [26]بلعام جواب ورکړو،
”ما تا ته نۀ دی وئیلی څۀ چې زۀ به هم هغه شان کوم څۀ چې مالِک خُدائ ما
ته وئیلی دی؟“

د بلعام دریم پېغام

[27]بلق ووئیل، ”ما سره لاړ شه اؤ زۀ به تا یو بل ځائ ته بوځم. کېدے شی چې
د خُدائ پاک خوښه وی چې په هغوئ باندې زما د پاره د هغه ځائ نه لعنت
ووائې.“ [28]نو هغۀ بلعام د فعور غرۀ سر ته بوتلو چې صحرا ته مخامخ دے.
[29]بلعام هغۀ ته ووئیل، ”دلته زما د پاره اووۀ قُربانګاه جوړې کړه اؤ اووۀ غوَیی
اؤ اووۀ ګډان ما له راوله.“ [30]بلق هم هغه شان وکړل چې څنګه یې وئیلی وُو اؤ
یو غوَیے اؤ یو ګډ یې په هره یوه قُربانګاه باندې پېش کړل.

۲۴

۱نو بلعام ته دا پته ولګېده چې د مالِک خُدائ رضا دا وه چې
اِسرائیلیانو له برکت ورکړی، نو هغه فال کتلو له لانهٔ ړو، لکه چې
مخکښې تلے وو. هغه د صحرا په طرف روان شو ۲اؤ اِسرائیلیان یې ولیدل
چې قبیله په قبیله یې خېمې لګولې وې. نو د خُدائ پاک رُوح په هغهٔ باندې
راغلو، ۳اؤ هغهٔ دا پېغام ورکړو:

"د بلعام د بعور د زوئ دا دے پېغام،
اؤ د دې سړی خبرې رېښتُونی دی،
۴د خُدائ پاک خبرې څوک اوری.
په غړېدلو سترګو راباندې جذبه غالبه شوه
د قادر خُدائ پاک د طرف نه ما یوه رویا یعنی په ویښه خوب ولیدو.
۵د اِسرائیلیانو خېمې ښائسته دی،
۶د کهجُورو اُوږدو قطارُونو په شان
یا د سیند د غاړې د باغُونو په شان،
د مالک خُدائ کَرلی عُود په شان
یا د اَوبو په غاړه د دِیار په شان.
۷دا به په اوبو مَړې شی
اؤ د دې تُخم په اوبو مړو پټو کښې وکَره.
د هغوئ بادشاه به د اجاج نه لوئ وی،
اؤ د هغهٔ بادشاهی به اُوچته وی.
۸خُدائ پاک هغوئ د مِصر نه راوویستل،
په هغوئ کښې د ځوان غوَیی په شان طاقت شته،
هغوئ خپل دُښمنان تباه کوی،
د هغوئ هډُوکی ماتوی اؤ په غشو باندې یې وولی.
۹دا قوم د طاقتور ازمری په شان دے،
کله چې هغه ملاست وی، هیڅ څوک دا زړهٔ نهٔ شی کولې چې پاپې‌څوی.
څوک چې اِسرائیلیانو د پاره برکت وغواړی نو هغوئ به په خپله برکتناک شی،
اؤ څوک چې ورباندې لعنت ووائی نو هغوئ به په خپله لعنتیان شی."

[۱۰]بلق د غُصې نه غاښُونه وچیچل اؤ بلعام ته یې ووئیل، ”ما تهٔ د دې د پاره
راغوښتلے یې چې زما په دُښمنانو باندې لعنت ووائې، خو ګوره! د لعنت په
ځائ تا د هغوئ د پاره درې ځلې برکت غوښتلے دے. [۱۱]نو ورک شه اؤ خپل
کور ته لاړ شه! زما خیال دا وو چې اِنعام به درکړم، خو مالِک خُدائ دا اِنعام
ستا په قسمت کښې نهٔ دے لیکلے.“ [۱۲]بلعام ورته په جواب کښې ووئیل، ”کُوم
پیغام وړُونکی چې تا ما ته رالیږلی وُو ما هغوئ ته ووئیل چې [۱۳]کهٔ تهٔ ما له
ستا په محل کښې ټول سرهٔ زر اؤ سپین زر هم راکړې، نو زهٔ د ځان نه څهٔ ښه
یا بد نهٔ شم کولے، څهٔ چې ما ته مالِک خُدائ وائی نو زهٔ به صِرف هغه کوم،
زهٔ د مالِک خُدائ د حُکم نافرمانی نهٔ شم کولے.“

د بلعام آخری پیغام

[۱۴]بلعام بلق ته ووئیل، ”اوس زهٔ واپس خپلو خلقو له ځم، خو د تلو نه مخکښې
زهٔ تا له خبر درکوم چې په راتلُونکی وخت کښې به اِسرائیلیان ستا د خلقو سره
څهٔ کوی.“ [۱۵]بیا هغهٔ دا پیغام ورکړو:

”د بلعام د بعور د زوئ دا دے پیغام،
اؤ د دې سړی خبرې رېښتُونی دی،
[۱۶]څوک چې د خُدائ پاک خبرې اوری
اؤ هغه حِکمت اخلی چې د خُدائ تعالیٰ نه رائی.
په غړېدلو سترګو راباندې جذبه غالبه شوه
د قادر خُدائ پاک د طرف نه ما یوه رویا ولیده.
[۱۷]زهٔ راتلُونکے وخت وینم،
زهٔ د اِسرائیلیانو قوم وینم.
د روښانه ستوری په شان، په دې قوم کښې به یو بادشاه پیدا شی.
دا ستورے به د اِسرائیلیانو نه راشی.
هغه به د موآب مشران هلاک کړی
اؤ هغه به د شیث ټول اولاد تباه کړی.
[۱۸]هغه به په ادوم کښې په خپلو دُښمنانو بریالے شی
اؤ د هغوئ وطن به قبضه کړی،

اؤ اِسرائیلیان به مسلسل بریالی کېږی.
[19]اِسرائیلیان به هغوئ د خپو لاندې کړی
اؤ په ښارکښې چې څوک ژوندی پاتې وی نو هغه به تباه کړی."
[20]بیا بلعام په خپل رویا کښې عمالقیان ولیدل اؤ دا پیغام یې ورکړو:
"عمالقیان د ټولو نه زیات تکړه قوم دے،
خو په آخِرکښې به د همېشه د پاره ورک شی."
[21]هغهٔ په خپل خیال کښې قینیان ولیدل اؤ دا پیغام یې ورکړو:
"ستاسو د اوسېدو ځائ ډېر پوخ دے،
داسې پوخ لکه چې د یو کور بُنیاد یې په کاڼو ایښودے شوے وی،
[22]خو تاسو قینیان به تباه شئ
کله چې اسوریان تاسو قېدیان بوځی."
[23]بلعام دا پیغام ورکړو:
"هغه څوک بچ کولے شی چې خُدائ پاک یې تباه کوی؟
[24]سمندری جهازُونه به د قبرص نه راشی،
هغوئ به اسُور اؤ عیبر فتح کړی،
خو په آخِرکښې به قبرص هم تباه شی."
[25]بیا بلعام روان شو اؤ واپس کور ته لاړو اؤ بلق هم په خپله مخه لاړو.

بنی اِسرائیل په فعورکښې

۲۵ [1]کله چې اِسرائیلیان د کیکرو په وادئ کښې دېره وُو، نو د موآبیانو
ښځو سره یې زنا شروع کړه. [2]ښځو هغوئ ته ووئیل چې د هغوئ
خُدایانو ته قُربانئ وکړی، نو خلقو هغه قُربانئ وخوړلې اؤ د هغوئ د خُدائ
عِبادت یې وکړو [3]چې د فعور بعل وو. نو مالِک خُدائ اِسرائیلیانو ته په قهر
شو. [4]اؤ مُوسیٰ ته یې ووئیل، "د اِسرائیلیانو ټول مشران بوځه اؤ د خلقو په
وړاندې یې پهانسی کړه، نو بیا به زما سخته غُصه د اِسرائیلیانو نه سړه شی."
[5]مُوسیٰ د بنی اِسرائیلی قاضیانو ته ووئیل، "ستاسو هر یو کس به د خپلې قبیلې
نه هر هغه سړے وژنئ څوک چې د فعور د بعل عِبادت کوُونکے جوړ شوے

وی.“ ۶بیا یو بنی اِسرائیلی یوه میدیانۍ ښځه د مُوسیٰ اؤ د ټول قوم په مخکښې
خپلې خېمې ته دننه بوتله، په هغه وخت کله چې هغوئ د مالِک خُدائ د
حضُور خېمې په دروازه کښې ماتم کولو. ۷نو چې فینحاس، د اِلعازر زوئ اؤ د
هارُون نمسی دا ولیدل، هغه د ډلې نه پاڅېدو اؤ لاړو. هغۀ نېزه راواخسته، ۸اؤ
په هغه سړی اؤ ښځې پسې خېمې ته ورننوتلو اؤ نېزه یې د هغه سړی اؤ ښځې
د خېټې نه بل خوا وویستله. نو داسې هغه وبا بس شوه کُومې چې بنی اِسرائیل
تباه کول، ۹خو وبا څلېریشت زره کسان وژلی وُو. ۱۰مالِک خُدائ مُوسیٰ ته
ووئیل، ۱۱”فینحاس زوئ د اِلعازر چې د هارُون اِمام زوئ دے هغۀ زما غُصه د
بنی اِسرائیلو د پاره ختمه کړه چې هغوئ کښې هغۀ غېرت وکړو، نو ما د خپل
غېرت په وجه بنی اِسرائیل هلاک نۀ کړل. ۱۲نو ورته ووایه چې زۀ د هغۀ سره
د آمن تړون کوم چې د راتلُونکی ټولو وختُونو د پاره به وی. ۱۳هغه اؤ د هغۀ
اولاد به د همېشه د پاره اِمامان مُقررولے شی، ځکه چې هغۀ په ما باندې غېرت
وکړو اؤ د بنی اِسرائیلو د ګُناه کفاره یې ادا کړه.“ ۱۴کُوم سړے چې د میدیانۍ
ښځې سره وژلے شوے وو د هغۀ نُوم زِمری وو، هغه د سلُو زوئ وو، چې د
شمعُون په قبیلې کښې د یوې کورنۍ مشر وو. ۱۵د هغه ښځې نُوم کزبی وو. د
هغې پلار صور، د میدیانۍ قبیلې د یوې ډلې مشر وو. ۱۶مالِک خُدائ مُوسیٰ
ته ووئیل، ۱۷”په میدیانیانو حمله وکړه اؤ هغوئ تباه کړه، ۱۸د هغه بد عمل په
وجه، چې په فعور کښې یې په دهوکه په تاسو باندې عِبادت وکړو اؤ د کزبی په
وجه، چې هغه د وبا په وخت په فعور کښې وژلے شوې وه.“

دویمه مردم‌شماری

۲۶ ۱د وبا نه پس مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ د هارُون زوئ اِلعازر ته ووئیل
چې، ۲”د بنی اِسرائیلو د ټول قوم د کورَنو په مُطابق مردم‌شماری
وکړئ، د هغو ټولو سړو چې عُمر یې شل کاله یا د دې نه زیات وی اؤ چې
جنګ کولے شی.“ ۳-۴مُوسیٰ اؤ اِلعازر هم هغه شان وکړل اؤ د دې عُمر ټول
سړی یې راوغوښتل. هغوئ د اُردن سیند نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب

په مېدانُونو کښې راغونډ شول. دا هغه بنی اِسرائيل وُو چې د مِصر وطن نه
وتلی وُو: ۵د يعقُوب د مشر زوئ روبين په قبيله کښې دا ډلې وې: حنوک، فلو،
۶حصرون اؤ کرمی. ۷دوئ په شمېر کښې درې څلوېښت زره اووهٔ سوه اؤ دېرش
سړی وُو. ۸د فلو په اولاد کښې اِلياب ۹اؤ د هغهٔ زامن نمواېل، داتن، ابيرام وُو.
دا هغه داتن اؤ ابيرام وُو کُوم چې قوم خوښ کړی وُو. هغوئ د مُوسیٰ اؤ هارُون
مُخالفت وکړو اؤ د قورح په ډله کښې شامِل شول، کله چې هغوئ د مالِک
خُدائ خِلاف بغاوت وکړو. ۱۰نو زمکه وچودله اؤ هغوئ يې تېر کړل اؤ کله
چې اور دوه نيم سوه سړی تباه کول نو هغوئ هم د قورح اؤ د هغهٔ د ملګرو سره
مړهٔ شول، دا د خلقو د پاره د خبردارئ يوه نښه شوه. ۱۱خو د قورح اولاد نهٔ
وو وژلے شوے. ۱۲د شمعُون په قبيله کښې دا ډلې وې: نمواېل، يمين، يکين،
۱۳زارح اؤ ساؤل. ۱۴دا ډلې په شمېر کښې دوه ويشت زره اؤ دوه سوه سړی
وُو. ۱۵د جاد په قبيله کښې دا ډلې وې: صفون، حجی، سونی، ۱۶ازنی، عيری،
۱۷ارودی اؤ اريلی. ۱۸دا ډلې په شمېر کښې څلوېښت زره اؤ پينځهٔ سوه سړی
وُو. ۱۹-۲۱د يهُوداه په قبيله کښې دا ډلې وې: شله، فارص، زارح، حصرون اؤ
حمُول. د يهُوداه دوه زامن عير اؤ اونان، د کنعان په وطن کښې مړهٔ شوی وُو.
۲۲دا ډلې په شمېر کښې شپږ اؤيا زره اؤ پينځهٔ سوه سړی وُو. ۲۳د يساکار په
قبيله کښې دا ډلې وې: تولع، فُوه، ۲۴يسُوب اؤ سِمرون. ۲۵دا ډلې په شمېر کښې
څلور شپېتهٔ زره اؤ درې سوه سړی وُو. ۲۶د زبولون په قبيله کښې دا ډلې وې:
سرد، ايلون اؤ يهلیاېل. ۲۷دا ډلې په شمېر کښې شپېتهٔ زره اؤ پينځهٔ سوه سړی
وُو. ۲۸د يُوسف قبيلې، د هغهٔ دوه زامن منشه اؤ اِفرائيم وُو. ۲۹دا د منشه قبيلې
اولاد دے: د منشه زوئ مکير د جلعاد ډلې پلارنيکهٔ جوړ شو: ۳۰دا د جلعاد
ډلې دی: د يعزر ډلې، د حالق ډله، ۳۱اسری اېل، شِکم، ۳۲سميدع اؤ حِفر. ۳۳د
حِفر د زوئ صِلافحاد زامن نهٔ وُو، صِرف لُوڼه يې وې، د هغوئ نومُونه دا دی:
محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه اؤ تِرضاه. ۳۴دا ډلې په شمېر کښې دوه پنځوس
زره اؤ اووهٔ سوه سړی وُو. ۳۵د اِفرائيم په قبيله کښې دا ډلې وې: سُوتلح، بکر
اؤ تحن. ۳۶د عيران قوم د سُوتلح اولاد وو. ۳۷دا ډلې په شمېر کښې دوه دېرش

زره اؤ پينځۀ سوه سړی وُو. دا ډلې د يُوسف اولاد دے. [۳۸]دا د بنيامين قبيلې ډلې دی: بلع، اشبيل، اخيرام، [۳۹]سُوفام اؤ حُوفام. [۴۰]د ارد اؤ نعمان ډلې د بلع اولاد دے. [۴۱]دا ډلې په شمېر کښې پينځۀ څلوېښت زره اؤ شپږ سوه سړی وُو.
[۴۲]سُوحام د دان د قبيلې ډلې وې، [۴۳]کُوم چې په شمېر کښې څلورشپېتۀ زره اؤ څلور سوه سړی وُو. [۴۴]د آشر په قبيله کښې دا ډلې وې: يمنه، اِسوی اؤ بريعاه.
[۴۵]د حِبر اؤ ملکی‌اېل ډلې د بريعاه اولاد وو. [۴۶]د آشر يوه لُور وه چې نُوم يې ساره وو. [۴۷]په دې ډلو کښې د سړو شمېر درې پنځوس زره اؤ څلور سوه وو.
[۴۸]د نفتالی په قبيله کښې دا ډلې وې: يحصی‌اېل، جونی، [۴۹]يصر اؤ سليم. [۵۰]په دې ډلو کښې د سړو شمېر پينځۀ څلوېښت زره اؤ څلور سوه وو. [۵۱]ټول بنی اِسرائيل په شمېر کښې شپږ لاکهه يو زر اووۀ سوه اؤ دېرش سړی وُو. [۵۲]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، [۵۳]”د ميراث په توګه هغه زمکه په قبيلو باندې د سړو د شمېر په مُطابق تقسيم کړئ. [۵۴-۵۶]پچه ورباندې واچوئ اؤ هغه زمکه تقسيم کړئ، غټې قبيلې ته زيات ميراث ورکړئ اؤ وړې قبيلې ته لږه زمکه ورکړئ.“
[۵۷]دا ډلې د ليوی په قبيله کښې ګڼلے شی: جيرسون، قُهات اؤ مراری. [۵۸]د هغوئ په اولاد کښې دا وړې ډلې هم شامِل دی: لِبنی، حبرون، محلی، موشی اؤ قورح. قُهات د عُمرام پلار وو، [۵۹]هغۀ د ليوی لُور يوکبد وادۀ کړې وه، چې هغه په مِصر کښې پېدا شوې وه. د هغې نه د عُمرام دوه زامن، هارُون اؤ مُوسیٰ اؤ يوه لُور مريم پېدا شوه. [۶۰]د هارُون څلور زامن وُو: ندب، ابيهُو، اِلعازر اؤ اِتمر. [۶۱]ندب اؤ ابيهُو په هغه وخت ووژلے شول کله چې هغوئ مالِک خُدائ ته هغه اور پېش کولو کُوم چې خُدائ پاک ته قبُول نۀ وو. [۶۲]د نرانو ليويانو شمېر درويشت زره وو چې د هغوئ عُمر يوه مياشت يا د دې نه زيات وو. هغوئ د نورو بنی اِسرائيلو نه جُدا وشمېرلے شول، ځکه چې هغوئ ته د بنی اِسرائيلو په مېنځ کښې جائيداد نۀ مِلاوېدو. [۶۳]دا ټولې ډلې مُوسیٰ اؤ اِلعازر په هغه وخت وشمېرلې چې د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانُونو کښې يې د بنی اِسرائيلو مردم‌شماری وکړه. [۶۴]په دې سړو کښې هغه کسان نۀ وُو چې د سينا په بيابان کښې مُوسیٰ اؤ هارُون په وړومبۍ مردم‌شماری

کښې شمېرلی ؤو. [65]مالِک خُدائ وئیلی ؤو چې هغوئ ټول به په صحرا کښې مړۀ شی، نو د یفُنه د زوئ کالب اؤ د نون زوئ یشوَع نه بغېر ټول مړۀ شول.

د صِلافحاد لُوڼه

۲۷ [1]محلاه، نوعاه، حجلاه، مِلکاه اؤ تِرضاه د صِلافحاد لُوڼه وې چې هغه زوئ د حِفر، زوئ د جِلعاد، زوئ د مکیر، زوئ د منشه، زوئ د یُوسف وو. [2]هغوئ لاړې اؤ د مُوسیٰ، د اِلعازر اِمام، د مشرانو اؤ د ټول قوم په مخکښې د مالِک خُدائ د حضُور د خېمې په خُله کښې ودرېدلې اؤ وې وئیل، [3]"زمُونږ پلار په صحرا کښې مړ شو، د هغۀ زامن نشته، خو هغه د قورح د ډلې نه نۀ وو، چا چې د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے وو، هغه د خپلې ګُناه په وجه مړ شوے وو. [4]چې د هغۀ زامن نشته، نو د هغۀ نُوم دې ولې د اِسرائیلیانو نه ختم شی؟ مُونږ له هم لکه زمُونږ د پلار د خپلوانو په شان جائیداد راکړئ."
[5]نو مُوسیٰ د هغوئ مسئله مالِک خُدائ ته پېش کړه، [6]اؤ مالِک خُدائ هغۀ ته ووئیل، [7]"د صِلافحاد لُوڼه ټیک وائی، هغوئ له د هغوئ د پلار د خپلوانو په شان جائیداد ورکړه. اؤ د خپل پلار جائیداد دې هغوئ ته مِلاؤ شی. [8]اؤ تۀ خامخا بنی اِسرائیلو ته ووایه چې د کُوم سړی زوئ نۀ وی اؤ مړ شی، نو د هغۀ لُور ته به جائیداد په میراث کښې ملاوېږی. [9]کۀ د هغۀ لُوڼه نۀ وی، نو میراث به یې د وړُونو وی. [10]کۀ د هغۀ ورُوڼه نۀ وی، نو ترُونه به یې میراث اخلی. [11]کۀ د هغۀ ورُوڼه یا ترُونه هم نۀ وی، نو بیا به د هغۀ نزدې خپلوان د هغۀ میراث اخلی اؤ دا به د هغوئ د خپل جائیداد په شان وی. بنی اِسرائیل به دا د قانُون په توګه منی، څنګه چې ما، مالِک خُدائ تاسو ته حُکم کړے دے."

د یشوَع د بنی اِسرائیلو د مشر په توګه مُقررکېدل

(د ګردان کِتاب ۳۱ :)

۱۲مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”د ابیرام غرُونو ته وخېژه اؤ هغه وطن
ته وګوره کُوم چې زهٔ بنی اِسرائیلو له ورکوم. ۱۳کله چې تهٔ هغه وګورې، نو د
هارُون په شان به تهٔ هم مړ شې، ۱۴ځکه چې تاسو دواړو د صین په صحرا کښې
زما د حُکم نه بغاوت کړے وو. کله چې ټول قوم زما خِلاف په مریبه کښې
وغورېدو، د هغوئ په مخکښې تاسو زما مُقدس طاقت ښرګند نهٔ کړو.“ مریبه
په قادِس کښې د صین په صحرا کښې یوه چینه ده. ۱۵مُوسیٰ مالِک خُدائ ته
سوال وکړو، ۱۶”مالِکه خُدایه تهٔ خُدائ پاک یې! هر څیز له ساه ورکوُونکی یې،
زهٔ دا سوال کوم چې یو داسې سړے مُقرر کړه چې د دې قوم لار ښودنه کوی
۱۷اؤ په جنګ کښې یې مشری کوی، نو ستا قوم به د داسې ګډو په شان نهٔ وی
چې شپُون یې نهٔ وی.“ ۱۸مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ”د نون زوئ یشوَع
بوځه ځکه چې هغه قابِل سړے دے اؤ خپل لاسُونه د هغهٔ په سر کېږده چې ستا
ذِمه واری حواله شی. ۱۹هغه د اِلعازر اِمام په مخکښې ودروه اؤ د ټول قوم په
مخکښې هغهٔ له مشری ورکړه. ۲۰تهٔ هغهٔ له څهٔ خپل اِختیارات هم ورکړه، چې
ټول بنی اِسرائیل د هغهٔ فرمانبرداری کوی. ۲۱د فېصلې کولو د پاره به هغه د
اِلعازر اِمام نه مشوره اخلی اؤ اِلعازر به اُوریم اؤ تمیم زما رضا معلُومولو د پاره
اِستعالوی. نو اِلعازر به د یشوَع اؤ د بنی اِسرائیلو د ټول قوم په هر څیز کښې
لار ښودنه کوی.“ ۲۲مُوسیٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته
حُکم کړے وو. هغهٔ یشوَع، د اِلعازر اِمام اؤ د ټول قوم په مخکښې ودرولو.
۲۳چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو، مُوسیٰ خپل لاسُونه د یشوَع په سر
کېښودل اؤ خپله مشری یې ورکړه.

مُقررې شوې نذرانې

(د هِجرت کِتاب ۲۹ :)

۲۸

۱مالِک خُدائ مُوسىٰ ته حُکم وکړو، ۲"بنى اِسرائيلو له حُکم ورکړه
چې خُدائ پاک ته په مُقررو وختُونو باندې په اور تياربېدُونکې
نذرانې پېش کوئ، د دې بُوئ په مالِک خُدائ ښۀ لګى. ۳دا په اور تياربېدُونکې
نذرانې دى چې مالِک خُدائ ته پېش کېږى: د هرې ورځې سوزېدُونکې نذرانې
د پاره، دوه يو کالن ګډُورى چې هيڅ عېب په کښې نۀ وى. ۴وړومبے ګډُورے
په سحر کښې پېش کوئ اؤ دويم په ماښام کښې، ۵هر يو به د يو کيلو اوړو د
غلې نذرانې سره پېش کېږى، چې يو ليټر د زيتُونو ښۀ تېل ورسره ګډ وى. ۶دا
د هرې ورځې نذرانه ده چې پُوره سوزولے شى، کُومه چې مخکښې د سينا په
غرۀ باندې په اور تياربېدُونکې نذرانې په توګه پېش شوې وه، د دې بُوئ په
مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى. ۷د څښلو نذرانې په توګه د وړومبى ګډُورى سره،
يو ليټر د انګُورو شراب به په قُربانګاه باندې تويَولے شى. ۸په ماښام کښې هغه
دويم ګډُورے پېش کړئ، چې څنګه په سحر کښې پېش شوے وو. دا به د دې
د څښلو نذرانې سره پېش کېږى. دا هم يوه په اور تياربېدُونکې نذرانه ده، د
دې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى.

د سبت د ورځې نذرانه

۹د سبت په ورځ دوه يو کالن ګډُورى چې هيڅ عېب په کښې نۀ وى، د غلې
نذرانې په توګه دوه کيلو اوړۀ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وى اؤ د څښلو
نذرانه پېش کړئ. ۱۰دا د هر سبت ورځې سوزېدُونکې نذرانه د هرې ورځې د
سوزېدُونکې اؤ د څښلو نذرانې نه علاوه ده.

د میاشتې د وړومبۍ ورځې نذرانه

[11]د هرې میاشتې په شروع کښې مالِک خُدائ ته یوه سوزېدُونکې نذرانه پېش کوئ: دوه څخی، یو ګډ، اووهٔ یو کالن ګډُوری، چې په هر یو کښې هیڅ عېب نهٔ وی. [12]د غلې نذرانې په توګه، اوړهٔ پېش کړئ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی: د هر یو څخی سره درې کیلو اوړهٔ، دوه کیلو د ګډ سره، [13]اؤ یو کیلو د هر یو ګډُوری سره. دا سوزېدُونکې نذرانې په اور تیارېدُونکې نذرانې دی، د دې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې. [14]د څښلو صحیح نذرانه د هر یو څخی سره دوه لیټره د انګُورو شراب دی، یو نیم لیټر به د ګډ سره وی اؤ یو لیټر به د هر یو ګډُوری سره وی. دا اصُول د سوزېدُونکې نذرانې د پاره د ټول کال د هرې میاشتې د وړومبۍ ورځې د پاره دے. [15]اؤ یو چېلے به د ګُناه د نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کولے شی، دا به د هرې ورځې د سوزېدُونکې نذرانې اؤ د دې د څښلو نذرانې نه علاوه وی.

د پتیرې ډوډۍ د اختر نذرانې

(د لیویانو کِتاب ۲۳ :)

[16]د وړومبۍ میاشتې په څوارلسمه ورځ به د مالِک خُدائ په درناوی کښې د فسحې اختر کولے شی. [17]د دې میاشتې په پینځلسمه ورځ به اختر شروع کېږی چې اووهٔ ورځې به وی، چې په دې دوران کښې به صِرف پتیره ډوډۍ خوړلے شی. [18]د اختر په وړومبۍ ورځ به تاسو د عِبادت د پاره راغونډېږئ اؤ هیڅ کار به نهٔ کوئ. [19]په اور تیارېدُونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته یوه سوزېدُونکې نذرانه پېش کوئ: دوه څخی، یو ګډ اؤ اووهٔ یو کالن ګډُوری، چې په دې کښې هم څهٔ عېب نهٔ وی. [20]د غلې صحیح نذرانه پېش کوئ چې په هغه اوړو کښې د زیتُونو تېل ګډ وی: درې کیلو د هر یو څخی سره، دوه کیلو د ګډ سره، [21]اؤ یو کیلو د هر یو ګډُوری سره. [22]د ګُناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ، چې د خلقو کفاره ادا شی. [23]دا ټولې نذرانې د هر سحر

د سوزېدُونکې نذرانې نه علاوه پېش کوئ. [۲۴]هم دغه شان، اووهٔ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تيارېدُونکې نذرانې پېش کوئ، دا بُوئ په هغهٔ باندې ښهٔ لګې. دا د هرې ورځې سوزېدُونکې نذرانې اؤ د څښلو نذرانې نه علاوه پېش کوئ. [۲۵]په اوومه ورځ د عِبادت د پاره را يو ځائ کېږئ اؤ کار مهٔ کوئ.

د لَوکولو اختر نذرانه

(د ليويانو کِتاب ۲۳:)

[۲۶]د لَوکولو اختر په وړومبۍ ورځ، کله چې تاسو د نوې غلې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، نو تاسو به د عِبادت د پاره راجمع کېږئ اؤ هيڅ کار به نهٔ کوئ. [۲۷]يوه سوزېدُونکې نذرانه پېش کوئ چې د هغې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې: دوه څخی، يو ګډ اؤ اووهٔ يو کالن ګډُوری، چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی. [۲۸]د غلې صحيح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې يې د زيتُونو تېل ګډ وی: درې کيلو د هر يو څخی سره، دوه کيلو د ګډ سره، [۲۹]اؤ يو کيلو د هر يو ګډُوری سره. [۳۰]د ګُناه نذرانې په توګه يو چېلے هم پېش کوئ، چې ستاسو د خلقو کفاره ادا شی. [۳۱]د هرې ورځې د سوزېدُونکې نذرانې اؤ د غلې د نذرانې نه علاوه به تاسو دا نذرانې اؤ د څښلو نذرانه پېش کوئ. اؤ ياد ساتئ چې دا ځناور بېعيبه وی.

د نوی کال د اختر نذرانې

(د ليويانو کِتاب ۲۳:)

۲۹ [۱]د اوومې مياشتې په وړومبۍ ورځ به تاسو د عِبادت د پاره راغونډېږئ اؤ په دې ورځ به هيڅ کار نهٔ کېږی. په هغه ورځ به بيګل وغږېږی. [۲]مالِک خُدائ ته يو سوزېدُونکې نذرانه پېش کړئ، د دې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې: يو څخے، يو ګډ، اووهٔ يو کالن ګډُوری، چې په يو کښې هم هيڅ عيب نهٔ وی. [۳]د اوړو صحيح نذرانه پېش کوئ چې د

زیتُونو تېل ورسره ګډ وی: درې کیلو د څخی سره اؤ دوه کیلو د ګډ سره، [4]اؤ یو کیلو د هر یو ګډُوری سره. [5]د ګُناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ اؤ د خپل ځان کفاره ادا کوئ. [6]د دې میاشتې د وړومبۍ ورځې د پاره د هرې ورځې د سوزېدُونکې نذرانې نه علاوه د دې د غلې نذرانې سره پېش کوئ: اؤ د هرې ورځې سوزېدُونکې نذرانه ورسره د دې د غلې نذرانه اؤ د څښلو نذرانه. په اور تیارېدُونکې د دې نذرانو بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګې.

د کفارې د ورځې نذرانې

(د لیویانو کِتاب ۲۳ :)

[7]د اوومې میاشتې په لسمه ورځ د عِبادت د پاره راغونډېږئ، هیڅ څیز به نۀ خورئ اؤ نۀ به څۀ کار کوئ. [8]مالِک خُدائ ته یوه سوزېدُونکې نذرانه پېش کوئ، د دې بُوئ په هغۀ باندې ښۀ لګې: یو څخے، یو ګډ، اووۀ یو کالن ګډُوری، چې په یو کښې هم هیڅ عیب نۀ وی. [9]د غلې دانې صحیح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی: درې کیلو اوړۀ د څخی سره، دوه کیلو د ګډ سره، [10]اؤ یو کیلو د هر یو ګډُوری سره. [11]د ګُناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ، د هغې نه علاوه کُوم چېلے چې د کفارې د پاره پېش شوے وی اؤ د هرې ورځې نذرانه د هغې د غلې نذرانې اؤ د څښلو نذرانې سره.

د جُونګړو د اختر نذرانې

(د لیویانو کِتاب ۲۳ :)

[12]د اوومې میاشتې په پینځلسمه ورځ د عِبادت د پاره راغونډېږئ. د مالِک خُدائ په درناوی کښې اووۀ ورځې دا اختر کوئ اؤ هیڅ کار مۀ کوئ. [13]په وړومبۍ ورځ په اور تیارېدُونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کوئ، د دې بُوئ په هغۀ باندې ښۀ لګې: دیارلس څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری،

چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۱۴]د غلې صحیح نذرانه پېش کوئ چې په اوړو کښې ورسره د زیتُونو تېل ګډ وی: درې کیلو اوړهٔ د هر یو څخی سره، دوه کیلو د هر یو ګډ سره، [۱۵]اؤ یو کیلو د هر یو ګډُوری سره. [۱۶]د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې اؤ د څښلو نذرانې نه علاوه د ګُناه نذرانې په توګه یو چېلے هم پېش کوئ پېش کوئ. [۱۷]په دویمه ورځ دولس څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری پېش کړئ، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۱۸-۱۹]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ ورځې د پاره وی. [۲۰]په دریمه ورځ یولس څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری پېش کړئ، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۲۱-۲۲]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ ورځې د پاره وی. [۲۳]په څلورمه ورځ لس څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری پېش کړئ، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۲۴-۲۵]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ ورځې د پاره وی. [۲۶]په پینځمه ورځ نهٔ څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری پېش کړئ، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۲۷-۲۸]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ ورځې د پاره وی. [۲۹]په شپږمه ورځ اتهٔ څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری پېش کړئ، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۳۰-۳۱]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ ورځې د پاره وی. [۳۲]په اوومه ورځ اووهٔ څخی، دوه ګډان اؤ څوارلس یو کالن ګډُوری قُربانی کړئ، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۳۳-۳۴]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ ورځې د پاره وی. [۳۵]په اتمه ورځ د عِبادت د پاره راغونډېږئ اؤ هیڅ کار مهٔ کوئ. [۳۶]په اور تیارېدُونکې نذرانې په توګه یوه سوزېدُونکې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړئ، د دې بُوئ په هغهٔ باندې ښهٔ لګې: یو څخے، یو ګډ، اووهٔ یو کالن ګډُوری، چې په یو کښې هم هیڅ عېب نهٔ وی. [۳۷-۳۸]د دې سره هغه نورې ټولې نذرانې پېش کوئ چې کُومې د وړومبۍ

ورځې د پاره وی. [39]دا اصُول د سوزېدُونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د شُکرانې نذرانې اؤ د سلامتۍ نذرانې د پاره دی چې تاسو يې مالِک خُدائ ته په خپلو مُقررو اخترُونو کښې پېش کوئ. دا د هغه نذرانو نه علاوه دی چې تاسو يې د يوې منختې د پُوره کېدو د نذرانو يا د رضاکارانه نذرانو په توګه ورکوئ.“
[40]نو مُوسىٰ بنی اِسرائيلو ته هغه هر څۀ ووئيل چې مالِک خُدائ هغۀ ته د څۀ حُکم کړے وو.

د منختې منلو په باره کښې اصُول

۳۰

[1]مُوسىٰ د بنی اِسرائيلو د قبيلو مشرانو ته دا اصُول وښودل: [2]کله چې يو سړے مالِک خُدائ ته د منختې په توګه څۀ څيز ومنی يا سخت قسم وخوری، نو هغه به خپله وعده نۀ ماتوی اؤ خامخا به يې پوره کوی.
[3]کله چې يوه جينۍ د پلار په کور کښې اوسېږی اؤ منخته ومنی چې يو څيز به مالِک خُدائ له ورکوی يا د څۀ څيز نه د ځان ساتلو وعده وکړی، [4]هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې کُومه منخته منلې وی يا يې وعده کړې وی خو کۀ د هغې پلار ترې نه خبر شی اؤ څۀ اِعتراض وکړی نو بيا به يې نۀ پُوره کوی. [5]خو چې کله يې پلار خبر شی اؤ ورته ووائی چې دا وعده مۀ پُوره کوه، نو د هغې د پاره ضرُوری نۀ ده چې دا وعده پُوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې پلار يې د دې د پُوره کولو نه منع کړه. [6]کۀ يوه ناوادۀ شوې ښځه يوه منخته ومنی، د قصده يا په بې‌خيالې کښې، يا وعده وکړی چې د څۀ څيز نه به ځان ساتی اؤ بيا وادۀ شی، [7]نو هغې چې کُومه منخته منلې وی يا يې وعده کړې وی نو هغه به خامخا پُوره کوی خو کۀ د هغې خاوند ترې نه خبر شی اؤ څۀ اِعتراض وکړی نو هغه به نۀ پُوره کوی. [8]خو کۀ خاوند يې خبر شی اؤ د هغه وعدې پُوره کولو نه يې منع کړی، نو د هغې د پاره دا ضرُوری نۀ ده چې دا وعده پُوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی. [9]يوه کونډه يا طلاقه ښځه به خامخا خپل قسم پُوره کوی. [10]کۀ يوه وادۀ شوې ښځه يوه منخته ومنی، [11]نو هغه به خامخا هغه هر څۀ کوی چې هغې منخته منلې وی.

کهٔ خاوند يې خبر شی اؤ څهٔ اِعتراض وکړی نو بيا به يې نهٔ پُوره کوی. ۱۲خو
کهٔ خاوند يې خبر شی اؤ هغه د وعدې پُوره کولو نه منع کړی، نو ضرُوری نهٔ ده
چې دا وعده پُوره کړی. مالِک خُدائ به هغه معاف کړی، ځکه چې د هغې
خاوند د دې قسم د پُوره کولو نه منع کړې ده. ۱۳د هغې خاوند دا حق لری
چې هغې له د دې لوظُونو پُوره کولو اِجازت ورکړی يا ورنهٔ کړی. ۱۴خو کهٔ، د
ورځې د تېرېدو نه پس، هغه د دې قسم نه خبر شی اؤ څهٔ اِعتراض ونهٔ کړی، نو
هغه دې خامخا هغه هر څهٔ وکړی چې د څهٔ يې قسم يا وعده کړې وی. ځکه
چې په کُومه ورځ هغه خبر شو نو څهٔ اِعتراض يې ونهٔ کړو نو قسم دې خامخا
پُوره شی. ۱۵خو کهٔ هغه وروستو قسم نهٔ پُوره کوی، نو د قسم د ماتولو په وجه به
هغهٔ ته د خپلو بدو سزا مِلاؤ شی. ۱۶دا هغه اصُول دی کُوم چې مالِک خُدائ
مُوسیٰ ته وښودل چې د هغه قسمُونو د خوړلو په باره کښې دی چې يوه پېغله
چې د خپل پلار په کور کښې اوسېږی يا يې يوه وادهٔ شوې ښځه يې وخوری.

د ميديانيانو خِلاف جنګ

۳۱ ۱مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ۲"د بنی اِسرائيلو سره چې
ميديانيانو څهٔ کړی وُو د هغې بدل ترې نه واخله. کله چې تهٔ دا
وکړی نو مړ به شې." ۳نو مُوسیٰ خلقو ته ووئيل، "د جنګ د پاره تيار شئ، چې
تاسو په ميديانيانو حمله وکړئ اؤ د هغوئ نه د مالِک خُدائ بدله واخلئ. ۴د
اِسرائيليانو د هرې قبيلې نه زرکسان د جنګ د پاره ولېږئ." ۵نو د هرې قبيلې
نه زر زر سړی خوښ کړے شول، دولس زره سړو د جنګ د پاره ملا وتړله.
۶مُوسیٰ هغوئ د اِلعازر اِمام زوئ فينحاس د مشرئ لاندې جنګ ته ولېږل، هغهٔ
د مُقدسو سامانُونو اؤ د بيګلو ذِمه واری واخستله چې د اِشارو د پاره غږولے
شول. ۷هغوئ په ميديانيانو باندې حمله وکړه، هم هغه شان چې مالِک خُدائ
حُکم کړے وو اؤ ټول سړی يې ووژل، ۸سره د پينځو ميديانيانو بادشاهانو چې
دا وُو: ايوی، رِقم، صور، حُور اؤ اربع. هغوئ د بعور زوئ بلعام هم ووژلو.
۹بنی اِسرائيلو د ميديانيانو ښځې اؤ ماشُومان ونيول، د هغوئ څاروی اؤ رَمې

يې بوتلې، ټول مال يې ورله لُوټ کړو، ^۱۰اؤ د هغوئ ټول ښارونه اؤ خېمې يې
وسوزولې. ^۱۱هغوئ ترې نه هغه ټول مالِ غنيمت يوړو چې کُوم يې نيولے وو،
په دې کښې قېديان اؤ ځناور هم وُو، ^۱۲اؤ مُوسیٰ، اِلعازر اؤ د بنی اِسرائيلو ټول
قوم له يې راوړل، چې هغوئ د اُردن سيند نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب
په مېدانُونو کښې وُو.

د لښکر راوپس کېدل

^۱۳مُوسیٰ، اِلعازر اؤ د قوم ټول مشران لاړل چې د کېمپ نه بهر د لښکر سره
مِلاؤ شی. ^۱۴مُوسیٰ هغه آفسرانو ته سخت غُصه وو، چې د سلګُونو اؤ زرګُونو
مشران وُو اؤ د جنګ نه راوپس شوی وُو. ^۱۵مُوسیٰ د هغوئ نه تپوس وکړو،
”تاسو دا ټولې ښځې ولې ژوندئ پرېښودلې دی؟ ^۱۶ياد ساتئ چې زناناؤ د بلعام
په نصيحت عمل وکړو اؤ په فعور کښې يې خلق د مالِک خُدائ نافرمانه کړل،
او د دوئ په وجه د مالِک خُدائ په خلقو باندې وبا راغله، ^۱۷نو اوس هغه هر
يو هلک اؤ ښځه ووژنئ چا چې زنا کړې وی، ^۱۸خو د ځان د پاره هغه ټولې
جينکۍ اؤ ښځې ژوندئ پرېږدئ چې هيڅ کله يې زنا نۀ وی کړی. ^۱۹نو ستاسو
هر يو کس چې څوک يې وژلے وی يا د يو مړی سره لګېدلے وی نو هغه به
اووۀ ورځې د خېمو نه بهر ايسارېږی. په دريمه اؤ په اوومه ورځ به خپل ځانُونه
اؤ هغه ښځې پاکې کړئ چې کُومې مو نيولې دی. ^۲۰تاسو به خپلې ټولې کپړې
اؤ څرمنې، د چېلو ټولې وړۍ اؤ د لرګی نه جوړ شوے هر څيز پاک کړئ.“
^۲۱اِلعازر اِمام هغه سړو ته ووئيل کُوم چې د جنګ نه راواپس شوی وُو، ”دا
هغه اصُول دی چې مالِک خُدائ يې مُوسیٰ ته حُکم کړے وو. ^۲۲-۲۳کُوم څيز
چې نۀ سوزېږی، لکه سرۀ زر، سپين زر، زېړ، اوسپنه، قلائی، يا سيکه، نو د
پاکوالی د پاره به د اور نه تېرولے شی. نور ټول څيزُونه به د پاکوالی د اوبو په
ذريعه پاکولے شی. ^۲۴په اوومه ورځ به تاسو خامخا خپلې جامې وينځئ، بيا
به تاسو پاک شئ اؤ خېمو ته به ننوتلے شئ.“

د مالِ غنیمت تقسیمېدل

۲۵مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ۲۶"تهٔ اؤ اِلعازر د قوم د نورو مشرانو سره، هغه ټول څیزُونه وشمېرئ چې کُوم نیولے شوی دی، سره د قیدیانو اؤ څناورو. ۲۷څهٔ څیز چې نیولے شوے وی هغه په دوه برابرو حِصو کښې تقسیم کړئ، یوه حِصه به د هغو کسانو د پاره وی چې جنګ له تلی وی اؤ یوه حِصه به د نور قوم وی. ۲۸د هغو کسانو د حِصې نه چې جنګ ته تلی وی، د هرو پينځو سوو قیدیانو نه، څاروو نه، خرو، ګډو اؤ د چېلو نه یوه برخه د مالِک خُدائ د پاره جُدا کړئ. ۲۹دا اِلعازر اِمام له د مالِک خُدائ د پاره د خاص نذرانې په توګه ورکړئ. ۳۰کُومه حِصه چې نورو خلقو له ورکړې شوی وی د هغې نه، د هرو پنځوسو قیدیانو نه، څاروو نه، خرو، ګډو اؤ د چېلو نه یوه برخه واخلئ. دا هغه لیویانو له ورکړئ چې د مالِک خُدائ د خېمې د خیال ساتلو ذِمه وار دی." ۳۱مُوسیٰ اؤ اِلعازر هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۳۲-۳۵دا هغه څهٔ دی چې جنګ له تلو کسانو قبضه کړی وُو، د دې نه علاوه یې څهٔ د خپلو ځانُونو د پاره هم پرېښی وُو: شپږ لاکهه اؤ پينځه اؤیا زره ګډې اؤ چېلۍ، دوه اؤیا زره څاروی، یو شپېتهٔ زره خرهٔ اؤ دوه دېرش زره پېغلې چې هیڅ کله یې زنا نهٔ وی کړې. ۳۶-۴۰کُوم کسان چې جنګ له تلی وُو د هغوئ نیمه حِصه درې لاکهه اووهٔ دېرش زره اؤ پينځهٔ سوه ګډې اؤ چېلۍ وې، د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې شپږ سوه اؤ پينځهٔ اؤیا وُو. شپږ دېرش زره څاروی د هغه کسانو د پاره چې جنګ له تلی وُو چې د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې دوه اؤیا وُو، دېرش زره اؤ پينځهٔ سوه خرهٔ د جنګ والا کسانو د پاره وُو، د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې یو شپېتهٔ وُو، اؤ شپاړس زره پېغلې د هغه کسانو د پاره وې چې جنګ له تلی وُو، چې د دې نه د مالِک خُدائ په برخه کښې دوه دېرش وُو. ۴۱نو مُوسیٰ اِلعازر له دا برخه د مالِک خُدائ د پاره د خاص برخې په توګه ورکړه، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو. ۴۲-۴۶د قوم حِصه هم هغه هومره وه چې څومره د هغه کسانو وه چې جنګ له تلی وُو: درې لاکهه اووهٔ دېرش زره اؤ پينځهٔ سوه ګډې

اؤ چېلۍ، شپږ دېرش زره ښاروی، دېرش زره اؤ پينځه سوه خرۀ اؤ شپاړس زره
پېغلې. ۴۷د دې حِصې نه مُوسیٰ د هر يو پنځوسو قيديانو اؤ ځناورو نه يو يو
واخستلو اؤ چې څنګه مالِک خُدائ وئيلی وُو هم هغه شان يې دا ليويانو له
ورکړل چې هغوئ د مالِک خُدائ د خېمې د خيال ساتلو ذِمه وار وُو. ۴۸بيا
هغه آفسران مُوسیٰ له لاړل کُومو چې د لښکر مشری کړې وه ۴۹اؤ مُوسیٰ ته يې
ووئيل، "صاحِبه! مُونږ د جنګ والا کسان وشمېرل کُوم چې زمُونږ د مشرئ
لاندې وُو اؤ يو سړے هم په کښې کم نۀ دے. ۵۰نو مُونږ د سرو زرو کالی،
بنګړی، کړی، ګوتمې، والۍ اؤ هارُونه راوړُو چې مُونږ هر يو کس اخستی دی.
اؤ مُونږ يې مالِک خُدائ ته د خپل ژوند په کفاره کښې پېش کړُو، چې هغه مو
بچ کړی." ۵۱مُوسیٰ اؤ اِلعازر ترې نه هغه ټول سرۀ زر اؤ کالی واخستل. ۵۲د
آفسرانو پېش کړے شوې برخه تقريباً دوه سوه کيلو وه. ۵۳چې کُوم کسان آفسران
نۀ وُو هغوئ هغه لُوټ شوے مال د ځان د پاره کېښودو. ۵۴نو مُوسیٰ اؤ اِلعازر
اِمام هغه سرۀ زر خېمې ته يوړل، چې د بنی اِسرائيلو د يادګېرنې د پاره د مالِک
خُدائ په حضُور کښې پراتۀ وی.

د اُردن نَمرخاتۀ طرف ته قبيلې

(د ګردان کِتاب ۳:)

۳۲

۱د روبين اؤ جاد قبيلې سره ډېر ښاروی وُو. کله چې هغوئ وليدل
چې د يصر اؤ جِلعاد زمکه د ښاروو د پاره ښۀ وه، ۲نو هغوئ مُوسیٰ،
اِلعازر اؤ د قوم نورو مشرانو له لاړل اؤ ورته يې ووئيل، ۳-۴"مالِک خُدائ چې
د بنی اِسرائيلو په کُوم وطن نيولو کښې مدد کړے وو په هغې کښې دا ښارونه وُو:
عطاروت، ديبُون، يصر، نمراه، حسبون، العاليه، سبماه، نبُو اؤ بعون. دا زمکه د
ښاروو د پاره ښۀ ده اؤ مُونږ سره ډېر ښاروی دی. ۵کۀ تاسو خوشه وی نو مُونږ
له دا زمکه راکړئ چې زمُونږ ميراث شی، مُونږ ستاسو خِدمتګار يُو اؤ مُونږ
مۀ مجبُوروئ چې لاړ شُو اؤ د اُردن سيند نه پورې غاړه اوسېږُو." ۶مُوسیٰ ورته

ووئیل، ”ستاسو ورُوڼه اِسرائیلیان جنګ له روان دی اؤ تاسو دلته ایسارېږئ
څۀ؟ ۷تاسو د بنی اِسرائیلو زړُونه ولې راماتوئ چې د اُردن سیند نه پورې شی
اؤ هغه وطن ته ننوځی چې کُوم مالِک خُدائ ورکړے دے؟ ۸دغه شان ستاسو
پلارنیکۀ هم کړی وُو کله چې ما هغوئ د قادِش برنیع نه ولېږل چې هغه وطن
وګوری. ۹هغوئ د اشکول وادئ پورې لاړل اؤ هغه وطن یې ولیدو، خو چې
کله هغوئ راواپس شول، نو هغوئ د بنی اِسرائیلو اِراده بدله کړه چې هغه وطن
ته ورننه نۀ وځی کُوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکړے وو. ۱۰مالِک خُدائ
په هغه ورځ په قهر وو اؤ یو لوظ یې وکړو: ۱۱دوئ زما په لاره روان نۀ دی، نو
زۀ قسم کوم چې کُوم خلق د مِصر نه راوتلی دی هغه یو سړے به هم هغه وطن
ته ورننه نۀ وځی چې عُمر یې شل کاله یا د دې نه زیات وی چې د کُوم وطن
لوظ ما د اِبراهیم، اِسحاق اؤ د یعقُوب سره کړے وو. ۱۲خو د صرفد یفُنه زوئ
کالیب قنیزی اؤ د نون زوئ یشوَع د زړۀ د اخلاصه په مالِک خُدائ پسې روان
وُو. ۱۳مالِک خُدائ اِسرائیلیانو ته په قهر وو اؤ څلوېښت کاله یې په بیابان کښې
سرګردانه کړی وُو تر دې پورې چې هغه ټول نسل مړ شو چا چې مالِک خُدائ
ناراضه کړے وو. ۱۴اؤ اوس تاسو د خپل پلارنیکۀ په ځائ یو نوې بدکاره نسل
راغلے یئ چې د مالِک خُدائ سخت قهر په اِسرائیلیانو باندې بیا راولئ. ۱۵د
روبین اؤ جاد خلقو کۀ تاسو د هغۀ د لارې نه واوړئ، نو هغه به یو ځل بیا دا
ټول خلق په بیابان کښې پرېږدی اؤ تاسو به د هغوئ د تباهئ ذِمه وار یئ.“
۱۶هغوئ مُوسیٰ ته نزدې ورغلل اؤ ورته یې ووئیل، ”اول، مُونږ له اِجازت راکړه
چې دلته د خپلو ګډو د پاره شپول جوړ کړُو اؤ د خپلو ښځو اؤ ماشُومانو د پاره
ښارونه جوړ کړُو. ۱۷بیا به مُونږ دې ته تیار یُو چې د خپلو بنی اِسرائیلو سره
جنګ ته لاړ شُو اؤ حمله وکړُو تر دې پورې چې هغه وطن ته یې بوځُو چې کُوم
به د هغوئ وی. نو په هغه دوران کښې به زمُونږ ښځې اؤ ماشُومان په هغه پَخو
ښارُونو کښې اوسېږی، دا ښارونه به د هغه وطن د خلقو نه د حِفاظت د پاره
وی. ۱۸مُونږ به تر هغه وخت پورې خپلو کورُونو ته نۀ راواپس کېږُو چې نورو
ټولو بنی اِسرائیلو ته هغه وطن په میراث کښې حواله شوے نۀ وی. ۱۹مُونږ به د

اُردن هغه غاړې نه د هغوئ هيڅ جائيداد هم نۀ اخلُو، ځکه چې مُونږ ته خپله
حِصه دلته د اُردن نَمرخاتۀ طرف ته مِلاؤ شوې ده.“ [20]مُوسىٰ ورته ووئيل، ”کۀ
تاسو هم دغه شان کوئ چې څنګه وايئ، نو دلته د مالِک خُدائ په حضُور کښې
د جنګ د پاره تلو ته تيار شئ. [21]ستاسو د جنګ ټول سړى به د اُردن نه پورې
وځى اؤ د مالِک خُدائ د حُکم لاندې به زمُونږ په دُښمن حمله وکړى تر څو
چې مالِک خُدائ هغوئ له شکست ورکړى [22]اؤ هغه وطن ونيسى. بيا تاسو
راواپس کېدے شئ، ځکه چې تاسو به د مالِک خُدائ اؤ د خپلو بنى اِسرائيلو
سره ذمه وارى پُوره کړې وى. نو د مالِک خُدائ په نظر کښې دا وطن ستاسو
دے. [23]خو کۀ تاسو خپله وعده پُوره نۀ کړه، نو زۀ تاسو خبروم چې تاسو به د
مالِک خُدائ خِلاف ګُناه وکړئ. چې دا غلطى ونۀ کړئ، ګنى تاسو ته به د
خپلو بدو سزا مِلاؤ شى. [24]خپل ښارونه جوړ کړئ اؤ د خپلو ګډو د پاره شپول
جوړ کړئ، خو چې کُومه وعده مو کړې وى هم هغه شان وکړئ!“ [25]د جاد اؤ
د روبين سړو ووئيل، ”صاحِبه! مُونږ به هم هغه شان وکړُو چې څنګه تۀ حُکم
کوې. [26]زمُونږ ښځې اؤ ماشُومان اؤ زمُونږ څاروى اؤ ګډې به دلته د جِلعاد په
ښار کښې پاتې شى. [27]خو د مالِک خُدائ د حُکم لاندې مُونږ ټول تيار يُو چې
جنګ له لاړ شُو. مُونږ به د اُردن نه پورې واوړُو اؤ جنګ به وکړُو، هم هغه شان
چې څنګه تا ووئيل.“ [28]نو مُوسىٰ اِلعازر، يشوَع اؤ د بنى اِسرائيلو نورو مشرانو
له دا حُکم ورکړو: [29]”کۀ د جاد اؤ روبين سړى د اُردن نه پورې شى چې هغوئ
د مالِک خُدائ په حُکم باندې جنګ ته تيار دى اؤ کۀ د هغوئ په مدد سره هغه
وطن فتح کړى، نو بيا هغوئ له د جِلعاد زمکه په ميراث کښې ورکړئ. [30]خو
کۀ هغوئ د اُردن نه پورې نۀ وځى اؤ ستاسو سره جنګ له لاړ شى، نو هغوئ
ته به د زمکې خپله حِصه د کنعان په وطن کښې ملاويږى، لکه څنګه چې تاسو
ته ملاويږى.“ [31]د جاد اؤ روبين کسانو ورته ووئيل، ”صاحِبه! مُونږ به هم هغه
شان وکړُو چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے. [32]د هغۀ د حُکم لاندې
به مُونږ د کنعان وطن ته ورواوړُو اؤ جنګ ته به لاړ شُو، خو زمونږ ميراث به د
اُردن هم دې غاړى ته وى.“ [33]نو مُوسىٰ د جاد اؤ روبين اؤ د منشه نيمې قبيلې

ته د اموری بادشاه سیحون اؤ د بسن بادشاه عوج ټوله علاقه په حواله کړه، چې
په کښې ښارونه اؤ ګېرچاپېره وطن هم وو. ۳۴د جاد قبیلې د دیبُون، عطاروت
اؤ د عرو عیر پاخهٔ ښارونه بیا جوړ کړل. ۳۵ورسره د عطروت شوفان، یصر،
یجبهه، ۳۶د بیت نمراه اؤ د بیت هاران ښارونه هم جوړ کړل. د هغې ګیر چاپیره
یې دېوالونه جوړ کړل او د خپلو رمو د ساتلو دپاره یې ځایونه هم جوړ کړل.
۳۷د روبین قبیلې دا ښارونه بیا جوړ کړل: حسبون، العالیه، قریتایم، ۳۸نبُو، بعل
معون، (دا نُومونه وروستو بدل کړے شول) اؤ سبماه. هغوئ چې کُوم ښارونه بیا
جوړ کړل نو نوی نومُونه ورباندې کېښودل. ۳۹د منشه زوئ ماکیر ډلې د جِلعاد
په وطن حمله وکړه اؤ هغه یې ونیولو اؤ هلته چې کُوم اموریان وُو هغه یې ترې
نه وشړل. ۴۰نو مُوسیٰ د ماکیر ډلې له جِلعاد ورکړو اؤ هغوئ هلته اوسېدل.
۴۱د منشه قبیلې، یائیر حمله وکړه اؤ څهٔ کلی یې ونیول اؤ د "یائیر کلی" نُوم یې
ورباندې کېښودو. ۴۲نوبح حمله وکړه اؤ د قنات ښار اؤ د دې کلی یې ونیول
اؤ خپل نُوم "نوبح" یې پرې کېښودو.

د بنی اِسرائیلو د مِصر نه موآب ته سفر

۳۳

۱بنی اِسرائیلو د لښکرو په شکل کښې په دې مرحلو کښې سفر وکړو
اؤ د مُوسیٰ اؤ هارُون په مشرۍ کښې د مِصر نه لاړل. ۲د مالِک
خُدائ په حُکم باندې، مُوسیٰ به هر ځل د هغه ځائ نُوم لیکلو چرته به چې
هغوئ خېمې لګولې. ۳د کال د وړومبۍ میاشتې په پینځلسمه ورځ باندې بنی
اِسرائیل د مِصر نه لاړل، دا د اول ځل د فسحې اختر پسې ورځ وه. هغوئ
د رعمسیس ښار نه زړهٔ ور لاړل چې ټولو مِصریانو ورته کتل، ۴چې چا خپل
مشران زامن ښخول چې مالِک خُدائ وژلی وُو. ځکه چې مالِک خُدائ د
هغوئ د خُدایانو سره اِنصاف کړے وو. ۵بنی اِسرائیل د رعمسیس ښار نه لاړل
اؤ په سُکات کښې یې خېمې ولګولې. ۶بیا هغوئ په ایتام کښې خېمې ولګولې
چې د صحرا په غاړه دے. ۷د هغه ځائ نه هغوئ فیهاحیروت ته واپس شول،
چې د بعل صفون نَمرخاتهٔ په طرف دے اؤ مجدل ته نزدې یې خېمې ولګولې.

۸هغوئ د فیهاحیروت نه لاړل، د سیند نه پورې وتل اؤ د شُور صحرا ته وردننه
شول، د دریو ورځو مزل نه پس هغوئ په ماره کښې خېمې ولګولې. ۹د هغې
ځائ نه هغوئ ایلیم ته لاړل، چرته چې هغوئ خېمې ولګولې، ځکه چې هلته
د اوبو دولس چېنې وې اؤ د کهجُورو اؤیا ونې وې. ۱۰هغوئ د ایلیم نه لاړل
اؤ سُور دریاب ته نزدې یې خېمې ولګولې. ۱۱بیا هغوئ د سینا په بیابان کښې
خېمې ولګولې. ۱۲بیا هغوئ د سینا بیابان نه لاړل اؤ په دفقه کښې یې خېمې
ولګولې، ۱۳د دفقه نه الوش ته لاړل. ۱۴هغوئ د الوش نه خېمې اُوچتې کړې
اؤ په رفیدیم کښې یې ولګولې، چرته چې د خلقو د پاره د څښلو اوبهٔ نهٔ وې.
۱۵–۳۷د رفیدیم نه واخله تر د حُور غرهٔ پورې هغوئ په دې ځایُونو کښې خېمې
ولګولې: د سینا په بیابان کښې، قبروت هتاوه، حصیروت، رتمه، رمون فارص،
لبنه، رِسه، قهیلاته، د شافر په غرهٔ کښې، حراده، مقهیلوت، تاحت، تِره، متقه،
حشمونه، مسیروت، بنیِ‌یعقان، حورالجدجاد، یطبات، عبرونه، عصیون جابر،
د سینا بیابان (چې قادِش دے) اؤ د حُور غر، چې د ادوم په لاره دے. ۳۸–۳۹د
مالِک خُدائ په حُکم باندې، هارُون اِمام د حُور غرهٔ ته وختلو. د یو سل
درویشتو کالو په عُمر کښې چې بنی اِسرائیل د مِصر نه راوتلی وُو د هغې په
څلوېښتم کال د پینځمې میاشتې په وړومبۍ ورځ هغه مړ شو. ۴۰په جنُوبی
کنعان کښې د عراد بادشاه خبر شو چې بنی اِسرائیل راروان دی. ۴۱–۴۹د حُور
غرهٔ نه واخله تر د موآب مېدانُونو پورې بنی اِسرائیلو په دې ځایُونو کښې خېمې
ولګولې: صلمونه، فونون، اوبوت، د موآب په علاقه کښې عی عباریم، دیبُون
جاد، علمون دبلاتایم، د نبُو غرهٔ ته نزدې د عباریم غرُونه اؤ د اُردن سیند نه
پورې یریحو ته مخامخ د موآب په مېدانُونو کښې، د بیت یشیموت اؤ د کیکرو
وادۍ په مېنځ کښې.

د کنعان د فتح کولو د پاره د مالِک خُدائ حُکم

۵۰د اُردن نه پورې یریحو ته مخامخ د موآب په مېدانُونو کښې مالِک خُدائ
مُوسیٰ ته ووئیل ۵۱چې بنی اِسرائیلو ته ووایه: ”کله چې تاسو د اُردن نه د کنعان

وطن ته واوړئ، ۵۲تاسو د هغه وطن ټول اوسېدُونکی وشړئ. د هغوئ ټولې مجسمې اؤ بُتان مات کړئ اؤ د هغوئ ټولې لوړې عِبادت‌خانې ورانې کړئ. ۵۳هغه وطن قبضه کړئ اؤ په هغې کښې اوسېږئ، ځکه چې زۀ هغه تاسو له درکوم. ۵۴هغه زمکه د پچې په ذريعه په بېلو بېلو قبيلو اؤ قومُونو باندې تقسيم کړئ. لوئ قوم له ډېره زمکه ورکړئ اؤ وړُوکی قوم له لږه زمکه ورکړئ. ۵۵خو کۀ تاسو د هغه وطن اوسېدُونکی ونۀ شړل، نو هغوئ به ستاسو د پاره داسې وی لکه چې په سترګو کښې تېرۀ خسنړے اؤ د لارې خنډ وی، چرته چې تاسو اوسېږئ نو هلته به هغوئ تاسو له تکليف درکوی. ۵۶کۀ تاسو هغوئ ونۀ شړل، نو زۀ به تاسو تباه کړم، لکه څنګه چې ما د هغوئ د تباه کولو منصُوبه جوړه کړې ده.“

د کنعان سرحدُونه

۳۴ ۱مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل ۲اؤ د بنی اِسرائيلو د پاره دا اصُول يې ورته وښودل: ”کله چې تاسو کنعان ته ورننوځئ، کُوم وطن چې زۀ تاسو له درکوم، ستاسو د علاقې حدُونه به داسې وی: ۳جنُوبی سرحد به د صين صحرا اؤ د عدوم سرحد پورې وی. دا به د نَمرخاتۀ په طرف د مالګې درياب د جنُوبی آخری سر نه شروع کېږی. ۴بيا به دا په جنُوب کښې د لړم کنډۀ طرف ته تاؤ وی اؤ د صين صحرا نه واخله تر قادِش برنيع پورې به وی. د هغه ځائ نه به دا سرحد حصر ادار اؤ عصمون ته ورسېږی، ۵چرته چې دا به د مِصر په سرحد کښې اؤ د مديتران سيند په آخری سر کښې د وادۍ طرف ته تاؤ وی. ۶د مديتران سيند به يې د نمرپرېواتۀ سرحد وی. ۷شمالی سرحد به د مديتران نه شروع کېږی چې د هور غرۀ پورې به وی، ۸اؤ د هغه ځائ نه د حمات درې پورې به وی اؤ صدد ته به ورسېږی ۹اؤ زفرون ته به هم ورسېږی اؤ په حصر عينان کښې به ختم شی.
۱۰د نَمرخاتۀ سرحد به د حصر عينان نه شروع کېږی چې د شفام پورې به وی. ۱۱بيا به دا د عين نَمرخاتۀ طرف رِبله ته ورسېږی اؤ د ګليل ډنډ

نَمرخاتهٔ غاړې غرُونو ته به ورسېږى، [12]بيا د اُردن سيند سره د مالګې درياب
ته به ورسېږى. دا به ستاسو اؤ د دې نه ګېرچاپېره سرحدُونه وى.“ [13]نو مُوسىٰ
بنى اِسرائيلو ته ووئيل، ”دا هغه وطن دے چې د پچې اچولو سره به تاسو ته
ملاوېږى، هغه زمکه چې مالِک خُدائ نهٔ نيمو قبيلو ته په حواله کړې ده. [14]د
روبين اؤ جاد اؤ د منشه نيمې قبيلې ته مخکښې خپل ميراث مِلاؤ شوے دے،
چې د هغوئ د کورَنو په مُطابق تقسيم شوے دے. [15]دې دوه نيمو قبيلو ته د
اُردن سيند نَمرخاتهٔ طرف ته يريحو ته مخامخ خپله زمکه مِلاؤ شوې ده.“

د زمکې تقسيمولو د پاره د مشرانو ذِمه وارى

[16]مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، [17]”اِلعازر اِمام اؤ د نون زوئ يشوَع به په
خلقو باندې زمکه تقسيم کړى. [18]د هرې قبيلې نه يو يو سړے هم خوښ کړه
چې د دې په تقسيمولو کښې د هغوئ مدد وکړى.“ [19–28]دا هغه سړى دى چې
مالِک خُدائ خوښ کړل: د يهُوداه قبيلې نه کاليب زوئ د يفُنه، د شمعُون قبيلې
نه شلوميئيل زوئ د عميهود، د بنيامين قبيلې نه اليداد زوئ د کسلون، د دان
قبيلې نه بُقى زوئ د يجلى، د منشه قبيلې نه حنيئيل زوئ د ايفود، د اِفرائيم
قبيلې نه قمواېل زوئ د سِفتان، د زبولون قبيلې نه اليصفن زوئ د فرناح، د
يساکار قبيلې نه فلطيئيل زوئ د عزان، د آشر قبيلې نه اخيهود زوئ د شلومى
اؤ د نفتالى قبيلې نه فدهيئيل زوئ د عميهود. [29]دا هغه کسان دى چې مالِک
خُدائ د کنعان په وطن کښې په خلقو باندې د زمکې تقسيمولو د پاره مُقرر
کړل.

د ليويانو د پاره ښارونه

۳۵

[1]د اُردن نه پورې يريحو ته مخامخ د موآب په مېدانُونو کښې مالِک
خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل، [2]”بنى اِسرائيلو ته ووايه چې کُوم ميراث
هغوئ ته مِلاؤ شوے دے د هغې نه به څهٔ ښارونه د اوسېدو د پاره اؤ د ښارُونو
نه ګېرچاپېره د څران زمکه خامخا ليويانو له ورکوى. [3]دا ښارونه به د ليويانو

وی اؤ هلته به اوسېږی. د ښران زمکه به د هغوئ د څاروو اؤ نورو څناورو د
پاره وی. ۴د ښران زمکه به د ښار دېوالُونو نه بهر پينځهٔ سوه گزه په هر طرف
خوره وی، ۵چې هغه علاقه څلور واړو طرفُونو ته تقريباً زر گزه وی اؤ ښار يې
په مېنځ کښې وی. ۶تاسو به ليويانو له د پناه د پاره شپږ ښارونه ورکوئ کهٔ چرې
يو سړے يو کس په غلطئ سره ووژنی نو هلته به تښتی. د دې نه علاوه، هغوئ
له دوه څلوېښت ښارونه ورکړئ ۷د ښران د زمکې سره، د هغوئ به ټول اتهٔ
څلوېښت ښارونه وی. ۸په هره قبيله کښې د ليويانو د ښارُونو شمېر دې د هغې
علاقې د غټوالی يا وړُوکوالی په اندازه معلُوم کړے شی.“

د پناه ښارونه

(د گردان کِتاب ۱۹: د يشوَع کِتاب ۲۰:)

۹مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ۱۰”بنی اِسرائيلو ته ووايه: کله چې تاسو د
اُردن سيند نه پورې غاړه واوړئ اؤ د کنعان وطن ته ورننوځئ، ۱۱نو تاسو به د
پناه ښارونه خوښ کړئ چې يو سړے په غلطئ سره څوک مړ کړی نو چې هلته
تښتېدلے شی. ۱۲هلته به د مړی د خپلوانو نه په حِفاظت کښې وی څوک چې
بدل اخستل غواړی. چې په چا باندې د قتل اِلزام وی نو هغه به تر هغه پورې
نهٔ شی وژلے چې جرگې ته پېش شوے نهٔ وی. ۱۳شپږ ښارونه خوښ کړئ،
۱۴چې درې د اُردن دې غاړی ته وی اؤ درې د کنعان په وطن کښې وی. ۱۵دا
ځايُونه به د بنی اِسرائيلو اؤ د مُسافرو د پاره د پناه ښارونه وی چې هغوئ د
پردی وطن وی يا په مستقله توگه اوسېدُونکی وی. هر څوک چې په غلطئ
سره څوک ووژنی نو هغه به دې ښارُونو ته تښتېدے شی. ۱۶–۱۸خو، کهٔ څوک د
وسلحې، کاڼی، يا د لرگی سره څوک ووژنی، نو هغه قاتِل دے ووژلے به شی.
۱۹دا به د مړ شوی کس د نزدې خپلوانو ذِمه واری وی چې قاتِل مړ کړی. چې
کله يې هم پيدا کړی، نو وبه يې وژنی. ۲۰کهٔ څوک د چا سره کينه لری اؤ د هغهٔ
د مرگ منصُوبه جوړوی، په څهٔ يې وولی اؤ يا ديکه ورکړی نو دا يې د قصده
وژنی ۲۱يا يې په سُوک ووهی، نو هغه د قتل مُجرم دے اؤ هغه به وژلے شی. د

مړی نزدې خپلوانو دا ذِمه واری ده چې قاتِل مړ کړی. هغوئ يې چې کله هم پيدا کړی، نو وبه يې وژنی. [22]خو کۀ يو کس په غلطۍ سره څوک ووژنی چې د هغۀ سره يې کينه نۀ وی، کۀ په څۀ يې وولی اؤ يا يې ديکه ورکړی، [23]يا چې د چا خيال نۀ وی اؤ يو کاڼے وولی او څوک ورباندې مړ شی اګرچې هغۀ له يې د تکليف رسولو اِراده نۀ وی اؤ دُښمن يې هم نۀ وی، [24]نو په داسې حالاتو کښې به جرګه د هغه کس په حق کښې فېصله کوی د چا نه چې مړے شوے وی، نۀ چې د هغه مړ کس د خپلوان په حق کښې چې بدل اخستل غواړی. [25]جرګه به د مړی د خپلوان نه هغه کس بچ کوی چې په غلطۍ سره د قتل مُجرم وی اؤ هغوئ به هغه واپس د پناه ښار ته بوځی کُوم ته چې تښتېدلے وی. هغه به هلته تر هغه پورې ايسارېږی چې مشر اِمام مړ نۀ وی. [26]چې کُوم کس په غلطۍ سره د قتل مُجرم وی کۀ هغه د پناه د ښار نه لاړ شی کُوم له چې ورتښتېدلے وی [27]اؤ د مړی خپلوان هغه پيدا کړی اؤ وې وژنی، نو د دې بدل اخستلو په وجه هغه ګُناهګار نۀ دے. [28]کُوم کس چې په غلطۍ سره د قتل کولو مُجرم وی هغه به خامخا د پناه په ښار کښې تر هغه وخت پورې پاتې کېږی چې تر کُومې پورې مشر اِمام مړ نۀ وی، خو د هغې نه پس هغه واپس کور ته تلے شی. [29]دا قانُون به ستاسو اؤ ستاسو د اولاد د پاره وی چې په هر ځائ کښې اوسېږئ. [30]چې په چا باندې د قتل اِلزام وی نو هغه به صِرف په هغه وخت مُجرم ګڼلے شی اؤ مړ کولے به شی چې په هغۀ باندې دوه کسان يا دوؤ نه زيات ګواهان ګواهی ورکړی، د يو کس ګواهی د قتل د اِلزام ثابتولو د پاره کافی نۀ ده. [31]قاتِل به خامخا وژلے شی. هغه د دې سزا نه په دې نۀ شی خلاصېدلے چې د صُلحې پيسې ورکړی. [32]کۀ څوک د پناه ښار ته تښتېدلے وی، نو هغه دې ته مۀ پرېږدئ چې د مشر اِمام د مرګ نه مخکښې د صُلحې پيسې ورکړی د دې د پاره چې کور ته واپس راشی. [33]هغه وطن مه پليتوئ چې چرته تاسو اوسېږئ، ځکه د وينې تويَول د هغه وطن پليتول دی اؤ چې په کُومه زمکه باندې وينه توئ شی نو د هغې کفاره نۀ شی ادا کېدلے، زمکه د هغه کس د وينې تويَولو نه بغېر نۀ پاکېږی چا چې وينه توئ کړې وی. [34]هغه وطن مۀ پليتوئ چرته چې تاسو اوسېږئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ يم اؤ د

بنی اِسرائیلو په مېنځ کښې اوسېږم.“

د وادۀ شوو ښځو میراث

۳۶

[۱]د جِلعاد قوم د کورَنو مشران، د ماکیر زوئ اؤ د منشه نمسے چې د یُوسف زوئ وو، مُوسیٰ اؤ د بنی اِسرائیلو نورو مشرانو له لاړل. [۲]هغوئ ووئیل، ”صاحِبه! مالِک خُدائ تا ته حُکم درکړے دے چې زمکه د پچې په ذریعه په بنی اِسرائیلو تقسیم کړه. مالِک خُدائ دا حُکم هم کړے دے چې زمُونږ د خپلوان صلفحاد جائیداد د هغۀ لُوڼو له ورکړه. [۳]خو دا خبره یاده ساته! کۀ هغوئ د بلې قبیلې سړو سره وډُونه وکړل، نو د هغوئ جائیداد به د هغه قبیلې شی اؤ زمُونږ برخه به کمه شی. [۴]د واپس ورکولو په کال کښې، کله چې کُوم جائیداد خرڅ شوے وی اؤ هغه واپس خپل اصلی مالِک ته ملاوېږی، نو د صلفحاد د لُوڼو جائیداد به د همېشه د پاره هغه قبیلې ته ورکړے شی چې په کُومه کښې وادۀ شوې وی اؤ دا به زمُونږ د قبیلې د پاره د تاوان خبره وی.“ [۵]نو مُوسیٰ بنی اِسرائیلو ته د مالِک خُدائ دا حُکمونه واورول. هغۀ ووئیل، ”د منشه قبیله چې څۀ وائی هغه ټیک دی، [۶]اؤ مالِک خُدائ وائی چې د صلفحاد لُوڼه آزادې دی چې د چا سره هم وادۀ کول غواړی خو په خپله قبیله کښې به یې کوی. [۷]د یوې بنی اِسرائیلې قبیلې جائیداد به بلې قبیلې ته نۀ شی ورکولے. [۸]هره یوه ښځه چې په کُومه بنی اِسرائیلی قبیله کښې میراث اخلی نو هم د هغه قبیلې د سړی سره به وادۀ کوی. نو داسې ټولو بنی اِسرائیلو ته به د خپل پلارنیکۀ په جائیداد کښې میراث ملاوېږی، [۹]اؤ د یوې قبیلې جائیداد به بلې قبیلې ته نۀ ملاوېږی. هره بنی اِسرائیلی قبیله به خامخا خپله د میراث زمکه لری.“ [۱۰-۱۱]نو د صلفحاد لُوڼو، محلاه، تِرضاه، حجله، مَلِکه اؤ نوعه هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم کړے وو اؤ هغوئ خپلو د ترُونو زامنو سره وډُونه وکړل. [۱۲]هغوئ د یُوسف زوئ منشه قبیلې په کورَنو کښې وډُونه وکړل اؤ د هغوئ جائیداد د هغوئ د پلار په قبیله کښې پاتې شو. [۱۳]دا هغه اصُول اؤ قانُون دے کُوم چې مالِک خُدائ د مُوسیٰ په ذریعه د موآب

په مېدانُونو کښې د اُردن نه پورې يريحو ته مخامخ بنی اِسرائيلو له ورکړو.